

MOST

glasilo Občine Kanal ob Soči

LETNIK **XXI**
ŠTEVILKA **72**
JUNIJ 2023

MOST

Glasilo občine Kanal ob Soči

<http://www.obcina-kanal.si/most>

Izdajatelj: Občina Kanal ob Soči,
zanjo župan Miha Stegel

Odgovorna urednica:
Mojca Kofol

Člani uredniškega odbora:

Irena Hočevar Križnič,
Nina Levpušček Melinc,
Lijana Jurečič,
Maja Kodelja Cencič

Jezikovni pregled:
Mojca Kofol

Oblikovanje in grafični prelom:
Grafika Soča

Fotografija na naslovnici:
Jernej Skrt

Naslov uredništva: Glasilo Most,
Trg svobode 23, 5213 Kanal

Kontakt: urednistvo@glasilo-most.si

Tisk: Grafika Soča

Naklada: 2500 izvodov

Glasilo brezplačno prejme vsako
gospodinjstvo v Občini Kanal ob Soči.

Svoje prispevke lahko oddate na portalu
mojaobcina.si. Za pomoč pri objavi kot
za komunikacijo z odgovorno urednico
oziroma uredniškim odborom nam lahko
pišete na mail urednistvo@glasilo-most.si.

Uredništvo si pridržuje pravico presoje
objave in lahko zavrne objavo prispevka,
če ni v skladu s programsko zasnovo
ali novinarskim kodeksom.

Uvodnik

Vstopili smo v novo obdobje MOSTA z novo uredniško sestavo. Most se je že kar pogrešalo, da nas obvešča ter nam pokaže kaj imamo, kdo smo in kam gremo. Da nas ponovno poveže.

Temu smo sledili pri sestavljanju te številke z velikim številom prispevkov vse od lanskega decembra, ko je izšla 71. številka. Skladno z namenom glasila in našo časovno stisko z izidom lahko rečemo, da smo uspeli uresničiti naš zastavljen cilj, ki smo ga zapisali v programski zasnovi – relevanten prikaz tako dela in druženja kot kulturno-zgodovinskega utripa z vpogledom v prihodnost v naši občini. Poleg tega smo težili k čim večji preglednosti.

V številki pred vami je precej pomembnih tematik – vodstvene spremembe, praznovanja, obletnice, novosti, pozivi k sodelovanju, zahvale, dosežki, tradicionalni dogodki kot druga dogajanja – in napovedi.

Letos bo tudi obletnica glasila Most. Prva številka je namreč izšla oktobra 2003. Zato za naslednjo dvakrat praznično številko, ki bo izšla pred decembrom, lahko napovemo še nekaj oblikovnih sprememb. Z našim načinom dela pa se je že sedaj spremenila tudi vizualna podoba glasila, čeprav nam na začetku ni bila prva skrb. Tako se je vrnila tja, kjer se je vse skupaj s tem glasilom nekoč začelo, v Kanal, za poglobljenost in uravnoveženost pa še v podvodni svet.

Za komunikacijo z uredniškim odborom glede prispevkov, posredujemo v tej številki še naše e-naslove. Mostove bomo za vas in za vse nas gradili, seveda lahko le skupaj z vami: odgovorna urednica **Mojca Kofol**, mojca.p.kofol@gmail.com, **Irena Hočevar Križnič**, irena.hocevar-kriznic@guest.arnes.si, **Nina Levpušček Melinc**, nina.melinc@gmail.com, **Lijana Jurečič**, jurecicl@gmail.com, **Maja Kodelja Cencič**, kodmaja@gmail.com.

Odpiramo tudi pisma bralcev, zato ste lepo vabljeni k pisanju in pošiljanju na naš naslov ali mail uredništva: urednistvo@glasilo-most.si.

Želimo vam, poleg prijetnega branja in zadovoljstva pri delu, predvsem lepa srečanja in druženja.

Uredniški odbor glasila Občine Kanal ob Soči, Most

IZ VSEBINE

- 9** Nagrajenci Občine Kanal ob Soči za leto 2022
- 10** Predstavitev podjetja – Soča root spirit
- 21** Življenjsko delo – Knjiga Klicanje besed Brede Medvešček
- 26** Ob praznovanju 70. obletnice nov lovski center LD Kanal
- 30** Pogovor – S camero obscuro po poteh umetnika Jerneja Skrta
- 43** Nova pomlad MePZ Jože Srebrnič
- 47** Intervju – Odbojarska Mini liga Soča združuje mlade odbojkarje in odbojkarice s celotne Primorske
- 49** Knjiga Mejna reka Idrija, Zgodba o reki, Franca in Zorana Jerončiča
- 49** Slovar narečnih besed z Liškega Helene Vuk
- 53** Avčani spet na Čavnu
- 73** Intervju – Ines Vidič

Nagovor župana

Spoštovane sokrajanke, spoštovani sokrajani!

Kar nekaj časa je minilo odkar ste v rokah držali lokalno glasilo naše občine in vesel sem, da je ponovno spet pred vami. Tokrat v novi podobi, z novim uredniškim odborom. Srčno upam, da ste nad njegovo novo podobo in vsebino prijetno presenečeni ter da bo našel prostor v vašem domu.

Za nami je pestro obdobje. Imeli smo 6 rednih in 2 izredni seji, zato se na tej točki zahvaljujem tudi občinskim svetnikom in zaposlenim na občini. Sprejeli so velike in pomembne odločitve za občino, njen razvoj in prebivalce. Kot najpomembnejše ocenjujem sprejetje dolgoročne strategije vodooskrbe v občini, s katerim bomo zagotovili pitno vodo vsem občanom, in jasno nasprotovanje občinskih svetnikov proti povečanju sosežiga in proizvodnje podjetja Salonit Anhovo. Sprejeli smo tudi zelo ambiciozen proračun, ki je izjemno investicijsko naraven.

Tudi v prihodnje bom zagovarjal politiko, ki dela v korist prebivalcev, in z optimizmom pričakujem rezultate, ki jih bo prineslo naše delo. Prizadevali si bomo za zdravo okolje in občino, v kateri ne bo trpela kakovost bivanja in v kateri si bodo mladi želeli ostati, delati ter si ustvariti družino, starejšim pa bomo nudili varnost, oskrbo in prijetno zavetje v domačem okolju.

Pred nami je poletje, za mnoge od nas dela prosti dnevi, čas dopustov in počitnic. Zaslužili smo si ga vsi. Upam in želim, da boste našli dovolj časa zase, za počitek, za stik z naravo in druženje s sosedi in prijatelji, predvsem pa čas za druženje z ljudmi, ki jih imate radi in imajo radi vas. Tudi v občini se nam obetajo številni dogodki, kamor vas vse vljudno vabim. Sedaj je čas, da umirimo svoje misli in telo, si nabereemo energijo, da se bomo potem lahko spet polni energije in dobre volje vrnili v vsakdan.

Želim vam čudovito poletje.

Tu je naš dom, tu smo doma!

Župan Miha Stegel

Župan Miha Stegel

Miha Stegel, roj. 2. 2. 1978, Pionirska ulica 1, Kanal, je bil izvoljen za župana v drugem krogu na rednih lokalnih volitvah, dne 4. 12. 2022.

Podžupanji

Barbara Fajdiga Perše, Pečno 6, Gorenja vas, 5213 Kanal, GIBANJE SVOBODA

Valentina Humar, Ročinj 71H, 5215 Ročinj, LISTA ZA ZDRAVJE IN KAKOVOST BIVANJA

Občinski svet

Občinski svet je predstavljen v 71. številki glasila Most. Foto: Občina Kanal ob Soči

Dan za spremembe

Klara Golja

17. aprila je Občina Kanal ob Soči, na pobudo Slovenske filantropije, organizirala v sodelovanju z društvi upokojencev Kanal in Deskle - Anhovo, Društvom GO-Spominčica Nova Gorica, Tincami, Plesno skupino pod vodstvom g. Reščiča, Domom upokojencev in Tino Krog, Prostofer šoferji, Skupino za samopomoč, društvom Oza in drugimi DAN ZA SPREMEMBE.

Vseslovenska prostovoljska akcija Dan za spremembe je nastala z namenom spodbujanja državljanov k aktivnemu odzivu na potrebe svoje skupnosti in ustvarjanju priložnosti, da se čisto vsak lahko preizkusi v vlogi prostovoljke ali prostovoljca. Tokrat še posebej z namenom prostovoljskega prispevka k dobremu počutju in za širše dobro.

Občina je vsem sodelujočim izročila zahvalo župana.

Občina Kanal ob Soči »Prostovoljstvu prijazna občina 2023«

Klara Golja, foto: Slovenska filantropija

Za podporo delovanju prostovoljskih organizacij, promocijo prostovoljstva in za spodbujanje razvoja prostovoljstva v lokalnem okolju je Občina Kanal ob Soči s strani Slovenske filantropije dne 23. maja prejela priznanje »Prostovoljstvu prijazna občina«.

V Občini Kanal ob Soči deluje preko 50 lokalnih društev in organizacij, katera deluje-

jo na najrazličnejših področjih kot so šport, turizem, kultura, humanitarno socialne dejavnosti, upokojenska društva, mladinska društva in druga društva. Tako društva kot posamezniki prispevajo k razvoju lokalnega okolja ter boljšemu in bogatejšemu družbenemu življenju. Čestitke in **HVALA Vsem društvom.**

Posebna zahvala prostovoljcem Prostofer šoferjem

Klara Golja

Občina se še posebej zahvaljuje Prostofer šoferjem in šoferkam, ki z izjemno srčnostjo pomagajo svojim starejšim sokrajanom. Odpelejo jih do zdravnika, lekarne ali kam drugam po nujnih opravkih. Zahvaljujemo se vsem prostovoljcem, ki so sodelovali v preteklem obdobju: **Bucik Markotu, Djurić Ristu, Leskovaju Bolterstein Antonu, Marti Brelih, Francu Komacu, Ivanu Humarju, Marjanu Vidmarju, Srečku Rogaču in Marjanu Schillingu.** Ob koncu leta se jim je zahvalil tudi župan **Miha Stegel.**

Posebna zahvala za največ izvedenih prevozov v letošnjem letu pa gre **Marti Brelih, Francu Komacu, Ivanu Humarju, Marjanu Vidmarju in Srečku Rogaču.** Hvala vsem za veliko podarjenih ur in prevoženih kilometrov.

S SRCEM NA POTI – brezplačni prevozi za starostnike VOZNIKE PROSTOVOLJCE VABIMO K SODELOVANJU

Kdo je lahko PROSTOFER?

Prostovoljni šofer je lahko vsak, ki ima veljavno vozniško dovoljenje in je v svojem prostem času pripravljen pomagati tistim, ki prevoze potrebujejo. Vendar pa so prostoferji v resnici veliko več kot zgolj prostovoljni vozniki – svojim sopotnikom nesebično pomagajo tudi, ko ti izstopijo iz avta: pri zdravniku jih pospremi do čakalnice in počakajo nanje med pregledom, pomagajo nesti vrečke iz trgovine in jim priskočijo na pomoč pri vzpenjanju po stopnicah ... To so ljudje z velikim srcem, ki jemljejo svojo humanost za samoumevno in častno dejanje.

Naša želja je, da bi v občini Kanal ob Soči zagotovili čim več voznikov, tako da bi vsak voznik vozil takrat, ko bi imel čas. Biti voznik prostovoljec ni obveza, da mora biti ves čas na razpolago. Pelje takrat, ko mu dopušča čas. O prevozih je vsak voznik obveščen s strani klicnega centra, kjer prejme tudi vse podatke o prevozu. Prevozi se izvajajo z občinskim vozilom Renault ZOE.

Komu je namenjen PROSTOFER?

Prostofer je namenjen vsem tistim starejšim, ki ne vozijo sami, nimajo sorodnikov in imajo nizke mesečne dohodke, pa

tudi slabše povezave z javnimi prevoznimi sredstvi. Prostofer jim omogoča lažjo dostopnost do zdravniške oskrbe, brezplačne prevoze do javnih ustanov, trgovinskih centrov ipd.

Kako postati PROSTOFER?

Vozniki, ki želijo postati prostoferji, naj za vse informacije pokličejo na: **Občina Kanal ob Soči: Klara Golja, tel: 05 398 12 18, ali po elektronskem sporočilu na: klara.golja@obcina-kanal.si.**

DAN OVE in URE za otroke 2023

Dan Obnovljivih Virov Energije in Učinkovite Rabe Energije 2023

Andreja Nanut

V torek, 23. maja, je Agencija GOLEA že osmič organizirala tradicionalni Dan obnovljivih virov in učinkovite rabe energije, ki je

bil interaktiven, gibalen, eksperimentalen ter predvsem poučen. Letošnji dan OVE in URE, ki je potekal v Novi Gorici, je bil namenjen

poskusom na temo energetske osveščenosti mladih. Z aktivnostmi na dogodku prispevamo k širjenju obzorja in zavesti ter k dvigu

kulture energetske pismenosti med otroci. Tudi letos je bil odziv primorskih šol na OVE in URE dnevu zelo pozitiven, saj se je dogodka udeležilo preko 250 otrok. V okviru dogodka je bilo organizirano tekmovanje v obliki kviza, ki je vključeval 13 poučnih izobraževalnih postaj s poskusi. Otroci so spoznavali sončno, vodno in vetrno energijo, opremo v stanovanju in varčevanje z energijo, ločevanje odpadkov, porabnike energije, električno kolo in drugo. Zmagovalne ekipe so prejele privlačne nagrade. Dogodek je omogočila tudi Občina Kanal ob Soči, saj so mladi tisti, ki lahko s svojo inovativnostjo ter z veliko energije na tem področju dosežejo korenite spremembe.

Člane ekipe GOLEA kot tudi občino veseli, da je bil dan OVE IN URE za otroke 2023 izpeljan v dobri družbi z ljudmi, ki prispevajo svoj delež »za boljši jutri«.

VIR: Ekipa GOLEA

Subvencioniranje nakupa malih komunalnih čistilnih naprav – razpis odprt do 3. 11. 2023

Andreja Nanut

Občina Kanal ob Soči občanom s stalnim prebivališčem na območju občine omogoča pridobitev subvencije pri nakupu male komunalne čistilne naprave (MKČN). V proračunu za leto 2023 ima občina zagotovljena sredstva za ta namen v višini 15.000 EUR.

Subvencionira se nakup MKČN, ki so bile/bodo vgrajene od 1. 12. 2019 do 3. 11. 2023. Rok za prijavo na razpis je **3. 11. 2023** oz. se razpis lahko zaključi predčasno v primeru porabe višine sredstev namenjene za ta razpis. Višina subvencije za nakup MKČN je **do 50 %**

nabavne cene oz. največ 1.500 EUR za posamezno enostanovanjsko stavbo oziroma največ 250 EUR/populacijsko enoto za večstanovanjsko stavbo z urejeno etažno lastnino in za večstanovanjske objekte.

Nepovratna finančna sredstva bodo dodeljena v skladu s Pravilnikom o subvencioniranju nakupa malih komunalnih čistilnih naprav na območju občine Kanal ob Soči ter spremembo Pravilnika (Uradni list RS, št. 70/2019 in 163/2021).

Javni razpis je skupaj z razpisno dokumentacijo objavljen na spletni strani Občine Kanal ob Soči, upravičenci pa lahko prevzamete razpisno dokumentacijo v fizični obliki tudi v prostorih občine.

Vse informacije z zvezi z upravičenostjo do dodelitve subvencij prejmete v Režijskem obratu Občine Kanal ob Soči, kontaktna oseba: **Vinko Medvešček, vodja RO, tel.: (05) 39 81 208** oziroma informacije v zvezi z javnim razpisom pri **Andreji Nanut, tel.: (05) 39 81 205**.

Izredna seja o razvojnih načrtih in okoljskem delovanju Salonita Anhovo

Primož Božič

Občinski svetniki so 6. junija zasedali na 2. izredni seji v tem mandatu, na kateri je uprava Salonita Anhovo predstavila razvojne načrte, CI Danes pa lastne izsledke analize okolje-

varstvenih poročil cementarne. Na predlog Liste za zdravje in kakovost bivanja so svetniki sprejeli sklep, da občina ob obstoju utemeljene pravne podlage poda prijavo za sum

kršitve okoljevarstvenega dovoljenja.

Izredna seja je bila sicer namenjena pogovoru o sosežigu in varnostnih mehaniz-

mih cementarne, so pa v EKO Anhovo izven dnevnega reda predlagali sklep, ki občinski upravi nalaga, da preuči izsledke CI Danes in po potrebi poda prijavo pristojnim organom.

Uprava anhovske cementarne je uvodoma svetnikom in zainteresirani javnosti predstavila razvojne načrte, kakor so jih pred dobrim letom dni predstavljali tudi po krajevnih skupnostih občine Kanal. Načrti so del pristopanja v tako imenovano krožno gospodarstvo, kjer se velik poudarek daje na ponovni uporabi enkrat že odrabljenih materialov, denimo plastike, papirja in kartona kot energenta pri segrevanju. Izpostavili so dejstvo, da se delež uporabe alternativnih goriv in surovin viša z razvitostjo neke države, v Salonitu je trenutno alternativnih 60 % energentov in 6 % surovin v cementu.

Načrti, v katere cementarno silijo tudi naraščajoče cene CO₂ kuponov, so megalomanski, do leta 2035 predvidevajo vlaganje v skupni višini 300 milijonov evrov, s čimer bi med drugim zgradili poseben objekt za dodaten sežig dimnih plinov, napravo za pretvarjanje CO₂ v ogljikovodike, medtem ko so sončne elektrarne na lastnih stavbah v vmesnem času večinoma že uresničili. Načrt je, da Salonit v 15-ih letih postane ogljično nevtralna cementarna, primerljive evropske cementarne podobne posodobitve načrtujejo neke do leta 2050, pravijo.

V tem trenutku bi v Salonitu radi dobili dovoljenje za sosežig 250.000 ton nenevarnih odpadkov na leto, temu pa bi radi pridružili tudi uporabo alternativnih surovin bodisi pri mletju laporja kot pri mletju cementa, skupna količina uporabljenih alternativnih materialov bi do leta 2035 lahko znašala pol milijona ton na leto. Vse to ob manjših vplivih na okolje od trenutnih, so zatrili v cementarni, ob čemer poudarjajo, da je okoljski učinek proizvodnje cementa bolj odvisen od vgrajene tehnologije kot od uporabljenega energenta.

Ob okoljskih so v Salonitu želeli poudariti tudi nekatere njihove družbene, predvsem ekonomske učinke, od letnih prihodkov gre tako 63 % za operativne stroške, okoli 17 % porabijo za plače, dajatve in za lokalno skupnost, 13 % ostane v podjetju, nosilcem kapitala pa gre na leto okoli 7 % ustvarjene vrednosti.

CI Danes je preučila dnevna poročila trajnih meritev s polurnimi povprečnimi vrednostmi, ki se na Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano (NLZOH) pošiljajo samodejno, letno poročilo NLZOH o trajnih meritvah emisije snovi v zrak ter poročilo o občasni meritvah, poleg tega pa tudi okoljevarstveno dovoljenje iz leta 2007 s spremembami.

Po njihovem mnenju je nerazumljivo, da se pri merjenju dušikovih oksidov (NO_x) upošteva 20-odstotna merilna negotovost, čeprav je naprava specifičirana z 10-odstotno merilno negotovostjo. Pri upoštevanju tega kriterija bi cementarna v letu 2022 34-krat prekoračila dnevne mejne vrednosti in 3766 polurnih mejnih vrednosti za NO_x.

Cementarni so očitali tudi, da so polurne mejne vrednosti za več parametrov velikokrat presežene, na kar so tam odgovorili, da se to zgodi zaradi specifičnosti postopka žganja rude in da so zanje edino merodajne dnevne vrednosti, ki se izračunajo iz povprečja polurnih odčitkov.

Očitki o delovanju so leteli tudi na delovanje v izrednih razmerah, kakor so navedli v CI Danes, v cementarni nikoli niso prenehali z doziranjem odpadkov, četudi so emisijski podatki kazali na nepravilnosti v delovanju, vsaj v enem primeru celo več dni skupaj. Vse to sproža sum, da sistem za avtomatsko regulacijo doziranja odpadkov ne deluje, trdijo v CI Danes. V cementarni odgovarjajo, da občasne težave v delovanju ne pomenijo čezmerne obremenitve okolja in zaustavitev doziranja ni potrebna.

V CI so zatrili tudi, da so v cementarni z uradno izjavo, da so merilne naprave trajnih meritev emisij v letu 2022 delovale nemoteno, lagali oziroma zavajali, saj emisijski podatki kažejo nasprotno. V cementarni so na ta očitke odgovorili, da nemoteno delovanje ne pomeni, da sistem občasno ne deluje oziroma ima težave.

CI Danes se zdi tudi sumljivo delovanje cementarne v času občasni meritev, to so meritve fluoridov, kloridov in težkih kovin, ki se izvajajo dvakrat letno v razmaku šestih mesecev. Zanimivo se jim je zdelo dejstvo, da so v cementarni navedene snovi vzorčili minimalno časa, to je trikrat po 30 minut za vse, razen za dioksine in furane, ki imajo predpisano vsaj šesturno meritev.

Iz podatkov o uporabi alternativnih goriv izhaja, da so v cementarni v času teh meritev znižali oziroma celo popolnoma prekinili vnos alternativnih goriv oziroma odpadkov. V cementarni so na to odgovorili, da tovrstno početje zagotovo ni bilo v povezavi z izvajanjem meritev in da popolnoma nenapovedane meritve niso mogoče, saj morajo izvajalec v vsakem primeru omogočiti dostop do proizvodne linije.

CI Danes je v poročilih našla še več sumljivih podatkov, med drugim razhajanja med sporočeno in izmerjeno količino sosežganih odpadkov in nadalje večdnevna obdobja, ko so nekateri od sporočenih podatkov popolnoma enaki, kakor bi bili kopirani. Ker je šlo za posamezne, datumsko omejene dogodke, so si v cementarni pridržali pravico, da na nekatera vprašanja odgovorijo naknadno.

Nagrajenci občine Kanal ob Soči za leto 2022

Primož Božič

Na proslavi ob občinskem prazniku, ki jo je Občina Kanal ob Soči pripravila 20. aprila, so bili, kakor je običajno, osrednje pozornosti deležni prejemniki občinskih nagrad in priznanj. Priznanji sta prejela pustar Rajko Krajnik in Likovna skupina Svetloba Deskle, nagradi pa sta šli v roke keramika Ferda Žorža ter Pihalnega orkestra Salonit Anhovo.

Rajko Krajnik je priznanje prejel kot nepogrešljiv del pustnega dogajanja v Ložicah in širše, vanj je vključen že od mladih let, s svojimi domiselnimi pustnimi maskami pa je obiskoval celotno Primorsko in zamejstvo, kjer je bil na karnevalih tudi nagrajen. Je tudi oblikovalec in izdelovalec pustnih kostumov in mask.

Likovna skupina svetloba Deskle, ki je lani praznovala 20. obletnico obstoja, je prejemnica občinskega priznanja. Skupina vsako leto organizira mednarodni ex-tempore v kampu v Kanalu, so pa med drugim redni obiskovalci različnih, predvsem tradicionalnih prireditev v občini. Pred leti so skupaj z likovnim društvom iz Tržiča speljali čezmejni projekt Soča brez meja.

Ferda Žorža domačini poznajo predvsem kot keramika in soustanovitelja Kluba keramikov, ki bo prihodnje leto obeleževal 30 let obstoja, a je bil Žorž že pred tem vključen v ljubiteljsko kulturo kraja. Kot član pevskega zbora in nato predsednik Prosvetnega društva Soča je med drugim organizacijsko skrbel za festival sodobne glasbe Kogojevi dnevi na njegovih začetkih v začetku 80. let. Žorž je bil od ustanovitve predsednik Kluba keramikov, lani pa je vodstvo predal mlajši generaciji oblikovalcev. Kljub temu seveda ostaja v keramiki:

»Naklonjenost do keramike se ni spremenila, če pomislim na to, da sem začel leta 1988, ko še zdaleč ni bilo interneta, vse kar smo izvedeli, smo našli v literaturi, angleški ali celo ruski,

Prejemniki občinskih priznanj so iz leve proti desni: Ferdo Žorž, Jana Prijatelj predsednica Pihalnega orkestra, Vanda Colja predsednica likovne skupine Svetloba Deskle ter Rajko Krajnik.

Foto: Foto atelje Pavšič Zavadlav

materiala se ni dobilo nikakršnega in dandanašnje ukvarjanje s keramiko je pesmica v primerjavi s tem, kar imamo danes. Zato me tudi še zmeraj vleče, čeprav velikih eksperimentov ne delam več, ker se mi to ne splača več.«

Pihalni orkester Salonit Anhovo je v lanskem letu dopolnil 70 let obstoja in je s svojim delovanjem preko več generacij glasbenikov ves ta čas pomemben doprinos k razvoju in širjenju instrumentalne glasbe in kulture v občini Kanal in regiji. Poleg domačih nastopov in gostovanj je posebej pomembna njihova skrb za mlade glasbenike, so zapisali v obrazložitvi.

Orkester se je v zadnjem obdobju precej pomladil, je povedal **Andraž Filej**, medse so sprejeli skoraj 15 novih glasbenikov. Pomemben del njihovega delovanja pomenijo gostovanja, lani so bili v Franciji, letos so v italijanski Rivi del Garda že nastopili na tekmovanju. Slednje pomeni, da morajo poleg drugega nenehno skrbeti za napredek orkestra, pravi Filej:

»Skušamo združiti oboje, tako tradicijo kot napredovanje, in mislim, da je to odličen moto tudi za vsa druga društva, ki delujejo v občini.«

Festival goriške obrti in podjetništva 2023

Nika Testen, ZTKMŠ Kanal

V torek, 23. maja, je v organizaciji Območno obrtne-podjetniške zbornice Nova Gorica potekal Festival goriške obrti in podjetništva 2023, na katerem se je letos predstavilo več kot 100 podjetji, ki so na inovativen in kreativen način predstavljala svojo dejavnost.

Namen festivala je promocija lokalnega gospodarstva, predstavitev obrtniških in podjetniških dejavnosti ter promocija deficitarnih poklicev. Dogodek je bil letos obogaten še z izborom Kraljice vrtnic, Festivalom kulinarike in vina, z neposrednim prenosom dogajanja v živo (Radio Robin v mestu), s štafetnim tekmovanjem v peki palačink, z glasbo v živo ter s pestrim bogatim pouličnim dogajanjem in športno-zabavnim-plesnim druženjem.

Na festivalu se je na svoji stojnici predstavil tudi **Zavod za turizem, kulturo, mladino in šport Kanal**. Obiskovalcem festivala smo

Malčki iz Kluba L'uniti. Foto: Klub L'uniti

predstavili turistično ponudbo občine Kanal ob Soči in destinacije Dolina Soče. S strani lokalnih ponudnikov iz občine Kanal ob

Soči pa se je na festivalu predstavila **Kmetija Pr'Lukčevih** iz Seniškega Brega s svojimi suhomesnatimi izdelki.

Kmetija Pr'Lukčevih iz Seniškega Brega. Foto: ZTKMŠ Kanal

Zavod za turizem, kulturo, mladino in šport Kanal. Foto: ZTKMŠ Kanal

Predstavitev podjetja

Soča root spirit

Erik de Posarelli

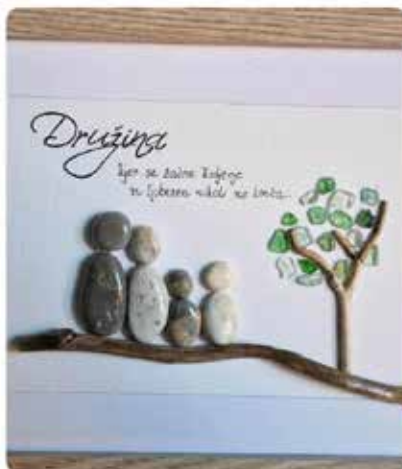
Sem Erik de Posarelli in z mojo življenjsko sopotnico Simono Drev ustvarjavo harmonijo dela, kreativnosti, norih idej in s pravo mero izkušenj ter znanja čudovito zgodbo.

Najina zgodba se je začela pisati dobri dve leti nazaj, ko sem na sprehodu ob Soči našel inspiracijo za »oživljanje« soških naplavin v nekaj čudovitega in večnega. Tako so se s

pravo mero ustvarjalnega duha in znanja na področju lesarstva začeli rojevati prvi **unikatni izdelki**. Ta projekt pa se je počasi oblikoval v nekaj večjega, v ime Soča root spirit. Izdelki

so postajali vedno bolj kompleksni, zahtevni in izjemni. Kmalu zatem se mi je pridružila še Simona Drev z unikatnimi izdelki, s **slikami iz soških prodnikov**. Slike so unikatne in navdihnene z motivacijskimi sporočili. So tudi zelo lepo darilo ob vsaki priložnosti.

Korak naprej pa so se začele rojevati še nove ideje na podlagi mojega pridobljenega znanja v zadnji šestih letih. V domači hiši v spodnjih prostorih sem uredil salon dobrega počutja. Prostor je urejen s pridihom narave, v naravnih materialih, prevladuje kamen in les. Tudi energijsko je prostor zelo lepo podprt in pazim, da je v tem prostoru res zaključen krog

(svetloba, glasba, kadila, kristali ...). Na prvi pogled prostor deluje kot star tempelj, tempelj dobrega počutja. V okviru tega sklopa je v ponudbi **sprostitvena masaža hrbta ali celega telesa, reiki terapija, radiestezijske meritve in hipnoza**. Kot posebnost je ritual, v katerega je vključen posvet, pregled energijskih centrov z nihalom in masaža celega telesa z reiki podporo.

Tretji sklop, ki zaokroži našo ponudbo, ponudbo Soča root spirita, so v sodelovanju s turistično agencijo Slovenia nature **trije vodeni izleti**. Lahko izbirate med panoramskim izletom s skoraj 45 let starim terenskim vozilom na vzhodni ali zahodni breg reke Soče ter vodeni SUP izleti na reki Soči. Na vseh izletih se podamo v neobljudeno in neokrnjeno naravo in z vsem spoštovanjem se na vseh treh izletih srečamo s staroverstvom, ki je bilo na našem ozemlju prisotno. Posebnost teh treh izletov je, da se na poti ustavimo na energetsko močnih točkah in se umirimo, pogledamo vase, naredimo meditacijo in podporo (retreat) in se podamo polni novih moči in lepih vtisov v nove izzive.

mag. **Iris Podobnik**, direktorica
 telefon: 05 33 50 361
 e-naslov: iris.podobnik@nova-gorica.si

Javni sklad malega gospodarstva Goriške
 Trg Edvarda Kardelja 1
 5000 Nova Gorica

BREZOBRESTNA POSOJILA od 4.000 do 100.000 EUR za mikro, mala in srednja podjetja ter samostojne podjetnike

Za investicije:

- ❖ Nakup opreme.
- ❖ Gradnja, adaptacija ali nakup poslovnega prostora.
- ❖ Komunalno in infrastrukturno opremljanje zemljišč.
- ❖ Nematerialne investicije.

Za obratna sredstva:

- ❖ Nakup storitev.
- ❖ Nakup materiala in blaga.
- ❖ Pokrivanje stroška plač zaposlenih.
- ❖ Pokrivanje stroška najemnin.

POGOJI

- Odplačilna doba do 9 let.
- Obrestna mera 0 %!
- Brez stroškov odobritve.
- Brez stroškov vodenja.
- Možnost predčasne vrnitve brez dodatnih stroškov.
- Možnost 1-letnega moratorija pri odplačevanju.
- Obroki 4-krat letno.
- Obvezno zavarovanje posojila

VEČ INFORMACIJ: ☎ 05 33 50 173 in 05 33 50 361

💻 www.jsmg-goriska.com

Razvoj podeželja

Novosti in aktivnosti v okviru Lokalne akcijske skupine LAS Dolina Soče in Lokalno akcijske skupine za ribe LASR Alpske reke

Nika Testen, ZTKMŠ Kanal

- Ustanovila se je nova Lokalno akcijska skupina in sicer posebej za področje ribištva, ki bo nosila ime Lokalno akcijska skupina LASR Alpske reke.
- Strategija lokalnega razvoja za naslednje programsko obdobje 2021–2027 bo temeljila na naslednjih nosilnih stebrih: oživitve podeželja, podjetništvo na podeželju, pametno podeželje, sonaravno in ekološko kmetijstvo.
- 24. aprila je v Gotski hiši v Kanalu potekala delavnica za pripravo Strategije lokalnega razvoja v ribogojstvu in ribištvo na območju Lokalno akcijske skupine za ribištvo LASR Alpske reke. Smernice za pripravo strategije sta nam predstavili ga. Greta Černilogar (Posoški razvojni center) in g. Dušan Jesenšek, predsednik »LASR Alpske reke«.
- 10. maja je v Kobaridu potekala 12. seja skupščine Lokalno akcijske skupine LAS Dolina Soče. Za pet letno mandatno obdobje smo izvolili nove člane v organe LAS-a. Novi predsednik je postal g. Alen Červ, župan Občine Tolmin, podpredsednik pa g. Aljoša Križnič. Za člane upravnega odbora je bilo izbranih 12 članov, med njimi tudi, kot predstavnik javnega sektorja, ga. Nika Testen, v.d. direktorja Zavoda za kulturo, turizem, mladino in šport Kanal. Kot predstavnik zasebnega sektorja pa ga. Izidora Grosar, predsednica ŠKT društva Levpa. V nadzorni odbor LAS-a pa je bil izvoljen g. mag. Valter Rešič, ki je tudi predsednik Turističnega društva Korada Deskle - Anhovo.
- 11. maja je v Gotski hiši v Kanalu potekala delavnica za pripravo Strategije lokalnega razvoja za programsko obdobje do leta 2027. Namen delavnice je, da se strategija pripravi na osnovi potreb, ki izhajajo iz lo-

Skupščina LAS v Kobaridu. Foto: PRC Tolmin

kalnega okolja. Smernice za pripravo strategije sta nam predstavili ga. Meta Pajer in ga. Sandra Kemperle s Posoškega razvojnega centra, občani pa so imeli na delavnici možnost podati pobude in ideje za novo programsko obdobje.

- 1. junija se je na Posoškem razvojnem centru Tolmin sestala strokovna skupina, z namenom usklajevanja vsebin na območju občin Tolmin, Kobarid, Bovec ter Kanal ob Soči za pripravo Strategije lokalnega ra-

zvoja za novo programsko obdobje, ki bo trajalo vse do leta 2027. Skupino sestavljajo predstavniki različnih organizacij. Srečanja se je, na povabilo Posoškega razvojnega centra, udeležila Nika Testen kot predstavnik Zavoda za turizem, kulturo, mladino in šport Kanal.

Izobraževalna delavnica

»Zavestna ustvarjalnica žive kuhinje s hranljivimi, lokalnimi sestavinami«

Nika Testen, ZTKMŠ Kanal, foto: PRC Tolmin

V sklopu projekta »Vzpostavitev pilotnega EKO območja« (LAS Dolina Soče) je bila konec marca v Levpi izvedena izobraževalna delavnica »Zavestna ustvarjalnica žive kuhinje s hranljivimi, lokalnimi sestavinami«.

V teoretičnem delu so bile obravnavane tudi nekatere izmed naslednjih tematik kot nadgradnja prejšnji delavnici, ki je prav tako potekala v Levpi: ozaveščen človek danes, zavestno prehranjevanje, otroci ne marajo zele-

njave, začimbe, kaljenje... Predavanje je potekalo interaktivno, s poudarkom na praktičnih

primerih, ki so bili hkrati odgovori na izzive udeležencev, s katerimi se srečujejo.

Ograditev tržnice Kanal

Nika Testen, ZTKMŠ Kanal, foto: Občina Kanal ob Soči

Z namenom večje zaščite opreme na tržnici so bili v mesecu marcu na tržnici v Kanalu nameščeni protivlomni roloji. Skupna vrednost investicije je bila 24.377,90 EUR, poleg lastnih sredstev občine je bila investicija sofinancirana iz ESRR sklada v višini 12.049,08 EUR, saj je bila izvedena v okviru projekta Lokalno – Urbano-Povezovalno (LAS Dolina Soče), ki je med drugim namenjen tudi nadgradnji javnih prostorov in nabavi opreme. Prva rolo vrata za vstop na tržnico Kanal se odpirajo in zapirajo avtomatsko zjutraj in zvečer, ostali protivlomni roloji pa se odpirajo po potrebi.

POHODNIŠTVO IN TEMATSKE POTI

25. Tradicionalni pohod na Jelenk

Sreča spremlja korajžne, Pot na Jelenk s Planinskim društvom Valentin Stanič Kanal

Katja Žagar, foto: PD Valentin Stanič Kanal

Tokrat ne govorimo o sreči v takem smislu, da se odpravljamo v gore in visokogorje ob močnem sneženju, vsaj tri dni po sneženju, torej, v

razmerah in vremenu, ki so za nas pohodnike nevarne in ko gore postanejo težko dostopne. Na tak način prav iščemo in kličemo nesre-

čo, zaradi naše neučakanosti. Tega nam res ni treba početi. Gore so tam, počakale nas bodo in nas poklicale takrat, ko bo pravi trenutek.

Jelenk je 787 m visoka vzpetina nad krajem Bate, vrh je skalnat, iz trdega apnenca, na njem pa podolgovati žlebovi, škraplje, ki jih izdolbe voda. Pot nanj pa nezahtevna in označena. Na tej planoti, ki je predvsem poznana po hudih bojih med 1. svetovno vojno, je v jeseni leta 1917 v 11. soški ofenzivi na Banjšicah umrlo 40.000 italijanskih in 10.000 avstrijskih vojakov. Na obrobju planote so tu številna vojaška pokopališča.

Na pot smo se odpravili, 11. decembra v lanskem letu, po 9. uri, nekateri iz Kanala na Kanalski vrh, drugi pa so se z avti odpeljali na Kanalski vrh in tam počakali skupino iz Kanala, da vsi skupaj nadaljujejo pot na vrh

Jelenka. Tokrat smo se na vrh Jelenka odpravili že petindvajsetič. Vreme je bilo na vsaki vremenski napovedi drugače opisano, zdaj pa ti vedi ..., pa vendar, odločitev je padla, gremo, korajžno. Da bo dopoldan malce deževalo, to smo vedeli, da je možna kasneje tudi kakšna snežinka tudi, da bo hladneje pa sploh. Vremenu primerno smo se zato tudi opremili. Seveda, 787 m ni visokogorje, tako, da smo predvidevali, da bomo iz rahlega deževja prešli v kratko zimsko pravljico. In to se je tudi zgodilo.

Nekje na poti s Kanalskega vrha proti Jelenku so okoli nas začele poplesavati snežinke in preden smo stopili na vrh je bila pod naši-

mi nogami narisana bela tanka preproga. Pa vendar, pot, ki sta jo deset dni pred pohodom uredila Robert in Avgust, je bila lepa, nezahtevna in lepo prehodna. Čedna skupinica iz vseh vetrov je resnično uživala v tej zimski idili in vsi skupaj smo ugotovili, da je bil ta letos pravzaprav zimski pohod na Jelenk, bili smo srečni, ker smo šli. Na samem vrhu smo si ogledali bolj meglo, v naši fantaziji pa gore, ki smo jih že nešteto gledali s tega vrha, v vse smeri. Tokrat je bilo tako, drugič bo drugače. Zato pa so gore tako zanimive, vedno drugačne in skrivnostne.

Z vrha smo se odšli ogret na Kanalski vrh, ob brunarici so nam zakurili ogenj, želodčke smo si napolnili z odlično toplo Ivanino joto, z domačimi hrenovkami. Čajček, sladkarije in kavico so za nas pripravili Marjetka, Stojan in Matija, hvala vsem. Naj nam bo vedno tako lepo.

3. Pohod od kočice do kočice

PD Valentin Stanič Kanal, foto: PD Valentin Stanič Kanal

Po dveh letih premora zaradi covid razmer smo v ponedeljek, 26. decembra v lanskem letu, skupaj s planinskimi prijatelji iz Benečije, Cai Val Natisone, ponovno organizirali tokrat 3. pohod med našima dvema kočama, Baito pod svetim Martinom in Planinskim domom pod Ježo.

V meglenem jutru smo se zbrali pod Ježo, pohodniki so prišli od vsepovsod, iz Vipave, Ajdovščine, Postojne, Ljubljane ... Skupaj smo se zapeljali do izhodišča pohoda, Baite pod svetim Martinom v Benečiji. Po pozdravu predstavnikov planinskih društev, ki sta organizirali pohod, smo krenili na pot, ki nas je vodila čez vrh Svetega Martina mimo sedla Ključ, vrha Škarje do Livških Raven in naprej do Dreke, kjer so nas v Gregorijevem

skednju toplo sprejeli in pogostili. Okrepčani smo nadaljevali skozi zaselke Trinko, Zuodar in Breg, sledil je spust do mejne reke Idrije, kjer smo opravili skupinsko fotografiranje za spomin na čezmejno sodelovanje. Čakala nas

je še slaba ura hoje do Planinskega doma pod Ježo, kjer smo pohod zaključili. Člani PD Valentin Stanič Kanal so poskrbeli za okrepčilo, odličen golaž s polento.

Ob tej priliki bi se zahvalili vsem, ki so se kljub nič kaj obetavni vremenski napovedi udeležili pohoda. Prav posebna zahvala pa gre tudi vsem, ki so kakorkoli pripomogli pri organizaciji. Hvala vam.

9. Zimski nočni pohod ob Soči

Maja Kodelja Cencič

»Ob zimskem solsticiju, sončevem obratu, ko je sonce najnižje in je pred nami začetek zime ter najdaljša noč, pomagajmo soncu, da ponovno začne daljšati dan«. Petek, ki je najbližji zimskemu solsticiju organiziramo Odporne želve tradicionalni Zimski nočni pohod ob Soči, tokrat že 9. Zaradi slabega vremena smo ga preložili na 5. januar, kar se je izkazalo za dobro odločitev, saj se je pohoda udeležilo okrog 100 ljudi. Start je bil v Solkanu po prihodu vlaka. Pot smo nadaljevali po kolesarski poti ob Soči opremljeni z naglavnimi lučka-

mi. Ob zaključku pohoda v koči na Ladišču je bilo poskrbljeno za topel obrok in pijačo. Vsi udeleženci so bili zelo zadovoljni.

11. Tradicionalni pohod na Čičer nad Ročinjem

Simon Prinčič

Po dveh letih premora zaradi vsem znanih razmer je v nedeljo, 5. februarja, KS Ročinj - Doblar organizirala 11. tradicionalni

pohod na 726 metrov visok Čičer nad Ročinjem. Značilnost tega pohoda je, da se njegova trasa iz leta v leto spreminja, le izho-

dišče pred cerkvijo v Ročinju in zaključek v Domu Valentina Staniča v Ročinju ostajata ista. Pohod je organiziran na nedeljo, ki je bližja 8. februarju.

Pri sv. Pavlu nad Ročinjem. Foto: Simon Prinčič

Lepa vremenska napoved je obetala številčno udeležbo, kar se je tudi uresničilo, na Placu v Ročinju se nas je zbralo 99 iz vseh koncev, kar je do sedaj rekordna udeležba.

Pot nas je najprej vodila do cerkvice sv. Petra od tu smo nadaljevali po grebenu čez Sedlo do cerkvice sv. Pavla, kjer smo se okrepčali s krofi in toplim čajem, pa tudi kaj bolj konkretnega ni manjkalo. Okrepčani smo nadaljevali proti 29 metrov visokemu slapu Savinka, ki smo ga obhodili spodaj in nad njim. Od tu smo se po prijetni stezi, ki je bila sprva še položna, kasneje je postajala ta prava planinska, povzpeli do vrha Čičerja. Na vrhu smo se zaustavili dobre pol ure, sledilo je skupinsko fotografiranje in spust do izhodišča pohoda v Ročinju, kjer nas je v Domu Valentina Staniča čakala odlična jota s klobaso, za katero so poskrbeli člani ŠKTD iz Levpe. Da je pohod uspel, so kazali zadovoljni obrazi pohodnikov, ko

so zapuščali Ročinj, med njimi je bilo slišati: naslednje leto se vrnemo.

Ob tej priložnosti bi se zahvalili vsem pohodnikom za udeležbo, še posebej članom PD

Brda in **Cai Val Natisone** iz Benečije, ki so se pohoda udeležili z velikim številom svojih članov.

Na Čičerju. Foto: Simon Prinčič

Posebna zahvala gre tudi članom ŠKTD Levpa, ki so se vnovič izkazali s pripravo jote in postrežbo v Domu Valentina Staniča, prav tako bi se zahvalili vsem, ki so kakorkoli pripomogli pri uspešni izvedbi pohoda.

Zahvala gre tudi članom sveta KS Ročinj - Doblar, ki nadaljuje tradicijo pohoda.

Se vidimo na 12. Pohodu na Čičer v **nedeljo, 11. februarja 2024.**

Predstavitev tematske poti Deskle na sejmu Alpe-Adria, 33. sejmu turizma, kampinga in karavaninga

Turistično društvo Korada Deskle - Anhovo

Tematsko pot Deskle smo, Lojzka, Manca in Valter, 15. in 16. februarja, predstavili na sejmu Alpe-Adria, 33. sejmu turizma, kampinga in karavaninga, na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani.

Obiskovalcem smo opisovali pot, predstavili novo zgibanko in naše kraje. Predstavitev nam je omogočila turistična zveza, ker smo sodelovali v tekmovanju za najboljšo tematsko pot. Stojnico smo imeli skupaj z drugimi turističnimi društvi Turistične zveze Slovenije.

Vse dni sejma je bila na ogled razstava tematskih poti: Nagrajene tematske poti v obdobju 2011–2022, kjer je bila predstavljena tudi naša pot.

Otvoritev table o slovenskih padalcih 1943–1945

Turistično društvo Korada Deskle - Anhovo

27. decembra v lanskem letu je Tematska pot Deskle dobila novo tablo. Zgodbo je navdihnil članek v reviji Navdih ob otvoritvi poti septembra 2021, ko je Jože Kralj iz Solkana, rojen v Gorenjih Desklah, po tem,

ko je prebral članek, želel dodati poti novo zgodbo. To je zgodba o radijski postaji, ki so jo postavili padalci leta 1943, med 2. svetovno vojno, v bližini njegovega doma.

Vsebina table nam predstavlja velikokrat zamolčano zgodbo padalcev, domoljubov, ki so jih zavezniške enote pošiljale tako med partizane kot tudi med četnike, da bi z vojaškimi misijami razumeli situacijo na terenu,

vzpostavili stik z odporniškim gibanjem, dobili in pripravili primerne lokacije za spust misij ter vzpostavili radijsko zvezo. Padalci so bili Primorci in Istrani, ki so bili mobilizirani v italijansko vojsko in jih je Italija poslala na severnoafriška bojišča in mnoge od teh so Britanci zajeli kot vojne ujetnike že konec leta 1940. Slovenske oziroma primorske padalce so v tečajih radiotelegrafije, diverzantstva in padalstva urile britanske in kasneje tudi ameriške tajne službe. Le-ti so bili primerni za padalce, ker so poznali kraje in lokalne jezike, veljali so za zanesljive, polne patriotizma in želje po osvoboditvi domovine. Prihod padal-

Jože Kralj in padalci. Foto: Turistično društvo Korada Deskle - Anhovo

Skupinska slika. Foto: Turistično društvo Korada Deskle - Anhovo

cev anglo-ameriških misij je za komunistično vodstvo predstavljal nujno zlo, po eni strani so pomenili politično/moralno zmago partizanskega gibanja in prihod določene materialne pomoči, po drugi pa je partijo skrbelo, da ji ne bi kdo preprečil prevzema oblasti in ogrozil njenega monopola. Negativni pečat je ostal, vsi, ki so sodelovali ali pa imeli kakršnekoli stike z anglo-ameriški tajnimi službami, so bili sumljivi in označeni kot »agenti – špijoni Zahoda«. Nekateri so ob koncu vojne in po njej izginili brez sledu, drugi pa so bili pod nadzorom tajne policije.

Strokovne podlage za vsebino table nam je podal zgodovinar **dr. Blaž Torkar**, pomagali pa smo si tudi s knjigo Jožeta Vidica *Angleški*

obveščevalci – vohuni ali junaki, kjer je zapisano pričevanje **Draga Hartnerja – Harija**: »Ko sem se seznanil z njihovim oddajnikom, sem sklenil, da bomo oddajališče skušali urediti v Desklah.... električno napeljavo smo potegnili od hiše mojega daljnega sorodnika Manfrede ... električni kabel smo skozi grmičevje in leskovje potegnili 200 m daleč v gozd, kjer smo napravili priključek za radijski sprejemnik. Vedeli smo, da bodo prej ali slej na kable naleteli otroci ali patrolja karabinerjev.« In otroci so ga res našli! Naš Jože Kralj.

Na otvoritvi table nam je zgodbe tega obdobja predstavila tudi **Tanja Kogoj** iz pričevanj, ki jih je zabeležila njena mama, **Silva Matevžič**.

S to novo tablo je poleg ostalih bogatih vsebin na tematski poti vključena še tematika druge svetovne vojne. Tabla je postavljena v centru vasi, v bližini table o vasi Deskle.

Zahvaljujemo se sodelujočim pri pripravi vsebine table, sodelujočim na otvoritvi, pa tudi družini Breščak, ki nam je dovolila postaviti tablo na njihovi parceli, na mestu, kjer je bila v bližini radijska postaja.

V tej jeseni smo v sklopu tematik, predstavljenih na tematski poti, postavili tudi tablo o železniškem nadvozu v Anhovem. Tabla je postavljena izven krožne Tematske poti Deskle, saj stoji na vhodu v Anhovo, ob samem železniškem nadvozu. Vsebina table nam na kratko predstavi Bohinjsko progo in njeno vlogo za naše kraje. Vsebino je pripravil **Gorazd Humar**.

Tabla o Bohinjski progi. Foto: Turistično društvo Korada Deskle - Anhovo

28. pohod Po stopinjah Valentina Staniča

Marijan Nanut

Turbolentna leta pandemije so nekako mimo in svet se poizkuša počasi utiriti v stare tirnice. Nekako to uspeva. Ponovno smo uspeli obuditi klasični tradicionalni pohod Po stopinjah Valentina Staniča konec marca. Mnogi stari pohodniki so se odzvali, nekaterih pa tudi ni več. V prebujajočem se jutru so se prvi že podali na pot. Vremenska napoved ni bila ravno obetavna. Tekom dneva so nas presenetili dež in celo sodra na Koradi. Odziv je bil pravi tisti gorniški. »Kakšno bo vreme«, »gremo pogledat na goro« in potem, četudi si že malo moker, enostavno v slogu trmastih planincev greš do konca. Vzpneš se iz Solkana na Sabotin po njegovem grebenu v štirih urah vse do Vrhovelj v Brdih. Sledi dvourni vzpon na dominantno Korado prelepih razgledov od Julijskih Alp pa vse do morja in še uro po slemenu Kanalskega Kolovrata ter uro spusta v sam Kanal na Kontrado, ki je cilj in tam čaka jota s klobaso. Na koncu si celo zelo zadovoljen. Nasvidenje prihodnje leto.

Tekom dneva so nas presenetili dež in celo sodra na Koradi. Foto: Marijan Nanut

21. Tradicionalni pohod »Kje so tiste stezice«

Laura Skrt

Krajevna skupnost Levpa in ŠKT društvo Levpa sta v soboto, 20. maja, organizirala že 21. tradicionalni pohod »Kje so tiste stezice«. V popoldanskem času pa se je na igrišču v športnem parku Levpa odvijal tudi že tradicionalni turnir trojk, ki sta ga organizirala ŠKT društvo Levpa in levpska mladina.

Na sončno, a vetrovno soboto so pohodniki ob 9.00 uri zjutraj krenili z levpskega igrišča vsak na svojo pot. Nekateri so si izbrali krajšo 9,5-kilometrsko stezo, drugi pa so se odločili za daljšo 21-kilometrsko turo. Ob težjih vzponih in olajšujočih spustih so se lahko naužili čudovitih razgledov in narave, opazovali lepote zaselkov, začutili utrip življenja in

dela na podeželju, se okrepčali in poklepetali na številnih postojankah ter varno prispeli na cilj, kjer sta jih čakala topel obrok in razstava domačega peciva, ki ga je pripravil Aktiv podeželskih žena.

Ko so pohodniki že končali s svojo aktivnostjo, so se na igrišču začeli ogrevati nogo-

Pohod je znan po postojankah in gostoljubju domačinov.

Foto: ŠKT društvo Levpa

Organizatorji. Foto: ŠKT društvo Levpa

Pohoda se udeleži veliko število pohodnikov. Foto: ŠKT društvo Levpa

metaši. Ob 15. uri se je začel turnir trojk, ki ga vsako leto, skupaj s ŠKT društvom Levpa, organizira levpska mladina. Letos se je za prvo mesto potegovalo devet ekip, na koncu pa je slavila ekipa Dbrole iz Ravnice, drugi so bili lanski zmagovalci, ekipa Flup, tretji pa domačini iz Levpe, ekipa Lutke.

Organizatorji so z obema dogodkoma zadovoljni, obenem pa se zahvaljujejo tistim krajanom in članom društva, ki so pomagali pri organizaciji pohoda in turnirja ter Občini Kanal ob Soči za sofinanciranje prireditve.

7. Majski pohod po Spominskem parku Prižnica

Valter Reščič

Turistično društvo Korada Deskle - Anhovo je že sedmo leto organiziralo spomladanski pohod po Spominskem parku Prižnica. Vsak pohod je bil nekaj posebnega, letošnji pa še posebej, saj so se srečale zgodbe iz Na zahodu nič novega in Zbogom orožje.

Na pohod smo v nedeljo, 28. maja, popeljali tudi 17 glasbenikov Združenja glasbenikov **Ubayens Sans-Culottes** iz Jausiers, naselja in občine v jugovzhodnem francoskem departmaju Alpes-de-Haute-Provence, regije Provansa-Alpe-Azurna obala. Združenje MUSC, ustanovljeno septembra 2016, združuje pevce in amaterske glasbenike iz doline Ubaye, vseh stopenj in vseh starosti. Združenje sestavljajo zbor, orkester in različne instrumentalne zasedbe, s splošno motivacijo za koncertiranje. Glasba je eklektična, iz vseh stilov in vseh držav.

Kraj Jausiers je 100 km oddaljen od Chiuse di Pesio, naselja in občine pokrajine Cuneo, ki je ena od osmih pokrajin, ki sestavljajo italijansko deželo Piemont, od koder prihajata pisca knjige Potovanje na fronto, ki med drugim opisuje dogajanje med prvo svetovno vojno v okolici Plav. Tako smo ponovno povezali te kraje.

Glasbeniki so gostovali na festivalu pihalnih orkestrov Muzikafest v Desklah in so si večdnevno bivanje popestrili s spoznavanjem naših krajev in načina življenja. Zelo smo se razveselili njihovega odziva na povabilo na pohod, saj smo mednarodno sestavino našega dogodka razširili tudi na francosko področje. Vodenje pohoda je bilo v francoščini, včasih tudi v angleščini. Pohodniki so pozorno spoznavali zgodovino naših krajev, dogajanja iz prve svetovne vojne in značilnosti naših

kraških terenov. Vzpon večini ni delal težav, saj prihajajo z alpskega področja.

Ene najlepših trenutkov dneva smo doživeli v cerkvi sv. Kvirina na Paljevem, kjer je najprej dirigent, pedagog in multiinstrumentalist **Karl Lenormand** zapel solo, nakar so se mu pridružili še ostali pohodniki in ubrano zapolnili cerkveno ladjo z blago zvenečimi glasovi. Pohod smo zaključili pri koči Ladišče, kjer nas je pričaka podžupanja Občine Kanal ob Soči, ga. **Barbara Fajdiga Perše**, ki nas je prisrčno pozdravila. Pred okrepcilom pa smo še malo zaplesali, da bi noge razmigali. To smo ponovili tudi po slastnem »cassoulet«, pasulju, da bi še malo popestrili dan. Na koncu smo si zaželeli »au revoir, a bien tôt«, nasvidenje, kmalu!

Predstavitve poti. Foto: Valter in Lojzka Reščič

Počitek ob čaju. Foto: Valter in Lojzka Reščič

Na občinskem otroškem parlamentu 2023

Po predstavitvi učencev zapisala mentorica OP Osnovne šole Deskle, Tea Brešan

Temo letošnjega, že 33. otroškega parlamenta, ki nosi naslov »Duševno zdravje otrok in mladostnikov«, so izbrali mladi parlamentarci na lanskem nacionalnem otroškem parlamentu v državnem zboru. Zanje so se odločili, ker se je še posebej po pandemiji izkazalo, kako pomembno je spregovoriti in govoriti duševnem zdravju, kar v današnji družbi še vedno ostaja tabu.

Na Osnovni šoli Deskle smo v okviru otroškega parlamenta izpeljali več aktivnosti: izvedli smo delavnice o TOM telefonu, obeležili smo dan prijaznosti, organizirane imamo aktivne odmore in pogovorne ure namenjene učencem, oblikovali in izvedli smo anketo o duševnem počutju mladostnikov na šoli, za učence od 4. do 6. razreda je organiziran krožek, namenjen druženju ob raznih socialnih igrah ...

V petek, 17. marca, smo v sodelovanju z Osnovno šolo Kanal sooblikovali občinski otroški parlament. Župan, gospod Miha Stegel, nas je sprejel na občini v Kanalu, kjer smo mu predstavili opravljene aktivnosti, podali analize anket ter povzeli splošno počutje na obeh šolah. Gospod župan je podal še svoje mnenje glede skrbi za duševno zdravje ter vzdrževanje le-tega, poudaril je tudi, kako pomembno se je o težavah pogovarjati z nekom, ki mu zaupamo.

V zadnjem delu smo učenci predstavili svoje ideje in predloge za izboljšanje našega vsakdana. Med največjimi »žulji« smo izpostavili naslednje:

- pomanjkljiva javna razsvetljava od železniške postaje Anhovo do Močil in od Ložic do Goljevice;
- prekratek nadstrešek na avtobusni postaji na Gorenjem Polju, kar v deževnem vreme-

nu predstavlja težavo;

- ob cesti na Gorenjem Polju manjka ograja, kar predstavlja nevarnost za učence, ki hodijo peš v šolo in iz nje;
- v šolski telovadnici manjka prostor za shranjevanje rekvizitov. Zato mora biti ena od tribun ves čas pospravljena, torej je neuporabna. To pa se izkaže za zelo pomanjkljivo in neprimerno, še posebej v času različnih šolskih tekmovanj, saj se gledalci gnetejo na eni od sicer dveh tribun;
- urediti je potrebno dovoz do šole. Težave se pojavijo še posebej v jutranjih urah, ko nastaja zastoj zaradi avtomobilov in mora ta šolski kombi in šolski avtobus čakati na glavni cesti;
- obnove so potrebna dotrajana igrala pred Brumatom;
- v Plavah, na desni strani Soče, manjka pločnik;
- prosimo za ustanovitev košarkarskega kluba v Desklah.

Življenjsko delo

Knjiga *Klicanje besed* Brede Medvešček

Mojca Kofol, foto: Borut Jurca

Klicanje besed nosi naslov pesniška zbirka s proznim dodatkom (1981–2021), opremljena s fotografijami likovnih del Jožice Kodermac, Brede Medvešček. Izšla je v lanskem letu, letos maja pa je bila predstavljena v Gotski hiši v Kanalu.

Večer je zajemal tudi kratek vpogled v likovno delo Jožice Kodermac (1951–1991), ki ga je Breda Medvešček zbiral precej let in pred leti postavila tudi osnutek spletne strani, da bi javnost videla njena dela. Tokrat so bile razstavljene slike *Kodrolaska*, *Argonav-*

ti, *Amazonke*, *Zelena slika* in *Žalostni smeh*. Slika *Kodrolaska*, avtoportret in darilo Bredi Medvešček, krasi tudi naslovnico zbirke, ki je posvečena spominu na Zdravka Medveščka in Jožico Kodermac.

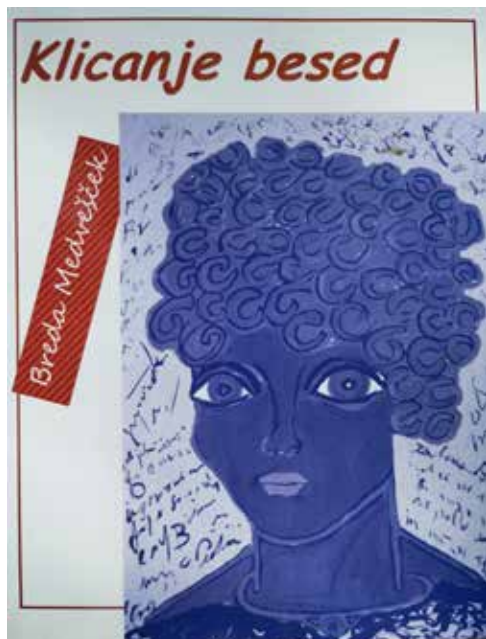
Predstavitve pesniške zbirke, ki je bila obenem zastavljena kot umetniški projekt, sta začeli violinistka **Julija Černe** in plesalka **Tjaša Bucik**. Pesmi je interpretirala gledališka igralka **Nevenka Vrančič**, med pogovorom s slovenistko **Mojco Kofol** pa so se prepletale zgodbe avtoričinega in našega skupnega življenja. Izpostavimo jih le nekaj – *Soška pesem*, ki je najprej nastala po naročilu Štefana Maurija za libreto (ko so začeli delavci množično zbolevati zaradi azbesta) in bila nato preoblikovana v pesem ter takšna že nekajkrat pred-

stavljena v javnosti. Ljubezenska pesnitev *Ko bi prišla (Kot da so Benetke)*, ki jo je izpostavila tudi literarna zgodovinarica, pisateljica in slovenistka **Marija Mercina** v spremni besedi h knjigi, ki mdr. s *Kanalom Grande*, *Mostom vzdihljajev*, *oblakom beneških čipk* z zabrisanimi obrisi in mehкими prehodi prihaja v konflikt z realističnimi prvinami. Zaustavili smo se tudi pri pesmih, ki so namenjene drugim, Pavlu Medveščku in Katarini Stanič, pri čemer se je pesem slednje, *Soča voda je šumela, mesec je na nebu sijal*, iz občinstva ob spremnljavi kitare **Matejke Bucik** še zapela. Avtorica knjige je povedala, da je naslov za knjigo iskala precej časa in se je porodil v atmosferi, »da je vse, kot bi klicalo dež, da se bo zdaj zdaj vtilo«, na enem izmed predavanj Pavla Medveščka.

Kot pesnica je Breda Medvešček največ objavljala v *Mladih potih* – literarni prilogi revije *Mladina* in *Primorskih srečanjih*. V spremni besedi Marija Mercina omeni zapis iz zbornika članov novogoriškega literarnega kluba *Prelivanja* iz leta 1991, kjer Denis Poniž avtorico navaja v tedanji sodobni novogoriški literarni pokrajini poleg Vide Mokrin Pauer,

Vite Žerjal, Nataše Velikonja, Maje Vidmar, Srečka Rijavca in Mirana Rustje.

Poleg pesnice, ki so ji blizu vse umetnosti, najbolj pa kot sama pravi likovna, je s svojo vsestransko razgledanostjo avtorica številnih tekstov, publicistka in urednica. Bila je dolgotletna urednica *Žarka*, glasila društva obolenih zaradi azbesta ter je že več kot 20 let urednica glasila Društva za biološko dinamično gospodarjenje Ajda Goriška, imenovanega *Ajdine novice*, uredila in napisala pa je tudi zbornik *Ajda Goriška, Biodinamika na Primorskem: 1998–2020*.

ŽIVLJENJU

Na mehko vznok polegava trava,
se prst mi kot kadilo
dišeča vsipa po nogah.

Pokleknila bi v rjavo leho,
se potopila v topel prah,
telo bi zdrsnilo med gladek prod,

a ne želim si še postati
substrat za poljsko cvetje,
pest belih črvov,
niti plodna postelja za žitni klas.

Samo zadihala bi rada z zemljo,
zaplavala v živo rjavo snov,
gredečo pobožala še nežna vlakna
vseh pobratenih korenin,

le da bi slišala,
le da bi videla,
le da bi kakor koli spet zaznala
še enkrat in še enkrat
in še enkrat,
da sem živa,
da preživljam,
da bivam,
da prebivam
spet in spet
in spet,
vse kar je dano,
vse kar bo vzeto.

Pa mi ni treba niti poklekniti,
saj zame prosi rahel dež.

(V *Klicanje besed*, 2022)

Ko Soča poveže azbestni tragediji, ki nista le zgodbi preteklosti ...

Jasmina Jerant

Čezmejni kulturno-aktivistični dogodek s filmskima projekcijama in umetniško razstavo v namen opominjanja, da azbest ni končana zgodba ...

»Projekcija v Desklah predstavlja temeljno fazo v življenju tega filma, saj se je ta zgodba rodila iz bolečine in jeze tudi teh ljudi,« za glasilo *Most* poudarja Ivan Gergolet, scenarist in režiser prvega slovenskega celovečernega igranega filma o azbestu *Mož brez krivde* (2022), ki je doživel prvo javno predvajanje na Slovenskem v Kulturnem domu Deskle v drugi polovici maja. Celovečerec, ki ga je produkcijska hiša *Staragara* podarila v prvi slovenski ogled ljudem srednjega Posočja, prepleta družbeni konflikt azbestne tragedije v okolici Tržiča z intimno in osebno zgodbo travme, krivde in maščevanja. »Film je postavljen v drugo državo, a le nekaj kilometrov stran. In razlogi, ki so me spodbudili k pisanju in snemanju so isti, ki prebivalce Soške doline ženejo k boju in vztrajanju v iskanju pravice.« V sklopu kulturno-aktivističnega večera, ki sta ga organizirali lokalni okoljevarstveni organizaciji društvo *EKO Anhovo*

Staragara/Mož brez krivde

in dolina Soče ter Civilna iniciativa DANES! z namenom opominjanja na problematiko azbesta, ki še zdaleč ni le zgodba preteklosti, je bil na ogled tudi kratki dokumentarni film *Beli oblak* (2020) režiserke Anje Medved. Film je, kot pravi sama, poklon kraju Deskle in njegovim delavcem v cementarni. Tudi sama vidi močno vez med zgodbo Posočja in Tržaškega zaliva. »Soča, ta najlepša evropska reka, čezmejno povezuje tudi dve tihi katastrofi povezani z uporabo azbesta. Obe tovarni sta svojim uslužbencem predstavljali dom, zato je bolečina ob posledicah še toliko hujša. Huda krivica nas zato mora ozavestiti in povezati, saj okolje nima meja in ko je enkrat zastrupljeno, ne izbira svojih žrtev.«

Da smo vsi lahko žrtve azbesta sta na dan dogodka pred nekdanjim Delavskim domom Anhovo opozarjali tudi dve umetniški in-

Pogovor z ustvarjalci filmov, režiserja Ivan Gergolet in Anja Medved.

Foto: Društvo EKO Anhovo in dolina Soče

stalaciji domačih ustvarjalcev. Interaktivno Kolo nesreče umetnika Gabrijela Ipavca je pretresljivo pričalo, kako je življenje v Soški dolini odvisno od tega, kako se komu kolo zavrti ... in kje se ustavi. Kamnoseška postavitev Patrika Humarja pa je z vklesanimi 2500 križi tiho, a zgovorno, beležila opomin na število bolnih in umrlih za posledicami azbesta v srednji Soški dolini. Večer, ki sta se ga z družinama udeležili tudi neutrudni borci za pravice žrtev azbesta v Posočju, ali, kot so ju organizatorji večera poimenovali »naši Ivani Orleanski«, doktorici Nevenka Mlinar in Metoda Dodič Fikfak, se je zaokrožil s pogovorom z ustvarjalci obeh filmov ter z neformalnim druženjem in sporočilom upanja po nadaljnjem povezovanju z namenom ozaveščanja in preprečevanja azbestnih tragedij v prihodnosti ...

Interaktivno kolo nesreče umetnika Gabrijela Ipavca in kamnoseška postavitev Patrika Humarja.

Foto: Društvo EKO Anhovo in dolina Soče

Poziv k sodelovanju

Poziv k sodelovanju – avdio-vizualni umetniški projekt

Sem **Manca Juvan** (www.mancajuvan.com), po poklicu fotografinja in vizualna umetnica, tudi zapisovalka zgodb.

Razvijam osebni avdio-vizualni umetniški projekt, ki dokumentira zgodbe (osebna pri-

čevanja) povezane z onesnaževanjem okolja v srednji Soški dolini, začeni s posledicami, ki jih je na okolje-varstvenem področju in na zdravju ljudi pustil azbest.

Namen je zgraditi dokumentarno zbirko (av-

dio, foto, video in tekstovno), ki bo služila kot spomin na vse, ki so (bili) zaradi onesnaženja oz. azbesta prizadeti, so zboleli, umrli ali izgubili svoje najbližje. O ljudeh ne želim govoriti, kot se pogosto zgodi, (zgolj) skozi statistične podatke, ampak in predvsem z osebno iden-

titeto v želji, da dobijo obraz in s tem moč, potrebno za dostojnejše ohranjanje spomina, ki naj nam v bodoče služi tudi v opomin.

Torej, ustvarjalni dokumentarni projekt želi izpostaviti resnične zgodbe ljudi z imeni in priimki in s svojimi specifičnimi življenjskimi zgodbami in stremljeva k temu, da nas poveže v naši skupni človečnosti – in to je nekaj, kar umetnost oz. umetniški pristop zna in odlično zmore.

Kot primer podobnega zapisa osebnih pričevanj lahko služi moj nedavni projekt o spominu na fašistično internacijo med 2. sv. vojno, ki si ga lahko ogledate na www.varuhizlice.si.

Vabim vas k sodelovanju, saj brez vas omenjeno delo ne more nastati. Oglasite se na e-mail: manca@mancajuvan.com in/ali telefon 041 827 400.

Kulturni praznik KS Anhovo - Deskle

Ava Blazetič

Krajna skupnost je 17. februarja v Kulturnem domu v Desklah priredila svečano proslavo v počastitev krajevnega praznika namenjeno vsem krajanom.

Po triletnem premoru so predstavniki naše krajevnice skupnosti s pomočjo učiteljev in učencev OŠ Deskle, Vrtca Deskle in Glasbene šole Deskle organizirali slavnostno prireditev ob prazniku Krajevnice skupnosti Anhovo - Deskle. Prireditve je namenjena spominu vsem, ki so 13. februarja bili usmrčeni ob višjem mostu v Anhovem in tistim, ki s svojim delom, trudom in vizijo puščajo pečat v našem kraju in v naših srcih. Priznanje KS

Anhovo - Deskle je prejel g. **Marjan Vidmar**, **Društvo upokojencev Deskle** ter **Turistično društvo Korada**.

Marjan Vidmar je odličen primer nekoga, ki je z vsem srcem in predanostjo že dobro desetletje šofer skupinam, ki potrebujejo prevoz na športne in kulturne prireditve.

Turistično društvo Korada Deskle - Anhovo je prostovoljno, neodvisno, nestransko, interesno društvo, v katero se združujejo prebivalci krajevnice skupnosti Anhovo - Deskle in tudi drugi, ki čutijo pripadnost temu okolju in želijo aktivno sodelovati pri razvoju

turistične dejavnosti oziroma z namenom in ciljem pospeševati turizem v vseh njegovih pojavnih oblikah.

Društvo upokojencev Deskle že od samega začetka aktivno sodeluje na različnih področjih in skrbi za starejše. Vsa leta tvorno sodeluje z Osnovno šolo Deskle, Vrtcem Deskle, Krajevno skupnostjo Anhovo - Deskle in ostalimi društvi v našem kraju. Deluje že 70 let.

Čestitkam ob prazniku krajanov in prejemnikom priznanj se je pridružila tudi podžupanja **Valentina Humar**. Prireditve je ob čudovitem kulturnem programu, ki so ga oblikovali pevci, glasbeniki in recitatorka Brina Medvešček, bila prekratka in vredna ogleda.

Nagrajenci KS Anhovo - Deskle iz leve proti desni so: Valter Reščič, Marjan Vidmar in Jože Valentinič. Foto: Meta Orlič

Na prireditvi so nastopili tudi učenke in učenci OŠ Deskle, Vrtca Deskle in Glasbene šole Deskle. Foto: Meta Orlič

Obletnica

Amaterski slikarji prejeli občinsko priznanje

Vanda Colja, predsednica Likovne skupine Svetloba Deskle

Samo v svetlobi se rodi slika

Ne gre prezreti odločitve občinskega sveta Občine Kanal ob Soči, ki je Likovni skupini Svetloba Deskle letos podelila občinsko priznanje za aktivno dvajsetletno delovanje.

Pester slikarski program, ki ga uresničujejo leto za letom, prinaša amaterskim slikarjem veliko zadovoljstva, saj njihove slike krasijo galerije, izložbena okna in stene domov. Slikarji se s ponosom ozirajo na dvajsetletno prehojeno pot, ki jim je vedno dajala veliko moč pri premagovanju različnih zagat v življenju.

Moč slikarstva ni samo v nastali sliki. Je osebni stik s platnom, papirjem, barvami, čopiči, svinčniki, flumastri... Je osebni stik z idejo in prostorom, svetlobo, prijatelji, sorodniki, občudovalci, kritiki, kupci... Umetnost nima razlage. Mogoče le namiguje na nekaj, da nam zbistri um in pogled na nevidno, zato velikokrat odpira nepotrebna vprašanja.

Samo v svetlobi se rodi slika. Prav zaradi te trditve si je kanalska občinska likovna skupina nadela naslov Svetloba. Barve na slikah hranijo spomine, ki ostanejo neizbrisni za vedno.

Ni lepšega kot to, če vam nekdo reče, da lepo

Likovna skupina Svetloba Deskle je za 20-letno aktivno delovanje prejela občinsko priznanje. Foto: Likovna skupina Svetloba Deskle

izgledate. A za slikarja je najlepše in mu dobesedno poboža srce, če mu nekdo reče, da mu je njegova slika všeč.

Slikarji Likovne skupine Svetloba Deskle, ki 20 let delujejo pod okriljem Kulturnega društva Svoboda Anhovo vsa leta redno razstavljajo v Galeriji Rika Debenjaka Kanal, v izložbenih oknih bivše banke, bivše slaščičarne in bivše

mesnice v Kanalu ter v Stekleni dvorani in prostorih Medgeneracijskega centra Tince Kulturnega doma Deskle, kakor tudi v številnih galerijah Slovenije in Italije. Njihove slike so dostopne vsem, ki občudujejo slikarstvo, polno strasti, čarobnosti, skrivnosti nevidnega in vidnega. V dveh desetletjih se lahko pohvalijo s številnimi priznanji in nagradami na različnih slikarskih srečanjih.

GO ART GO Mednarodni ex - tempore na Trgu Evrope v Novi Gorici 29. aprila 2023 v organizaciji slovenskega in italijanskega društva in sicer društva DABLO iz Goriških brd skupaj z društvom C.Culturale ENDAS Monfalcone. Foto: Likovna skupina Svetloba Deskle

Ex - tempore v organizaciji Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti - območna izpostava Nova Gorica, ki vsako leto poteka v okolici gradu Kromberk. Letos sta nagradi med otroci prejela tudi »podmladka« Likovne skupine Svetlobe Deskle Gaja Resnik in Vito. Foto: Likovna skupina Svetloba Deskle

Obletnica

Ob praznovanju sedemdesete obletnice nov Lovski center LD Kanal

Irena Hočevnar Križnič

Sobota, 26. maj, je bila za člane Lovske družine Kanal zelo slovesen dan. Praznovali so 70-letnico nastanka lovske družine, hkrati pa predali v uporabo povsem prenovljeno zgradbo Lovskega centra Diana na Vojkovi ulici ob vhodu v Kanal.

Prireditev, za katero je pripravila kulturni program **Beti Strgar**, in prizorišče okrasila z izvirnimi aranžmaji **Anika Ozebek**, je potekala v šotoru na novem parkirišču lovskega centra. Na začetku slovesnosti so člani lovske družine in številni gostje prisluhnili Hubertovi maši, domači župnik **Aleš Rupnik** pa je blagoslovil nove prostore. Sledil je kulturni program, na katerem je z otroškim pevskim zborom sodelovala OŠ Kanal s pevovodkinjo **Mojco Jerončič** in solistka **Polona Kante**. Zbor in solistko je na klaviaturi spremljala **Mirjam Furlan**. Na prazniku lovske družine so nastopili še Bohinjski rogisti in Lovski pevski zbor Dekani. Direktor strokovnih služb Lovske zveze Slovenije **mag. Božo Zakrajšek** je podelil najzaslužnejšim za gradnjo novega lovskega centra priznanja in plakete in pohvalil starešino **Milivoja Hledeta** in člane lovske družine, ki so z velikim zagonom in številnimi prostovoljnimi urami uspeli popolnoma prenoviti stavbo in urediti njeno okolico.

Starešina Milivoj Hlede

Do novega večnamenskega prostora s prostovoljnim delom in veliko zagnanostjo

LD Kanal je pred izgradnjo novih prostorov zbiralnice divjadi in hladilnice uporabljala

Praporščaki

prostore v občinski zgradbi, ki pa zaradi neprimerne lokacije in premajhnih površin niso bili primerni. Leta 2017 so začeli z iskanjem primernejše zgradbe in že naslednje leto je LD Kanal z občino podpisala pogodbo o preselitvi in izgradnji novih prostorov na Vojkovi ulici v Kanalu. Občina je društvu odobrila finančno pomoč v višini 45 000 evrov. Gradbeni odbor je takoj pričel z aktivnostmi. Objekt je bilo potrebno izprazniti, očistiti, urediti dovodne poti ..., skratka, popolnoma prenoviti. Člani društva so opravili skoraj 3000 prostovoljnih delovnih ur, cena opravljenih del od nakupa do opremljenih prostorov je pa 192 000 evrov. Nov lovski večnamenski objekt sedaj krasi freska **Branka Drekonje**, vhod pa straži kipec rimske boginje lova Diane. Člani lovske družine so opravili zelo veliko prostovoljnega dela, vendar bi brez finančne pomoči ne zmogli dokončati take investicije. Zahvaljujejo se Občini Kanal, družbam Salomit Anhovo d.d., Nimrod d.o.o., Baumit d.o.o. in KS Kanal. Zahvaljujejo se tudi arhitektki **Darji Slapernik** in slikarju Branku Drekonji. Pridobili so lep večnamenski objekt, ki je zagotovo lahko v ponos Lovski družini Kanal in tudi kraju samemu.

Od začetkov LD Kanal do danes

Lovska družina je bila na Kanalskem ustanovljena že kmalu po drugi svetovni vojni in se takrat imenovala LD Veliki vrh. Njeni člani so bili lovski zanesenjaki, večinoma Brici. V začetku je bil lov zelo omejen zaradi pogoynih razmer in bližine meje z Italijo. Lovili so lahko le s posebno dovolilnico. Leta 1953 je iz zametkov nekdanje LD Veliki vrh po izstopu nekaj članov nastala Lovska družina Kanal. Število lovcev se je povečevalo in leta 2004 je s sprejetjem novega zakona o lovstvu LD Kanal postala koncesionar in sklenila z državo pogodbo o upravljanju lovišča. Država je namreč lastnik vseh prostoživečih živali. Zavod za gozdove odreja število in vrsto odstrela divjadi. V začetku delovanja LD Kanal je na njenem lovišču živel zlasti mala divjad, z opuščanjem kmetovanja pa se povečuje število divjih prašičev, jelenjadi in gamsov. Lovci so dolžni izpolniti plan odstrela, ki ga določi država, sicer sledijo sankcije. V lan-

skem letu so člani LD Kanal odstrelili 200 divjih prašičev, 58 kosov jelenjadi in 66 srnjadi. Škoda, ki jo divjad, še posebej je v porastu število jelenjadi, povzroča, je na kmetijskih površinah velika in še tisti redki, ki se s kmetijstvom preživljajo, obupujejo in se jezijo na lovce. Država, ki je lastnik divjadi, še vedno ni pripravila merilnikov za povračilo škode, kljub temu objektivna odgovornost za škodo pade na lovsko družino. LD Kanal šteje 65 članov, katerih povprečna starost je 64 let. Opravijo veliko prostovoljnega dela, kot so

košnja in čiščenje zapuščenih pašnikov, vlak in stez. Vsako leto očistijo okrog 18 km poti. Obvezno delo je 1300 prostovoljnih delovnih ur v letu. Lovci opravijo veliko dela v lovišču, država, ki je lastnik divjadi, pa kljub pritiskom kmetov in lovskih družin ne razrešuje

težav, ki jih povzroča divjad.

Starešina LD Kanal Milivoj Hlede, ki vodi LD Kanal že sedem let, je ob njenem prazniku o lovu povedal: »Lov ni samo seganje po orožju in streljanje, je ohranjanje naravnega rav-

novesja, kulturne krajine, negovanje lovskih običajev in skrb za prosto živeče živali.« Pravi lovci narave ne plenijo, ampak jo občudujejo in varujejo in veliko svojega časa namenijo ohranjanju narave.

Obletnica

Spominska slovesnost »Pod skalco«

Klelija Dolenc

V soboto, 3. junija, je bila nad Doblarjem spominska slovesnost v počastitev spomina na sedem pobitih, ranjenih partizanov. Pred 80. leti so »Pod skalco« v sanitetni postaji št. 9, italijanski karabinjerji in prostovoljci, posebej izurjeni vojaki, hladnokrvno pobili sedem ranjenih partizanov. Prireditelj je organizirala KO ZB za vrednote NOB Ročinj, skupaj z ZB za vrednote NOB Nova Gorica, Društvom vojnih invalidov Severne Primorske Nova Gorica, v sodelovanju z Občino Kanal ob Soči in prostovoljnimi Gasilskim društvom Avče.

Po pozdravnih besedah predsednika KO ZB za vrednote NOB Ročinj **Zorana Zimica**, župana Občine Kanal ob Soči **Mihe Stegla** in predsednika Društva vojnih invalidov Sev. Primorske Nova Gorica **Valterja Adamiča**, je spomin na dogodke 31. maja 1943 »Pod skalco« podrobneje opisal **Dušan Jug**. V osrednjem govoru, ki ga je imela **dr. Ljubica Jelušič**, podpredsednica ZB za vrednote NOB Slovenije, je spomnila na ključne trenutke v

zgodovini Primorske, na pomen tovarištva, solidarnosti, strpnosti. Opozorila je, da se v Evropi in sosedstvu ponovno dviguje fašizem in kako si nekateri tudi pri nas prizadevajo izničiti pomen partizanskega boja v drugi svetovni vojni. Ob koncu je 93-letna tovarišica **Vera Vezovnik**, rojena Kragelj na Doblarju, prebrala nekaj verzov svoje pesmi ter se zahvalila vsem, domačinom, Bricem in drugim, ki so si med vojno prizadevali in dali celo svoja življenja za svobodno ozemlje in pomagali partizanom. **Branku Golja** je, v zahvalo za vso pomoč pri organiziranju te prireditve že vrsto let, predsednica ZB za vrednote NOB Nova Gorica **Ingrid Kašca Bucik**, izročila priznanje Janka Premrla Vojka.

Kulturni program so z besedo in glasbo oblikovali Mešani pevski zbor Jože Srebrnič, pod vodstvom Minke Markič, učenca Osnovne šole Kanal Lana Žnidarčič in Jaka Gabrijelčič, za mentorstvo je poskrbela učiteljica Urška Humar Bajt, Goriški harmonikarji pod vodstvom Braneta Pungarta ter harmonikar De-

jan Pavšič. Slovesnost so s svojo prisotnostjo počastili številni praporščaki. Otroci tovariša Antona Tinte, ki je bil najbolj zaslužen za postavitev obeležja »Pod skalco«, so v spomin na dogodek, odnesli k obeležju žalni venec.

Udeleženci proslave so se ob pesmi in prijetnem klepetu še dolgo zadržali.

Žalni venec so položili otroci tovariša Antona Tinte. Foto: Robert Barbič

Govor dr. Ljubice Jelušič. Foto: Marijan Nanut

Besede 93-letne Vere Vezovnik. Foto: Marijan Nanut

Nosilci kulture, ki so orali ledino in delovali v Desklah

Ni bilo lahko, je pa bilo lepo

Zapis z dne 8. 2. 2023, Adela Jerončič

8. februarja, na obletnico smrti našega največjega poeta Franceta Prešerna, obeležujemo v Sloveniji Slovenski kulturni praznik. S prireditvami se s hvaležnostjo in ponosom spomnimo naših velikih ustvarjalcev in poustvarjalcev, znanstvenikov, športnikov in vseh drugih, ki so Slovenijo umestili v svet prepoznavnih dežel. Praznik ali pa ne, bi moral biti sleherni dan, za vse nas, saj je kultura širok pojem, ki ocenjuje in popredalčka vsakega izmed nas glede na naše misli, besede in dejanja.

Danes bi se rada spomnila nosilcev kulture, ki so orali ledino in delovali v Desklah prej in v času, ko sem bila zaposlena na tamkajšnji osnovni šoli. Izpostavila bi le nekatere, ki v meni še danes vzbujajo občudovanje nad vsem, kar so v tistem času zmogli narediti.

Nikakor ne bi mogla mimo g. **Franca Žižmonda** - kapelnika Godbe na pihala »Salonit Anhovo«, režiserke ge. **Mire Štrukljeve**, ki je z igralci amaterji ustvarila niz odmevnih gledaliških predstav, v katerih je velikokrat uporabila tudi mene, da sem v dogajanje na odru umestila kakšen glasbeni vložek. Zraven je sodila tudi ga. **Adriana Sattler**, ki je ustvarjala za igralce ustrezne kostume in potrebno garderobo. Tu sta še vedno pripravljeni, neumorni »taužentkunstler« g. **Štefan Keber** in skrbna knjižničarka ga. **Milena Padežnik**. Zahvala gre vsem vodjem in zvestim članom delujočih sekcij tistega časa, kot tudi njihovim naslednikom, pa tudi vsem tistim, ki so tako

ali drugače pripomogli k delovanju kulturnega življenja v kraju. Moje spoštovanje in poklon!

Ker sem po poklicu glasbenica, bom predstavila moj pogled na veličino g. Franca Žižmonda - kapelnika Godbe na pihala »Salonit Anhovo«, katere ustanovitelj in pokrovitelj je bila tovarna Anhovo. Ta je godbo tudi finančno podpirala pri nabavi instrumentov in drugih potrebščin. Danes prihajajo k godbi glasbeno pismeni ljudje, z v glasbeni šoli pridobljenimi znanji. V tistem času je bilo drugače. G. Žižmond je vsako jesen, ko se je začela šola, prihajal k meni v razred in mi rekel: »Adela, pošlji mi kakšne mulčke iz 5. in 6. razreda, ti že veš katere.« To se je tudi dogajalo in dobro sva sodelovala. Na ta način je g. Žižmond skrbel za podmladek orkestra, ki

je prihajal iz Deskel in okoliških krajev. Zanimanje za to dejavnost je bilo v tistem času veliko, a za dosego cilja je bilo treba veliko vaj, močne volje, vztrajnosti, odrekanja, zagnanosti in nenazadnje tudi glasbenega talenta. Šlo je za popolne amaterje, ki jih je moral g. Žižmond najprej izobraziti, jih seznaniti z instrumentom in njegovim delovanjem, naučiti branja in igranja po notah, naučiti veščin pravega dihanja, nastavka, držanja instrumenta v rokah, skratka vsega, kar mora glasbenik v orkestru znati. To je bil velik zalogaj, ki ga je poleg vodenja orkestra g. Žižmond opravljal sam in to za vse godbeniške instrumente.

Druga stvar, za katero je g. Žižmond skrbel, je bila oskrba muzikantov z notami. Teh se skoraj ni dobilo, zato je marsikatero priredbo napisal kar sam. Za vsakega muzikanta posebej je moral v notni zvezek ročno izpisati njegov part. Spominjam se tistih majhnih notnih knjižic, ki so jih imeli godbeniki pritrjene na instrumentu in v notnih črtovjih drobcih, na roko napisanih črnih not. Te knjižice so bile plod njegovega dela. Danes se note kar fotokopirajo.

Franca Žižmonda že 35 let ni več med nami, ni več tudi Mire Štrukljeve, Adriane Sattlerjeve, Štefana Kebra, Milene Padežnikove ... Ni več mnogih takratnih godbenikov, gledaliških igralcev ..., ostaja pa spomin nanje in zahvala za pot, ki so jo tlakovali za vse tiste, ki njihovo delo nadaljujejo.

V spomin Francu Jerončiču (1923–2023)

Adrijan Pahor

Franca Jerončiča sem imel priložnost spoznati v času nastajanja njegove prve knjige *Življenje na Kanalskem Kolovratu*, ki jo je napisal skupaj s svojim sinom Zoranom. Sodelovanje in prijateljevanje sta se nato nadaljevala vse do zadnje knjige, ki smo jo predstavili kar nekajkrat, tudi še v tekočem letu, ko je zaradi visoke starosti in onemoglosti moral odpovedati svoj nastop pred publiko. Verjetno ga

je prav dolga življenjska pot, zaznamovana z raznarodovalno politiko fašizma in vso tragiko druge svetovne vojne, izklesala v plemenitega, dostojanstvenega človeka, ki je znal ceniti v sočloveku to, kar je dobrega in spregledati njegove pomanjkljivosti, napake. Bil je mirnega značaja, nagnjen k trezni presoji in velikodušnosti, načelen, preudaren, lojalen do oblasti, vendar trden in dosleden v svojih

principih in prepričanjih. V dvanajstih letih, kar je trajalo najino poznanstvo, ga nisem nikoli slišal koga obsojati, verjel je, da se posameznik izkaže najbolj v svojih dejanjih, ta ga bodo, če so bila velikodušna, dobronamerna, trajno zaznamovala v prostoru in času.

Franc Jerončič je bil vse svoje življenje vpet v delo za družbeno korist in vsesplošno go-

spodarski, v zadnjem obdobju tudi kulturni razvoj svoje ožje domovine. V tem izrazi-to plodnem desetletju se je namreč posvetil predvsem etnološkemu raziskovanju in popisovanju. Nastalo je kar nekaj knjig, ki jih je objavil v sodelovanju s svojim sinom Zoranom, v katerih je analiziral domači Kolovrat v času, ki zaobjema približno zadnjih sto petdeset let. V teh knjigah opisuje včasih tudi bridko usodo krajev in ljudi na skrajnem zahodu

našega državnega in etničnega prostora, ki so s svojo predanostjo zemlji in običajem vztrajali na tem koščku zemlje, dokler jih ni usoda zaradi družbeno zgodovinskih sprememb močno zdesetkala. Franc Jerončič se v svojih tekstih izkaže kot tenkočuten pripovedovalec in popisovalec našega narodnega bogastva, uravnotežen, objektivni, njegova pričevanja so brez vsakršnega ideološkega predznaka. Njegova klena osebnost, predvsem pa njegov

prispevek k etnografskemu bogastvu bosta trajno zapisana v naši kolektivni zavesti kot spomin na človeka, ki je svojim rojakom poklonil dragoceno pričevanje o krajih in ljudeh s Kolovrata in okolice. Jerončičeve knjige imajo zato pomembno dokumentarno vrednost, ki jih moramo obravnavati kot prispevek ali dopolnitev k naši etnografski zapuščini.

Prof. Adrijan Pahor, Franc Jerončič in Zoran Jerončič.
Foto: Osebni arhiv Zorana Jerončiča

Foto: Zoran Jerončič

V spomin Mirku Ramovšu (1935–2023)

Darja Rijavec, predsednica Folklorne skupine Kal nad Kanalom

Mirko Ramovš je vse svoje življenje posvetil folklorni dejavnosti in velja za utemeljitelja etnokoreologije na Slovenskem. Globok in neizmerljiv je pečat njegovega dela, tudi pri

nas v Kalu nad Kanalom.

»Vsak gib ima zgodbo. Katerikoli ples, tako sedanji kot pretekli, ki sem jih raziskoval, hoče

nekaj sporočiti,« je dejal. Dolga leta zaposlen, nekaj časa pa tudi predstojnik Glasbenonarodopisnega inštituta ZRC SAZU, je ljudsko plesno izročilo na slovenskem ozemlju preučeval z vidika izvora, razvoja in značilnosti posameznih plesov, njihove oblikovne in glasbene podobe ter šeg in navad, povezanih s plesom. Med drugim je avtor antologije slovenskih ljudskih plesov z naslovom Plesat me pelji in treh zbirk z naslovom Polka je ukazana, kjer je v knjigah Od Slovenske Istre do Trente objavil tudi kalske ples.

»Prav je, da se izročilo vrača in živi tam kjer je doma,« je poudaril, ko je po petdesetih letih od zapisa kalskih plesov s širokim nasmehom na obrazu ponovno obiskali Banjško planoto, nam posredoval neprecenljivo znanje in z nami zaplesal ...

Hvaležni smo mu za vsa sodelovanja in za čudovite nam prirejene odrske postavitve. V spominih in plesnih korakih ostaja vedno z nami »Na kalskem berjarju«.

Folklorna skupina Kal nad Kanalom in Mirko Ramovš

Pogovor

S camera obscuro po poteh umetnika Jerneja Skrta

To je ta pot ... take poti ostanejo ...

Iva Sivec

Tam okrog zimskega solsticija je Razglednico, mini galerijo v kanalskem parku Pečno, naselila fotografska razstava Oceano Atlantico, ki bo na ogled še celo zimo, vse do gregorjevega. Jernej Skrt je njen avtor, »in Kanal je lahko ponosen, da živi v njem tako kakovosten umetnik,« pove fotografov prijatelj, slikar Peter Mignozzi na odprtju razstave sredi tihotnega gozda, ob prasketanju ognja v veliki železni posodi, v času, ko je dan najkrajši in noč najdaljša.

In kakor vsako potovanje tudi Jernejevo nosi v sebi začetek in konec, nadaljuje Mignozzi. »Jernejev začetek je Kanal ob Soči. Ker se zaveda, da se Soča ne konča v Kanalu, ampak

Avtoportret, Rimini, 2015. Foto: Jernej Skrt

potuje do morja, tudi Jerneja po naravni poti vleče tja. Hoče videti 'meje' prostora, konec Soče, konec Mediterana, kateremu pripada, in s svojega potovanja prinesiti poglobitve v samega sebe, sadove izpovedi in aktivnega soočanja z okolico. Tako se s camera obscuro (lat. temna soba), s škatlico, ki ima na enem koncu majhno luknjico, skozi katero vstopa svetloba, odpravi po obalah Balkanskega polotoka, okoli Italije, Španije, Portugalske. Prav tam, in že na obalah Atlantskega oceana in v delti Donave ob Črnem morju, začuti konec domačega sveta, a se tudi tukaj ne izgubi, saj vsa ta voda še vedno nosi kapljico Soče s seboj.«

Kakor podobe iz sanj

»Na neki način je to tudi lovljenje spominov,« pojasni Jernej, »svet je danes drugačen od tistega, ko sem bil kot otrok na morju. Zato sem se na pot vedno odpravil takrat, ko so ljudje z obal že odšli, da so bili ti kraji bližje mojemu notranjemu občutju, ki sem ga v sebi nosil o njih. Fotografiral sem samo takrat, ko sem nekaj začutil. S camera obscuro ne moreš zajeti akcije, dolgi časi osvetlitve to onemogočajo. Prisili te, da se umiriš, da ne bezljaš več toliko za vedno novimi motivi, ampak le pustiš, da svet steče skozi in zariše, kar pač zariše.« S camera obscuro si je Jernej ves postopek zajema podob na prvi pogled sicer zelo omejil, a mu je hkrati dajala neskončen občutek svobode.

Tudi v omejitvah in napakah. Največje soočenje z eno od njih se mu zgodilo po popotovanju po Španiji in Portugalski, kjer se mu je, ne da bi se tega zavedal, pokvaril sprožilec, ki odpira zapornico pred luknjico. »A ravno tisto, kar bi kdo drug zavrgel, je postalo za Jerneja vir novih zgodb in sporočil. Ta zatemnjenost, ta ujeta svetloba, fotografije, ki spominjajo na podobe iz sanj, ki dajejo občutek medprostora, spominjanja, povezave nad povezavami, pomenov v pomenih,« razpreda Mignozzi, Jernejev sošolec iz časov študija na beneški akademiji Belle Arti.

To je ta pot ... take poti ostanejo ...

»Kakor Soča, ki steče v Jadran: njena kapljica se pretoči tudi v Benetke,« se tistih časov spominja Jernej. »Všeč mi je bil občutek življenja v mestu, to okolje, sprehajal sem se po mestu, opazoval neki drug svet, a se hkrati počutil domačega. Prvo leto študija sem živel v Mestrah, to je Italija, ki je ni na turističnih perspektivah, nato na Punti Sabbioni, od koder sem se v Benetke vsak dan vozil čez celo laguno. Saj so se nam vsi smejali, kako živimo tako daleč, 30 minut do Lida in potem še 15 minut do San Marca. Bilo je, kakor bi se znašel v uvodnem kadru Viscontijevega filma Smrt v Benetkah. To je ta pot, celo ladja je bila podobna, le da ni imela dimnika. Je pa bilo stanovanje poceni, in pot ..., take poti ostanejo ... Za piko na i sem potem zadnje leto bival še v

Gela, Sicilija, 2015. Foto: Jernej Skrt

samih Benetkah.« A v mesto (zaenkrat) ne bi šel živeti. »V mestu je popoln kaos, mesto te zapre, mesto je stres. Bolj mi ustreza narava. Življenje na robu na neki način. Tu si lahko napolniš baterije, tu si prisiljen razmišljati širše. Zmeraj sem rad raziskoval svoj prostor, zanimalo me je, do kod sežejo njegove meje. Že ko se pripelješ čez Vršič, začutiš drugačnost, začutiš vpliv toplega morja. Zakaj bi šel v neki prostor in bil v njem tujek! Saj je umetnost lahko povsod enako dobra. Ali slaba.«

V večni igri kreacije in destrukcije

Jernej je slikar, ki ni opustil slikanja, in fotograf, ki ga je fotografija zanimala že v osnovni šoli. V srednješolski strojni smeri se nikakor ni znašel, zato se je prepisal na kmetijsko šolo »in sem moral narediti tudi izpit iz vožnje s traktorjem. Sem ga peljal po Solkanu,« se zasmije s svojim nalezljivim belim smehom. Po kom sta brata, Jernej, slikar in fotograf, in Ivan, pianist, podedovala umetniško žilico?

Tekirdag, Turčija, 2014. Foto: Jernej Skrt

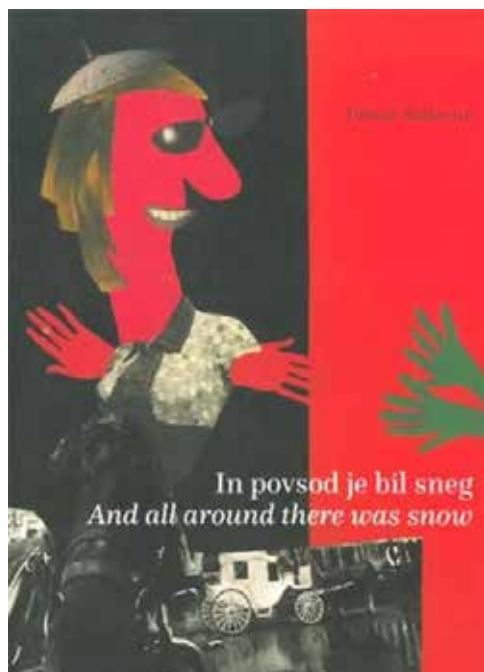
»Po noni,« se pošali Jernej, in pokaže njeno 'nadrealistično inštalacijo', v ohišje stenske ure shranjeno vrečko z biškoti. Je samotni popotnik skozi čas, v večni igri kreacije in destrukcije, poglobljen analitik sodobne družbe. Lepoto dojema kot prostor oziroma stanje, kjer nas nič ne zmoti. Nekaj, kar v nas ne zbuja konflikta. Nekaj, kar nas spočije. »Narava brez posegov človeka bi bila idealen odraz lepote. Ljudje živimo v popolni zasičenosti, prostor se nam tako fizično in psihološko vse bolj zožuje. Na žalost tudi umetnost dosti pripomore zraven.« Sam čuti potrebo po ustvarjanju, po uspehu ne. »V aktu ustvarjanja si zgolj medij, skozi katerega se preliva svet, a problem današnjega časa je pasivnost. Večina se sistemu zgolj prilagodi, kajti biti izločen iz sistema je najhujša kazen. Živimo v svetu, v katerem bi morali marsikaj spremeniti. Kaj če je naša naloga le to, da samega sebe dobro in pošteno ugledamo v ogledalu? Ko se bomo resnično videli, se bo rešitev porajala sama od sebe. Če si jo seveda sploh želimo ...«

Predstavitev dvojezične pesniške zbirke Tomaža Šalamuna »In povsod je bil sneg«

Ingrid Kodelja

V začetku je decembra smo v Gotski hiši v Kanalu gostili **Jureta Potokarja**, mentorja prevajalske delavnice leposlovja Javnega sklada republike Slovenije za kulturne dejavnosti in domačina **Primoža Božiča**, enega od prevajalcev, ki sta predstavila angleški prevod dvojezične zbirke še neobjavljenih pesmi Tomaža Šalamuna »In povsod je bil sneg / And all around there was snow«. Knjigo, ki je izšla v sozaložništvu JSKD, Revije Mentor in Centra za poezijo Tomaža Šalamuna, je uredil Miha Maurič, pesnik, koordinator programa Šalamunovega centra in zunanji sodelavec JSKD.

Gosta sta nam povedala, da so se za dvojezično verzijo odločili med drugim tudi zaradi ugleda, ki ga Tomaž Šalamun še vedno uživa v Združenih državah Amerike, ki so njegovo poezijo sprejele z odprtimi rokami. Šalamunov prijatelj, ameriški pesnik Brian Henry, ki velja na področju prevajanja Šalamuna v an-

gleški jezik za avtoriteto, je angleško verzijo tudi pregledal.

»In povsod je bil sneg« je zadnja pesniška zbirka Tomaža Šalamuna, ki jo je sam avtoriziral – vanjo so vključene le tiste pesmi, ki jih je pesnik za časa življenja potrdil kot zaključene. Zbirka vsebuje skoraj sto pesmi, ki jih je večinoma napisal leta 2014, v zadnjem letu življenja. Kljub vsemu pa knjige »In povsod je bil sneg« ne prežema temačnost, ravno nasprotno, polna je življenja, svetlobe, hudo-mušnosti, absurdnih podob in nagajivosti.

Predstavitev so podprli PD Soča Kanal, ZTKMŠ Kanal in Občina Kanal ob Soči.

Štefanovo v Levpi

Laura Skrt

Po dveh letih koronskega premora se je v ponedeljek, 26. decembra v lanskem letu, v večnamenski dvorani v Levpi, odvijala že tradicionalna prireditev Štefanovo. Namen prireditve je na zabaven način proslaviti farni praznik zavetnika Svetega Štefana in se skupaj posloviti od iztekajočega se leta. Letošnja prireditev je gostila predvsem domače nastopajoče, saj je gledališka skupina »Ga pih-nemo« iz Podnanosa svoj nastop odpovedala zaradi poškodbe glavne igralk. Kljub vsemu so se člani ŠKT društva Levpa odločili dogodek izpeljati. Prireditev je otvorila 20-letna **Andreja Seljak** s pesmijo Decembrski dan skupine Primorski fantje, sledil pa ji je nastop skupine **Concordia**, katero sestavlja sedem deklet iz Banjšic in bližnje okolice in ki je s svojimi nežnimi glasovi pustila publiko brez besed. Po pevski točki so prišli na vrsto mladi levpski recitatorji, ki so pod mentorstvom

Nine Levpušček Melinc občinstvu zrecitali dve pesmi: Belo pravljico, avtorja Kajetana Koviča in Kaj je sreča, avtorice Bine Štampe Žmavc. Dvorano je s svojimi melodijami napolnila tudi **Neja Levpušček**, ki je na flavto zaigrala dve pesmi: Sveta noč in Tik tak na vlak, za konec pa je oder zavzela še plesna skupina Štefk in Štefkotov, ki vsako leto prav za to prireditev pripravi plesno točko za popestritev programa. Letos je skupina nastopila pod vodstvom **Rebeke Levpušček**. Za čudovit zaključek kulturnega programa pa sta mladi levpski recitatorki vsem navzočim voščili še dve novoletni voščili Svetlane Markarovič. Seveda v Levpi ni manjkala odlična pogostitev z dobrotami, ki so jih pripravile članice društva Aktiva kmečkih žena ter ostali člani društva. Za glasbeno in plesno vzdušje pa je poskrbela skupina Duo Palbin.

Prireditev je otvorila 20-letna Andreja Seljak.
Foto: Mitja Berlot

Vokalno instrumentalna skupina Concordia. Foto: Mitja Berlot

Mladi levpski recitatorji. Foto: Mitja Berlot

Revija pevskih zborov Goriške

JSKD Nova Gorica

Po premoru se je Revija pevskih zborov Goriške vrnila na oder Kulturnega doma Deskle in postregla s pevsko bogatim zadnjim vikendom v januarju. Nastopilo je 30 zborov, svoje raznolike repertoarje so predstavili ženski, moški, mešani pevski zbori in večji ter manjši vokalni sestavi. Na reviji se je uspešno predstavil tudi domači **Mešani pevski**

zbor »Jože Srebrnič« z zborovodkinjo **Minako Markič**.

Prireditve, ki je posvečena izključno vokalni glasbi, so se razveselili številni pevci in pevke, teh je bilo skorajda 600, zborovodje in zborovodkinje, organizatorji in soorganizatorji, lokalna skupnost in številni obiskovalci. Kot

je ob zaključku poudaril organizator revije JSKD Nova Gorica: »Naša pokrajina bi bila brez delovanja pevskih zborov pusta in prazna, prav pevski zbori so s svojim ustvarjalnim delom pobudniki in povezovalci v skupnostih, kjer delujejo. Revija je vedno tudi organizacijski zalogaj, brez pomoči lokalne skupnosti tako množičen dogodek ne bi bil mogoč.«

Revijo je strokovno spremljala poznavalka področja zborovske glasbe **Andreja Martinjak**, ki je ob zaključku strnila misli: »Na

letošnji pevski reviji v Desklah je nastopilo rekordno število zborov. Vesela in počaščena sem, da sem lahko bila del takšnega praznika petja.

Domači zbor je v prenovljenem sestavu prvič nastopil na reviji. Foto: Foto atelje Pavšič Zavadlav.

Zbori so na treh večerih predstavili bogato zapuščino skladb, pri čemer je bil največji poudarek na slovenskih ljudskih in umetnih pesmih. Seveda ne morem mimo očitnega dejstva, da je pandemija najmočnejše posegla ravno v življenje in delovanje pevskih zborov. Posledice se kažejo v manjšem številu pevcev, slabši glasovni kondiciji ter kvaliteti. Kljub vsemu pa sem navdušena nad pozitivnim pristopom zborovodij, ki se zagnano in strokovno spopadajo z ovirami minulih dveh let. Prepričana sem, da bodo s takim načinom dela zbori v kratkem času napredovali v kakovosti in dosegli isti ali višji nivo kot pred pandemijo.«

Ob 20. obletnici Revije pevskih zborov Goriške v Desklah je nastal dokumentarni film z naslovom »Najmočnejši instrument je glas«, ki je bil premierno predstavljen pred enim letom v domačem kulturnem domu. Ogledate si ga lahko na svetovnem spletu.

Morščanski pust 2023: obisk predsednika vlade

Primož Božič

Leto 2023 je s sprostitvijo epidemičnih ukrepov prineslo tudi ponovno živo izvedbo tradicionalnega morščanskega pusta, ki je leto 2021 preživel zgolj v obliki video posnetka, leto 2022 pa je globoko prespal, vendar le za to, da bi se vrnil okrepljen.

Morščanski pust s svojo glavno atrakcijo, obraznimi maskami, ki so iznajdba in izdelek slikarja, kiparja in scenografa **Branka Drekonje**, tudi letos precej številnega, okoli 200-glavega občinstva ni pustil praznih rok. Glavna

lika sta tokrat postala predsednik vlade Robert Golob in njegova parlamentarna desna roka Urška Klakočar Zupančič, ob njiju pa so Morščani uprizorili »pust po starem«.

Med množico, kakor v Morskem pravijo pustarjem, ki ne nosijo personificiranih obraznih mask, smo tako letos imeli priložnost videti nekaj mask iz nedavnih pustov (upokojski par in Zorana Jankoviča), poleg njih pa like, ki so se pusta v Morskem udeleževali, preden je ta konec 80. let postal družbeno

-politično aktualen.

Pust je nekoč namreč poznal večinoma nespremenljive tipizirane like, ki so večinoma nastopali v moško-ženskih parih. Tako daleč Morščani niso šli, so se pa oblekli v kavbojca in kavbojko, policista, mesarja, ruskega generala, dimnikarja, mehanika, zdravnika in medicinski sestre, dva lovca ter kmeta in kmetico, kar so vse, bolj ali manj, vsakodnevni poklici in vloge. Manjkalo ni seveda niti arlekin, ki je s šibo skrbel, da se vaška in gostujoča mladina

Skupinska slika »velikega« pusta

»Mali« oziroma otroški pust pri Milici Zimic

Dogajanje v vaškem središču »Na Gorici«

čez zimo ni preveč polenila.

Kakor običajno so v vaškem središču, »Na Gorici«, pripravili kratek improviziran program, kjer so predstavili **ambulanto za neopredeljene paciente**, v kateri je ordiniral Janković, ter **gnezdo za mlade družine**, ki je bilo vladna pogruntavščina za rešitev stanovanjskega problema. Poleg tega je Golob zbranim predstavil tudi tri različne košarice (od čisto majhne cajnice do oprtnega koša), ki niso primerjali cen v različnih trgovinah, ampak kaj si kakšen sloj prebivalstva lahko privošči.

Pred »velikimi« so v Morskem pustovali tudi »mali« pustarji, otroci, v vsaki skupini pa se je nabralo po okrog 20 fantov in deklet.

Ob mednarodnem prazniku žena

Majda Rejec, foto: Tanja Šuligoj

V soboto, 11. marca, je Društvo upokojencev Deskle - Anhovo pripravilo proslavo ob mednarodnem dnevu žena, ki je že več kot sto let posvečen vsem ženskam. Je dan praznovanja enakopravnosti in dosežkov žensk na vseh področjih gospodarskega in družbenega življenja.

Da je bilo praznovanje naših krajanek še bolj svečano, je vsaka že pred vstopom v dvorano kulturnega doma prejela v dar rdeč nagelj, simbol dneva žena, ki so ga že od nekdaj v podjetjih pogosto podarjali svojim delavkam.

Proslava je bila tudi medgeneracijsko srečanje, saj so jo pomagali pripraviti otroci iz vrtca in prvih razredov osnovne šole, ki so s svojo prisrčnostjo in doživetim petjem očarali vse prisotne. Zaplesale so tudi plesalke plesne skupine Tince in s plesom na glasbo Avsenikove Golice dodobra razživele prisotne. Da je bila prireditev plesno obarvana, je poskrbela tudi plesna skupina Deskle s svojimi živahnimi plesi. Veselo razpoloženje je še okrepil pevec Aleš Močnik. Zapel je svoje hudomušne pesmi na temo žensk, ki so doma vedno glavne in znajo, to jim je treba priznati, uveljaviti svojo voljo v vseh situacijah.

Po zaključeni prireditvi je sledil redni letni

občni zbor društva upokojencev. Podeljena so bila simbolična darila vsem članom, ki so, ali še bodo, v letošnjem letu dopolnili osemde-set oziroma devetdeset let. Posebno priznanje društva je prejela gospa Srečka Vodičar, ki že več kot deset let ustvarja čudovite idrijske čipke za potrebe društva.

Po predstavitvi dela in poslovanja društva za lansko leto in načrtov za tekoče je bil občni zbor zaključen.

V svoji sredini smo se razveselili gostov: pred-

sednika Pokrajinske zveze društev upokojencev Severne Primorske gospoda Zlatka Martina Marušiča, predsednice Krajevne skupnosti Anhovo - Deskle gospe Petre Drnovšček, predstavnika Salonita Anhovo gospoda Petra Korenjaka, podpredsednika Društva slovenskih upokojencev za Goriško iz Gorice (Italija) gospoda Jožeta Ceja in predsednika Društva upokojencev Kanal gospoda Franca Komaca.

Druženje, ki je sledilo uradnemu delu zbora, se je nadaljevalo pozno v večer.

Nekaj je v zraku ...

V imenu zbora MePZ »Jože Srebrnič« Deskle, Minka Markič, zborovodja

V soboto, 25. marca, ob 20. uri, je v Kulturnem domu v Desklah potekal letni koncert MePZ »Jože Srebrnič«, ki smo ga sooblikovali skupaj z gosti.

Najbrž nas ni potrebno posebej predstavljati, saj nas vsi poznate. MePZ »Jože Srebrnič« Deskle deluje že vse od leta 1977. Prvih 42 let nas je vodila glasbena pedagoginja **Adela Jerončič**, konec leta 2019 pa nas je prevzela zborovodkinja mlajše generacije, **Minka Markič**. V vseh letih delovanja je zbor povezal veliko število pevcev, ki jih družita veselje do petja in druženja. Današnja zasedba je sicer spremenjena, a jedro ostaja enako kot v preteklih letih.

Koronsko obdobje je za skoraj dve leti prekinilo naše delovanje, zato smo se, pod novim

vodstvom, lahko na letnem koncertu predstavili šele letos. Koncert smo začeli s skladbo *Pozdravna*, skladatelja Engelberta Logarja, s katero smo poslušalcem zaželeli dobrodošlico. Nadaljevali smo s sklopom ljudskih pesmi; *Širka je Tisa*, v priredbi Mojce Prus in *Čej so tiste st'zice* v priredbi Jožeta Leskovarja. Zapele smo tudi irsko ljudsko *An Irish Blessing*, skladatelja James E. Moore Jr., kateri je naša prva zborovodkinja Adela ob 30-letnici zbora dodala slovensko besedilo.

Prvi sklop smo zaokrožili s slovenskima skladbama, ki imata v našem zboru posebno mesto. Avsenikovo skladbo *Na mostu* je naša zborovodkinja Minka priredila ob zlati obletnici poroke naših pevcev **Staneta in Bogdane**, katerima smo jo tudi na tem koncertu posvetili, zaključili pa smo s skladbo *Nekaj je*

v zraku, skladateljice Uršule Jašovec. Posvetili smo jo naši pokojni pevki Majdi, ki jo je tako rada prepevala. Pri izvedbi sta nam pomagali pianistka **Klementina Medvešček** ter flavtistka **Tjaša Medvešček**.

V drugem sklopu koncerta so se nam predstavili prvi gostje. Na naše povabilo so se odzvale pevke **Vokalne skupine Drežnica**, pod umetniškim vodstvom **Urške Kranjc**. Dekleta prihajajo iz prečudovitih vasic pod mogočnim Krnom, kjer poskušajo ohraniti tiste dobre strani vaškega življenja. Imajo svojo himno - *Drežniška*, Drežniško kozo, katedralo, svoje običaje, gore in slapove, a najbolj imajo drug drugega. To so dekleta, žene in mame. Včasih Ta lepe, včasih Ta grde, a vedno s soncem obsijane. Rade pojejo in plešejo ter že dobrih 25 let potujejo skupaj skozi grmenje, cvetenje, zorenje. Ker ljubijo to življenje.

Predstavile so se s tremi skladbami, *Drežniško*, ki jo je prav zanje priredil skladatelj Samo Vovk, Bučarjevo *Tisti ljudje*, v priredbi njihove vodje, Urške Kranjc, pri Plestenjakovi *Dal bom besedo*, pa sta se jim pridružila tudi solist **Jakob Kurinčič** ter pianistka Minka Markič. Svoj nastop so zaključile z Golobovo *Dober dan življenje* ob spremljavi Eve Likar Širce na

violini, Jakoba Kurinčiča na cajonu ter Minke Markič na klavirju.

Naša druga gosta sta bila **Rene Fajt** in Minka Markič, ki sta tudi člana našega zbora. Rene je naš basist, uveljavlja pa se tudi kot kitarist in pevec country glasbe, Minka pa je naša zborovodkinja, učiteljica glasbe, pianistka in pevkica. Druži ju ljubezen do glasbe, veselje do nastopanja, najraje pa glasbo delita z drugimi. Igrata različne glasbene žanre, nastopata v različnih zasedbah, a se publiki največkrat predstavi v duetu. Predstavila sta se z due-

tom Boba Dylana *More and more*, Renejevo avtorsko skladbo *Nov dan* ter Bučarjevo *Greva naprej*.

Koncert se je zaključil s skladbo *Abba Medley*, ki smo jo zapeli ob klavirski spremljavi Klementine Medvešček, kot solistka se je predstavila naša sopranistka, **Urška Humar Koncut**. Publika je bila navdušena, mi pa tudi. Preden smo se dokončno poslovili, smo vsi nastopajoči skupaj zapeli skladbo *Pevcu*.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam kakorko-

li pomagali, da smo koncert lahko izvedli. Najprej zahvala **Občini Kanal ob Soči**, ki s sofinanciranjem omogoča naše delovanje, hvala **Kulturnemu društvu Svoboda**, Deskle, ki nam je pomagalo pri pripravi prostora, **Jožetu Kralju**, ki je oblikoval plakat ter koncertne liste, **Vanji Gabrijelčič**, za pripravo in vodenje povezovalnega programa, **Lei Malnič** za snemanje in fotografiranje koncerta ter gostom, ki so se velikodušno odzvali našemu vabilu. Zahvala pa tudi vsem poslušalcem, ki ste se zbrali v velikem številu in nam polepšali naš večer.

Premiera gledališke igre Tri sestre GD Kontrada

Primož Božič

Gledališko društvo Kontrada je v sezoni 2022/23 na oder postavilo gledališko igro *Tri sestre* slovenskega dramatika Vinka Möderndorferja, s katero so se igralci in režiser Peter Harl spoprijeli že v sezoni 2020/21, vendar po le nekaj vajah zaradi epidemije delo opustili. Premiera igre je bila 26. februarja v Kulturnem domu v Desklah.

Tri sestre že z naslovom spominja na velikega ruskega pisatelja Čehova, s katerim je Möderndorfer vzpostavil znotrajliterarni dialog: o Čehovu govorijo liki njegove drame, v njej gledamo družino s tremi sestrami, dlje pa v njegovo delo ne posega.

Kakor smo pri Möderndorferju vajeni, so njegove komedije del slovenskega tukaj in zdaj in odslkavajo enkrat en in drugič drugi eksces slovenske družbe, vse pa začinjeno s tolikšno mero literarne komičnosti, da je zapletom v odrskih delih odzeta ostrina možne uresničljivosti.

Ali pa tudi ne, težko je sicer verjeti, da bi slovenski starši, tata (Slavko Jereb) in mama (Klelija Dolenc), svojim otrokom storila to, kar kanita storiti v igri, a popolnoma nemoogoče tudi ni. Njuni vlogi sta dostojanstveni, a trdi, njuna lika pa do otrok nastopita s protestantsko hladnostjo in neusmiljenostjo, ki je romanskemu in balkanskemu okolju malone bogokletna.

Teža igre sloni na najstarejši sestri Olgi v izjemni upodobitvi Anke Majnik, okoli katere se kot planeti vrtijo ostali liki, ki se jim navi-

Skupinska fotografija akterjev predstave

dez gnusi, a vendarle vanjo odlagajo vse tisto, kar jih moti pri njih samih. Vsi si bolečine ob svojih nepotešenih, razpadlih, neizpolnjenih življenjih lajšajo ob njeni nesreči in njenih naivnih prizadevanjih, da bi družino priličila idealu iz TV nadaljevanke.

Maša (Ksenija Krnel) in Irina (Valentina Dugar) sta podporni sestri, prva služi kot poganjalka zgodbe, druga se zaverovana v svoje težave le deloma udeležuje družinskih dram, vse dokler je okoliščine ne prisilijo, da izbere stran.

Fredi, Olgin mož, je za preživetje v toksični družini razvil obrambni mehanizem – humor –, ki ga v tej vlogi izvrstno servira Simon Kodelja, kljub temu pa se ob koncu izkaže tudi kot aktiven lik, ki zna poprijeti za delo, ko je to potrebno. Andrej (Primož Božič), Irinin fant, je v družini prišlec in zunanji opazovalec, skorajda podoben gledalcu v dvorani. V dogajanje se vmeša le enkrat, a tedaj v odločilnem trenutku.

Skupina igralcev je z vajami pričela okto-

Prizor iz predstave, 1. dejanje

Prizor iz predstave, 2. dejanje

bra lani, zabeležila jih je nekoliko več kot je običajno, več kot 40, do tega trenutka pa je predstavo odigrala sedemkrat, od tega petkrat na gostovanjih (Razdrto, Renče, Nabrežina, Kobarid in Dolenja Trebuša).

Za rekvizite in scenografijo je poskrbel Severin Drekonja, pri slednjem mu je pomagal tudi Branko Drekonja, vse scenske elemente pa je domiselno izdelal Simeon Kodelja. Za ton in luč na predstavah redno skrbi Simon

Leban ob občasni pomoči Tineta Drekonje in Davida Škrleca.

Slavnostni zbor piščali v parku Pečno pozdravil pomlad

Iva Sivec

»Na gregorjevo – otec, še veš? – se ptički ženili so«

Pa jo imamo! Pomlad. V dolini je že bohotna, v gozdu Pečno še bolj zadržana, a že prekrita z vijolično žafransko odejo. Ondan, pred gregorjevim, jo je tam pozdravil slavnostni zbor piščali, kar sto štirideset so jih izdelali člani kanalskega društva Keramost. Veliko veselja so imeli z njimi predvsem otroci, a tudi odrasli, ki so skupaj z najmlajšimi iskali na gozdni poti proti Ulici ptičjih krmilnic skrbno

Dragijeva užitna umetnina.

Foto: Primož Kožuh

(a ne preveč) skrite keramične gumbke. Za en gumbek – ena piščalka, napove pred pravljičnim pohodom umetnik **Gregor Maver**, ki ustrežnejšega imena za tisti dan ne bi mo-

gel imeti. Tudi na velikem plakatu napisana prijazna napotila so bila v pomoč številnim obiskovalcem (že) 10. gregorjevanja v Parku Pečno. Obiskovalcev je bilo res veliko.

Na prostoru zvoka v gozdu za en gumbek – ena piščal. Foto: Primož Kožuh

Ko svetli del dneva postane daljši

In se je piskalo in veselilo in pozdravljalo nov čas, novo upanje, nov začetek. Gregorjevo, ki se praznuje 12. marca, na god svetega Gregorja, ima korenine v predkrščanski dobi, vendar se je pri ljudeh uveljavilo prepričanje, da predstavlja prihod pomladi, nas pouči vsevedni google. »Po starem, julijanskem koledarju se je praznovalo na prvi spomladanski dan, ko je svetli del dneva postal daljši. Takrat naj bi čevljarji, kovači in drugi rokodelci prenehali delati ob umetni svetlobi. Po ljudskem izročilu se na ta dan 'ptički ženijo', zato je praznik povezan tudi z zaljubljenici.« Izročilo tudi pove, da so ponekod na ta dan šli na 'tičjo svatbo', ko so imeli ptiči svojo ohcet, dobrote s ptičje ohceti pa so ostale v grmovju, kjer so jih otroci lahko poiskali in se z njimi posladkali.

Vse kar dobi v roke Bojan spremeni v glasbeni inštrument. Foto: Primož Kožuh

»Gregor luč v vodo vrže«

Velik mož je bil ta Gregor Veliki, eden najimenitnejših cerkvenih učnikov in papežev. V spominu je ostal zapisan kot preroditelj cerkvenega petja (v gregorijanski koral), prav on je predelal tudi koledar, ki se sedaj imenuje po njem – gregorijanski, zapiše etnolog Niko Kuret. Po legendi naj bi sveti Gregor kot dojenček do rokodelca, mlinarja, priplaval v nekem lesenem predmetu po vodi. Od tod

običaj, ki se je ohranil vse do danes – spuščanje ladjic s svečkami po vodi –, in rek »Gregor luč v vodo vrže«.

Tam pod miniaturno gozdno galerijo

V Parku Pečno nismo spuščali ladjic, smo pa dobili vsak svojo glineno piščal, ki so jo z vso

natančnostjo in zavzetostjo izdelale roke domačih keramikov. Lahko bi se gregorjevanje s tem končalo, pa se ni. Obiskovalce je čakala še dvojna poslastica. Koncert vrhunskega glasbenika Boštjana Gombača in kulinarčno presenečenje kuharja Dragija Lazovskega, prav tako vrhunskega. Tam pod miniaturno gozdno galerijo Razglednica, v kateri si še vedno lahko ogledamo fotografsko razstavo domačega umetnika Jerneja Skrta, je svoj 'oder' postavil Gombač, od malih nog zapisan glasbi, in iz piščali in drugih inštrumentov izvajal zvoke, ki so posnemali glasove sove in drugih živali, ter se poigraval v šaljivih zvočnih pogovorih in monologih. Glasbenik, ki mu je, kakor sam pravi, pri ustvarjanju zvok glavni navdih in vodilo, in bolj je nenavaden, večji izziv, možnost izražanja ter veselje do dela mu nudi. Najboljši slovenski vsestranski inštrumentalist, ki igra na kopico nenavadnih inštrumentov in zvočil. Vse, kar dobi v roke Boštjan Gombač, spremeni v glasbeni inštrument in iz njega izvabi čudežne zvoke, predstavi glasbenega mojstra spletna stran.

Katero bi izbrali – vse so lepe in vse piskajo. Foto: Primož Kožuh

Štiri luknjice v stegenici mladega jamskega medveda

S humorjem začinjeno glasbeno predstavo je v Parku Pečno požlahtnil z zvoki iz neandertalčeve piščali, iz katere je moč izvabiti izjemno široko paleto tonov. Seveda je imel Gombač v rokah zgolj kopijo, inačico najsta-

rejšega glasbila na svetu, 60.000-letne piščali, ki so jo odkrili med arheološkimi izkopavanji v najdišču Divje babe blizu Cerknega. Iz stegenice mladega jamskega medveda, v katero so narejene štiri luknjice, jo je bil izdelal neandertalec, naš daljni prednik, poimenovan po dolini Neander v Nemčiji, kjer so našli njegove prve ostanke. Odkritje piščali potrjuje, da je bil neandertalec popolno razvito duhovno bitje, zmožno tenkočutnega umetniškega ustvarjanja, kakor je glasba, to-

rej prvi med človekovimi predniki, za katere vemo, da so poznali glasbila.

Za trenutek radosti in hvaležnosti

Z neobičajnimi zvoki iz pradavne neandertalčeve piščali, dragocenosti svetovnega pomena, ki jo hrani Narodni muzej Slovenije, je

ob Dragijevi pomladno pogrnjeni mizi v Park Pečno nežno vstopila pomlad. Bil je to trenutek radosti ob srečanju z ljudmi, sobivanju in sočutenju z naravo, ki daje vzcveteti žafranu in peti pticam, trenutek hvaležnosti za vse, kar prinaša življenje. Tudi za dragocene ljudi, ki (še) zmorejo entuziazem in se s pesnikom kot otroci vzradostiti: »Na gregorjevo – otec, še veš? – se ptički ženili so, za šolskim vrtnom v mejici gostili se, pili so.«

Kanalski keramiki na delavnici pri Ivanu Skubinu

Iva Sivec

V čarobni igri dima in ognja

Ustvarjalni naboj je bil tisti, ki je pripeljal dva ducata članov kanalskega Kluba keramikov v Breg pri Golem Brdu, vasico, ki se je bila ugnezdičila na vzpetino nad reko Idrijo na skrajnem zahodnem delu Brd, tik ob meji z Italijo. Z vasi seže pogled do Vidma (Udine), nad vasjo, ki se odpira proti Furlaniji, se ob dobri vidljivosti v daljavi zablešči srebrna črta morja. Nekaj čez dvajset ljudi živi v vasi, ki je med vojno in tudi po njej preživljala hude čase. Vinogradi in oljčniki jo obdajajo, in mir je v njej. Prostora za avtomobile je komaj kaj, a so se kanalski keramiki dobro organizirali in ga je bilo zato na Skubinovi domačiji dovolj tudi za njihove jeklene konjiče.

Samo mojstri vedo

Na delavnico posebne tehnike žganja gline, imenovane raku, so prišli. In na druženje. Sami prekaljeni mojstri. S seboj so prinesli enkrat odžgane izdelke iz šamotirane gline, Ivan Skubin, njihov gostitelj in tudi sam prekaljen mojster, jim je odstopil svoje avtorsko narejene glazure iz pepela od trt, modre galice in zemlje (prsti). Nanesli so jih na svoje izdelke, ki so jih potem skrbno položili v veliko peč za keramiko in... čakali. Samo mojstri vedo, kolikšna mora biti temperatura v peči in kdaj je tisti trenutek, ko je potrebno peč odpreti, po žareč izdelek seči s posebnimi kleščami in ga položiti v žagovino. Tam dozoreva lepota njegovega arhaičnega otipa – in

Kanalski krog z evropsko zastavo. Foto: Jernej Skrt

V čarobni igri dima in ognja. Foto: Jernej Skrt

potem, po približno pol ure, zagledajo oči tisto, kar so ustvarili vsi štirje elementi: zemlja, voda, zrak in ogenj.

Veseliti se dneva

Pričakovanje, radovednost in nestrpnost so komaj ukrotljivi. Odrasel človek postane otrok, ki kar ne more čakati trenutka, ko bo sredi dima in ognja lahko ugledal svoj izdelek, ga še vsega vročega ohladil z vodo, opral in ga začel občudovati. Ali pa tudi ne. Včasih se stvari obrnejo drugače od pričakovanj, a tudi to je del igre, ki jo nudi ta stara tehnika žganja

gline. V šestnajstem stoletju se je razvila na Japonskem, hkrati z obredom pitja čaja, kot duhovna tehnika. Obred se je moral odvijati v preprosto in skromno opremljenem prostoru, skodelica je morala biti skladna z njim, opremo in obredom, na njej pa vtisnjena pismenka 'raku'. Danes je tehnika raku prepoznana kot tipičen japonski tip keramike, in Japonci so jo razvili v vrhunsko umetnost. V Evropi je postala popularna šele po letu 1960, vsi, ki so ji zapisani, pa vedo, koliko vztrajnega eksperimentiranja, trdega dolgotrajnega dela, proučevanja, napak in vriskov veselja je vtisnjeno vanjo. Kot bi bilo v njej zapisano eno celo človeško življenje. Pismenko raku, vtisnjeno na prvih japonskih skodelicah, nekateri prevajajo kot 'užitek, veselje, osvoboditev, užitek v ugodju', drugi kot 'veseliti se dneva'.

»Apel podobo na ogled postavi«

In veliko veselja je bilo tisto soboto sredi marca na zelenici pred Joščevo domačijo v Bregu. Veselje je ustvarjati z notranjo radostjo, o kateri govorijo roke, v dotiku z nastajajočim predmetom, v dotiku z glazurami pečenega predmeta, ki so včasih gladke in bleščeče, včasih baržunaste. Po končanem žganju v čarobni igri ognja in dima, prenašanju žarečih izdelkov v radoživosti in radovednosti z obilo nepredvidljive ustvarjalne zabave so kanalski keramiki postavili svoje umetnine na ogled pred dvesto let staro Skubinovo domačijo (aprila pa tudi v kanalski galeriji Keramost). Nika in Gregor sta jih po travi razporedila v spiralo, v čast bodočemu mestu kulture so izobesili evropsko zastavo, sosedova Marisa je izdelala lične številke, jih postavila pred vsak izdelek in – izbor najboljšega se je začel. Dejan, ki je zbral največ točk, je za nagrado dobil liter olja, sad oljčnega drevesa, briške zemlje in dela gospodarjevih rok, Jernej, 'uradni' fotograf dogodka, pa naslednji dan zraven poslanih fotografij dopiše: Zelo lep dan... Se ga še vedno čuti... tudi na oblekah.

Mojstrici. Foto: Jernej Skrt

Festival Slovenija v Budimpešti tudi s pridihom izročila Banjške planote

Darja Rijavec

Folklorna skupina Kal nad Kanalom se je z veseljem odzvala povabilu Festivalne hiše Si.in in prvi pomladni ples odplesala na Madžarskem, kjer se je v sodelovanju z

Veleposlaništvom Republike Slovenije na Madžarskem in Slovenskim društvom v Budimpešti od 16. do 19. marca odvijal kulturni festival »Slovenija v Budimpešti«.

Pred nastopom na predstavitvenem večeru v tradicionalni madžarski čardi ob izmenjavi simboličnih daril in prejemu festivalske table v družbi Festivalne ekipe Si.in, predsednika Aleša Breznikarja, direktorice Tadeje Rozman in Veleposlanika Slovenije na Madžarskem g. Marjana Cencena. Kulturni program je spremljala tudi Ministrica za konzularne zadeve in kulturo ga. Jana Stergar. Foto: Ljubica Milost

Mogočno mesto ob Donavi je gostilo odmevno štiridnevno dogajanje, ki se ga je udeležilo več kot 500 udeležencev iz 25-ih slovenskih kulturno-umetniških društev. Glasbeniki, pevci, godci, plesalci so s pestrim in raznolikim festivalskim programom v madžarski prestolnici pričarali pravo slovensko vzdušje in prikazali delček naše bogate kulture. V tahmašnih gvantih so bili velikega občudovanja deležni tudi kalski folklorniki, ki so se ob spremljavi godcev »Nikoli mlajši« predstavili na otvoritveni slovesnosti festivala Si.in - Slovenija v Budimpešti in navdušili z odrsko postavitvijo »Binkoštni ponedeljek na Banjšicah«. Hvaležni in ponosni, da so bili del teh velikih slovenskih kulturnih dogodkov v tujini, so se na Kalsko vrnili očarani nad panonskimi ravnici, odprtimi ljudmi, tradicionalno madžarsko kulinariko, dovršenim prepletom slovenske in madžarske kulture, prekrasnim mestom mostov, luči in mogočno Donavo.

Gledališka igra Laži zdravnika Gledališke skupine Globočak

David Ogrin

Gledališka skupina Turističnega rekreacijskega društva Globočak je v mesecu novembru v lanskem letu začela s pripravami na novo gledališko igro avtorja Jake Štoka z naslovom *Laži zdravnika*. Premiera predstave je bila 14. aprila v Kulturnem domu Deskle.

Zgodba se dogaja v času pustne nedelje, ko se vsi pripravljajo na ples in veselico, le Boštjan in Lipe imata preprazne žepe, da bi se pridružila rajanju. Ker sta zvitata, izkoristita zdravnikovo odsotnost in skujeta prebrisan načrt, kako bi se enostavno in zabavno dokopala do denarja. Ker je zdravje največje bogastvo in bolezniki nikoli ne zmanjka, pa tudi bolnikov ne, na hitro odpreta ordinacijo in pričneta z zdravljenjem in mastnim zaračunavanjem. Vse to in še več lahko izveste v zabavni burki *Laži zdravnika* v dveh dejanjih.

Predstavo je režirala Ana Facchini, ki je režirala že 10. igro v izvedbi gledališke skupine Globočak. Njej gre največja zahvala.

Ponovitev predstave *Laži zdravnika* je bila iz-

Skupinska fotografija akterjev predstave. Foto: TR društvo Globočak

vedena tudi na Srednjem ter v Ligu. Nadaljnje lokacije lahko preverite na spletni strani društva ali facebook strani.

Izsek iz premiere predstave. Foto: TR društvo Globočak

Izsek iz premiere predstave. Foto: TR društvo Globočak

Ko glina pride na ogled

Breda Medvešček, foto: Borut Jurca

V maju letos je bila v Galeriji Keramost v Kanalu odprta razstava keramike članice Kluba keramikov Kanal Mire Mugerli z naslovom *Ko glina sreča barvo in zgodbo*.

Za avtorico, ki v klubu deluje pod vodstvom mentorice Alenke Gololičič 4 leta, je bila to druga samostojna razstava. Tokrat je na ogled postavila 39 izdelkov (med njimi 5 kompozicij), v tehniki valjane gline, od teh je večina engobiranih in glaziranih. Posebnost tokratne peke je poslikava z lokalnimi glinami, saj Mira že 1 leto sodeluje v manjši skupini keramikov in keramičark, ki pod okriljem novogoriškega muzeja preizkušajo uporabo tega materiala (iz bližnje okolice) pri izdelavi keramike.

Med barvitimi vtisi z razstave, ki si jo je ogledalo 64 vpisanih obiskovalcev, so bili še posebej opazni pisano poslikani gumbi in

stilizirani cvetovi, predvsem makovi, ter dve impozantni, a hkrati prefinjeni snežno-belo glazirani vazi v vitrini, nenavadno pa so

delovale Mirke – sestavljeni kipci brezrokci opečnate barve.

Letna razstava Kluba keramikov Kanal

Lijana Jurečič

V Galeriji Rika Debenjaka je bila od 19. do 31. maja letna razstava članov Kluba keramikov Kanal.

Ko se roka dotakne gline in se v telo naseli mir, misli, naša pričakovanja, spomini in razmišljanja kepo gline preoblikujejo. Izdelek nosi v sebi odtis avtorja. Letošnjo otvoritev je vodila predsednica Kluba keramikov **Nika Šimac**, ki je izvirno pristopila k predstavitvi avtorjev in njihovih izdelkov. Vsak avtor je napisal svoja razmišljanja o predstavljenem

izdelku, kar nam je približalo avtorje tudi po njihovi razmišljujoči, človeški plati in ne le kot bolj ali manj spretni oblikovalce gline. Na letošnji razstavi se je predstavilo 21 avtorjev. Nekateri z zelo izpovednimi, kiparskimi deli, drugi z vrteninami in uporabno keramiko, videli smo lahko visoko bleščeče glazirane izdelke kot tudi pisano zgodbo redukcijske peke in rakuja. Otvoritve se je poleg letos res številnega občinstva udeležila tudi ustanoviteljica in predsednica Društva keramikov in lončarjev Slovenije gospa **Miljanka Simšič**.

Dolgoletnemu predsedniku kluba in mentorju **Ferdu Žoržu** smo čestitali ob prejetju letošnje občinske nagrade.

V sproščenem klepetu ob pogostitvi so obiskovalci lahko še poklepetali z avtorji. V času razstave je bila galerija odprta vsak dan, obiskovalcem pa je bil za vodenje na razpolago eden od avtorjev-članov kluba.

Odpertje razstave. Foto: Primož Kožuh

Avtor keramike Ferdo Žorž – naslov *Ugaslo sonce*.

18. Mednarodno srečanje pihalnih orkestrrov Muzikafest in glasbena zabava v Anhovem

Pihalni orkester Salonit Anhovo

V soboto, 27. maja, je pod šotorom v Anhovem potekalo 18. Mednarodno srečanje pihalnih orkestrrov Muzikafest. Organizator dogodka, domači pihalni orkester Salonit Anhovo, je privabil izvrstne glasbenike iz Slovenije, Francije in Hrvaške. Skupaj so ustvarili nepozaben glasbeni večer. Udeležili so se ga poslušalci vseh generacij in ob glasbi zaplesali, zapeli in spoznali nove dimenzije orkestrske glasbe.

Na srečanju so se z odličnimi glasbenimi nastopi predstavili Pihalni orkester Tržič, Pihalni orkester Brda, Pihalni orkester Komen, francoski pihalni orkester Musc ter Zagrebački orkestar ZET-a. Dogodek se je začel ob 18. uri z igranjem skupnih koračnic, ki so jih

dirigirali gostujoči dirigenti, kar je ustvarilo vzdušje in povezanost med vsemi sodelujočimi orkestri. Nato so sledili posamezni nastopi, kjer so orkestri s svojo glasbo navduševali občinstvo. Gostujoči orkestri so igrali od klasičnih kompozicij do sodobnih glasbenih aranžmajev, kar je zagotovilo raznolikost in pestrost glasbenega programa.

Poleg glasbe so za plesno popestritev večera poskrbela dekleta iz Športnega twirling kluba Deskle in plesna skupina Tince. Izkazale so se z energičnimi plesnimi točkami in pozele bučen aplavz. Po orkestrskih programih je sledila zabava z glasbeno skupino Malibu.

Mednarodno srečanje pihalnih orkestrrov Mu-

zikafest je odlična priložnost za poslušalce, da v enem večeru spoznajo različne orkestre in prisluhnejo njihovim melodijam, hkrati pa tudi odlična priložnost, da orkestri izmenjajo izkušnje in med seboj stkejo prijateljske vezi. Pihalni orkester Salonit Anhovo se je že odzval povabilu Pihalnega orkestra Komen in je v soboto, 3. junija, izvedel koncert v Škrbini.

Za podporo pri izpeljavi tega prijetnega večera se domači pihalni orkester zahvaljuje vsem sponzorjem in donatorjem, še posebej podjetju Salonit Anhovo, ki jim že dolga leta stoji ob strani, in jim pomaga uresničevati projekte, ki so plod njihovega trdega dela skozi celotno sezono.

Pihalni orkestri iz Slovenije, Francije in Hrvaške so navdušili občinstvo pod šotorom. Foto: LICE GRADA

Zagrebački orkestar ZET-a. Foto: LICE GRADA

Nova pomlad MePZ Jože Srebrnič

Alenka Jug

Letošnja pomlad je bila za MePZ Jože Srebrnič iz Deskel ponovno zelo pestra, saj so se njihovi nastopi po koronskem zatišju kar vrstili. Pevci so tega zelo veseli, saj končno svojim poslušalcem in drugim ljubiteljem zborovskega petja pokažejo, kaj so se uspeli naučiti pod vodstvom mlade zborovodkinje Minke Markič, ki je v zbor prinesla svež veter in mladostno energijo.

Tako so se 25. maja na povabilo Beti Strgar udeležili in popestrili kulturni program na

Na srečanju generacij. Foto: MePZ Jože Srebrnič

Z izleta po soteski Doblarca. Foto: MePZ Jože Srebrnič

srečanju generacij podjetja Salonit Anhovo. Poleg samostojnega nastopa so svoje glasove združili tudi s pevko in igralko **Laro Jankovič**, s katero so skupaj izvedli priredbo pesmi *Imagine* Johna Lennona, kjer so si skupaj predstavljali svet v miru, brez sovražnosti in preprek, predvsem pa v upanju na boljše življenje, ki ni odvisno od materialnega imetja. Lara Jankovič je bila nad sodelovanjem navdušena, saj je izrazila željo, da bi sodelovanje še kdaj ponovili in ga morda tudi nadgradili. Teden kasneje so se pevke in pevci podali v sončno sotesko Doblarce. Tam so na povabilo združenja borcev in veteranov udeležili spominske slovesnosti »Pod skalco«, kjer so počastili spomin na sedem pobitih ranjenih partizanov. Tu so pevci MePZ Jože Srebrnič s pesmijo popestrili program skupaj še z nekaterimi nastopajočimi. Po uradnem delu pa so se podali še na krajši izlet in si ogledali Padence – eno izmed najbolj pomembnih svetišč starovercev, ki leži v soteski Doblarca ter znamenite tolmane in tako združili prijetno s koristnim.

GD Kontrada izpeljalo zimski abonma, napoveduje se tudi gledališče na Kontradi

Primož Božič

Zimski abonma in Gledališče na Kontradi sodita med redne dejavnosti Gledališkega društva Kontrada in prvi se je v letošnji sezoni že odvil, v tem trenutku pa že lahko napovemo tudi poletna gostovanja ljubiteljskih gledaliških skupin, ki se odvijajo v zadnjih dveh avgustovskih vikendih.

Gledališke predstave je tako kot ostale družabne in kulturne dejavnosti prizadela epidemija koronavirusa, tudi pri Zimskem abonmaju, ki je sicer teklen brez prekinitve, beležimo osip gledalstva, saj si je predstave navadno ogledal dovolj številni, vendar tudi zaprt krog ljudi in mnogi se tudi po sprostitvi ukrepov niso vrnili na gledališke sedeže.

»Zadeve se začenejo nekoliko spreminjati, vendar se le še poznajo koronarni ukrepi in zadržanost ljudi pri obisku predstav, ampak upamo na boljše, že ob lanskem Gledališču na Kontradi se je poznalo več gledalcev, tudi pri Zimskem abonmaju upamo, da bo teh gledalcev več,« je pred začetkom zimskih predstav

povedal predsednik GD Kontrada **Radovan Pušnar**. Želje so se sicer le deloma uresničile,

predstave si je povprečno ogledalo po okoli 30 gledalcev.

Pleskarji nimajo spominov; KD Sovodnje

Zimski abonma se je sicer začel nekoliko kasneje, 15. januarja letos, ko so z nadomestno predstavo *Hamlet v domu onemoglih* nastopili

člani gledališkega društva Face iz Solkana, ki so na tem mestu zamenjali zaradi bolezni odsotne KD Planika Vojsko.

Kandidatke; KD Planika Vojsko

Druga po vrsti je 5. februarja nastopila zamejska Gledališka skupina KD Sovodnje s komedijo *Pleskarji nimajo spominov*, ki so jo nekoliko modernizirali, sicer pa gre za delo znanega italijanskega dramatika Daria Foja.

Tudi za tretjo predstavo ni šlo vse po načrtih, namesto KUD Pirniče so 12. februarja vskočile *Kandidatke* iz Vojskega, napovedane za 15. januar. Šlo je za avtorsko predstavo predsednice društva Irene Hvala. Natanko mesec dni kasneje, 12. marca, pa so v goste prišli igralci iz Drežnice, KUD Drežnica je na oder postavilo komedijo Marca Camolettija *Pridi gola na večerjo*.

Ljubitelji dobre komedije pa si lahko že rezervirate zadnja dva avgustovska vikenda (19./20. in 26./27. avgust) ko bodo od petka do nedelje v vsakem koncu tedna na trgu Kontrada na ogled po tri predstave.

Koncert za orgle

Nadja Berlot Dukšič, foto: Jakob Merljak

21. maja sta mešani in otroški pevski zbor župnije Deskle priredila koncert, na katerem so zbirali prostovoljne prispevke za obnovo župnijskih orgel. Te so namreč že precej dotrajane, v naslednjem letu pa bodo temeljito obnovljene.

Obiskovalci so lahko slišali že znane in tudi nekaj novih pesmi v različnih zasedbah; nekatere med njimi so bile izvedene prvič. Za oba zbora je bil samostojni koncert kar velik

zalogaj, vendar sta z veliko dobre volje poslušalcem, katerih število je pevce prijetno presenetilo, pripravila lep pevski večer.

Ob tej priložnosti še enkrat hvala vsem, ki ste pomagali pri izvedbi in prispevali svoj dar.

Uredništvo Mosta čestita **Mojci Madon** iz Avč za prejeto **Borštnikovo nagrado za režijo** za predstavo 52 hertzov (SNG Nova Gorica).

Lepa je naša dežela

Mojca Kofol, foto: FS Kal nad Kanalom

V tednu ljubiteljske kulture je bil 4. junija v kalski cerkvi svetega Jurija koncert **noneta Vitra** z gosti **Lepa je naša dežela** v pesmi in narečni besedi v organizaciji Folklorne skupine Kal nad Kanalom in tamkajšnje krajevne skupnosti.

Uvodoma smo pri sv. maši, ki jo je vodil župnik g. **Alojz Kobal** prisluhnili besedam o Sveti Trojici, kako nas z zgledom ljubezni, v katero smo poklicani, uči odnosnosti z zavdanjem, da brez tebe ni mene. Po bogoslužju

je potekal koncert **noneta Vitra** iz Ribnice, ki pod vodstvom zborovodkinje **Bernarde Kogovšek** prepleta pesmi že 49 let, z gosti, s katerimi so kalski folklorniki oziroma njihova predstavnica **Darja Rijavec** že sodelovali po Sloveniji in tudi izven nje.

Potovanje po naši deželi je vodila ubrana pesem noneta Vitra in narečna beseda v različnosti oblačilnih noš iz Koroške, Gorenjske, Bele Krajine, Dolenjske in Primorske. Domača folklornica Darja nas je po primorski pok-

rajini popeljala z zgodbami in značilnostmi Krasa, nato Istre ter nadaljevala z zgodbo iz Tolminske, nazadnje pa se ustavila doma na Banjški planoti z omembo najzahodnejšega dela Slovenije ter Rezije in Benečije.

Po koncertu, ki se je zaključil s pesmijo *Slovenija od kod lepote tvoje*, se je ob kozarčku in prigrizku veselo druženje vseh prisotnih nadaljevalo na kalskem placu.

OBRAZI OBČINE

Častitljivi jubilej

Valentin Bratuž - Zdravko – 90-letnik

Ljubomira Boltar, foto: Nada Falatov

Valentin Bratuž, v kraju bivanja bolj znan kot Zdravko, je 2. januarja praznoval častitljivih 90 let svojega življenja. Zdravko se je rodil v Zavrhu, „Pri Mihovih“, kot eden od dvojčkov. Žal pa drugemu bratu usoda ni bila naklonjena in se je že po nekaj tednih poslovil. Ko je bil star 8 mesecev, mu je bolezen vzela tudi očeta. Z mamo sta ostala sama in sta se večkrat selila iz kraja v kraj, kjer je mama do-

bila zasluček za njuno preživetje. Ko je bil star 3 leta, sta se z mamo preselila v Avče, nato pa se ponovno preselila v Jazbice in Zavrh. Medtem se je rodil še polbrat Marjo.

Leta 1957 pa so se dokončno preselili v Avče. Tu je spoznal domačinko Jožico, se leta 1960 z njo tudi poročil in se preselil na njen dom, kjer še danes prebiva. V zakonu so se jima ro-

dili trije sinovi, katere sta z veliko ljubeznijo vzgajala. Danes ju razveseljujejo: ena vnukinja, štirje vnuki in tudi trije pravnuki. Vse dobre in slabe dogodke sta sprejemala z veliko razumevanja.

Zdravko se je leta 1949 zaposlil v tovarni „15. september“ (sedaj Salonit) v Anhovem. Nato je bil nekaj časa doma, nakar je za leto in pol

odšel na služenje vojaškega roka v Postojno, kjer je bil na pošti za telefonista. Po povratku s služenja vojaškega roka se je ponovno zaposlil v tovarni „15. september“ v Anhovem, kjer je delal vse do upokojitve, leta 1989.

Zdravko je bil eden izmed ustanovnih članov Prostovoljnega gasilskega društva Avče, pel je pri cerkvenem in mešanem pevskem zboru. Med delom v tovarni „15. september“ je prejel Titovo odlikovanje za najboljšega delavca. Ko je bilo potrebno v vasi kaj prostovoljno delati, je bil vedno zraven. Je tudi dolgoleten član Društva upokojencev Kanal.

Zdravko in Jožica sedaj živita v krogu družine njunega najmlajšega sina Riharda, ki zanju zelo lepo skrbijo.

Društvo upokojencev Kanal mu ob visokem jubileju želi vse najboljše in veliko zdravja v krogu vseh njegovih.

Častitljivi jubilej

Marija Ipavec – 90-letnica

Sonja Kralj

Častitljivih 90 let je praznovala ga. Marija Ipavec iz Ročinja. Rodila se je pri Žorovih, v

družini je bilo sedem otrok. Doma so veliko prepevali, družina je bila glasbeno in ume-

tniško nadarjena. Tudi Marija je že kot otrok prepevala v cerkvenem pevskem zboru in mu ostala zvesta kar 55 let.

Poročila se je s sosedom Ivanom in mu povila 5 otrok, štiri fante in deklico, danes pa ima štiri vnuke.

Delala je v Salonitu in pozneje v šoli v Ročinju. Danes Marija živi s sinom in še vedno skrbi za gospodinjstvo. Pravi, da ni osamljena, saj ima ob sebi svoja sinova z družino, vnuki pa ji lepšajo dneve.

Ga. Marija, Vse najboljše Vam želimo člani Društva upokojencev Kanal.

Intervju

Odbojcarska Mini liga Soča združuje mlade odbojkarje in odbojkarice s celotne Primorske

Boštjan Simčič, foto: OK Salonit Anhovo - Kanal

Odbojcarska Mini liga Soča je zelo uspešen projekt, ki ga že dobrih 6 let vodi Odbojcarski klub Salonit Anhovo - Kanal. Cilj lige je predvsem približati igro odbojke kar največjemu številu otrok, predvsem tistim do 10 leta starosti, ki ne tekmujejo v mali od-

bojki. Ta liga je nekakšna priprava na prve prave tekme, ki se za otroke začnejo z 12 letom starosti, ko preidejo v državno prvenstvo male odbojke. Zanimanje za igranje v Mini ligi Soča je še vedno zelo veliko, klubi, ki tekmujejo pa prihajajo z vseh koncev Pri-

morske. Več nam bo povedal odbojcarski in kondicijski trener Matija Dugar.

Kako se je porodila ideja o ustanovitvi Mini lige Soča?

Mini liga Soča je že stara ideja kluba. Nastala je pred približno sedmimi leti. Takrat v drugačni obliki kot jo poznamo danes. V Mini ligi Soča pa se je letos zaključila tretja sezona. V samo idejo o ustanovitvi lige nas je "prisilila" država z zakonom in Odbojgarska zveza Slovenije s posledičnim preoblikovanjem tekmovanja mini odbojke. Po novem zakonu o športu iz leta 2020 selekcijam otrok do 12 let ni dovoljeno tekmovali za državni naslov. Zato sem v sodelovanju z obema kluboma iz Kanala postavil sistem tekmovanja v mini odbojki za področje Primorske in povabil k sodelovanju nekaj klubov. Tako je ta liga začela.

Trener Matija Dugar

Koliko klubov sodeluje v njej?

Že od prvega leta v Mini ligi Soča sodeluje 6 klubov. OK Salonit Anhovo - Kanal, OK Neptun Kanal, OK Gorica, G-Volley, VC Portorož in OK Izola. Kar predstavlja približno 90 sodelujočih otrok na posameznem turnirju.

Kako močna je pa skupina otrok iz Kanala, Deskel in okolice? Koliko je vseh odbojkarjev in odbojkaric?

Moč skupine je v njeni številčnosti, kajti v tej starostni kategoriji je zelo pomembna. V vse selekcije mini odbojke obeh klubov je v letošnjem letu vključenih 47 odbojkarjev in odbojkaric starih 10 in 11 let.

Utrinek pred začetkom turnirja Mini lige Soča

Veljajo na turnirjih posebna pravila, kako poteka tekmovanje?

Posebnost turnirja je v tem, da ekipe punc in fantov igrajo tudi eden proti drugemu in da igrajo na čas ter da vsi udeleženci ne glede na znanje preživijo enako časa na igrišču. Še ena posebnost je, da so otroci tudi sodniki, saj rezultat spremljajo ekipe, ki trenutno počivajo. Vsa ostala pravila so enaka ali podobna pravilom za igranje mini odbojke.

Tukaj gre za netekmovalne turnirje, na koncu ni zmagovalcev, ampak se pa lahko spremlja razvoj otrok in ekip?

Verjemite, da je turnir zelo tekmovalen, ampak na koncu kot ste opazili ni razglasitve zmagovalca, saj v tej starostni kategoriji je najpomembnejša zadeva, da otroke naučimo tekmovali in da je zmagovanje postranska zadeva. Cilji, ki jih zasledujemo so: priprava na tekmovalno, vzorno vedenje, red, disciplina, sodelovanje in visoko tehnično znanje osnovnih odbojgarskih elementov. To so tista področja, ki jih moramo trenerji spremljati in vsekakor zmaga na turnirju ni pravo merilo za njihovo vrednotenje razvoja, zato je tudi odločitev države, da ukine tekmovalno za državni naslov popolnoma pravilna.

Kako pa mladi odbojkarji in odbojkarice doživljajo to ligo?

Otroci na splošno zelo radi tekmujejo, zato je za njih udeležba na turnirjih skoraj nujna, včasih so zelo neučakani in že nestrpnost pri-

čakujejo nov turnir. Trenutno so zelo žalostni, ker smo ravnokar zaključili z letošnjo ligo.

Obstaja možnost, da se liga še razširi, so klubi, ki bi lahko sodelovali v njej?

Nujno je, da se liga razširi, ampak ne v pokrajini temveč regijsko. Najprej moramo postati še bolj številčna liga v svoji regiji z okrepljenim delovanjem v lastni odbojgarski šoli. Namen lige ni postati liga državnega ali celo liga mednarodnega nivoja. Ampak je njen namen, da daje otrokom kakovostno tekmovalno okolje v svojem lokalnem okolju.

Skupinska slika po zaključnem turnirju Mini lige Soča

Bi se lahko ligo še izboljšalo, kje vidiš možnosti nadgradnje?

Ligo lahko nadgradimo na veliko načinov, veliko prostora je v spremljevalnem programu, pa v vizualni podobi lige, torej na področjih, ki so bolj komercialne narave. Kot pa sem že povedal, s strokovnega vidika je pomembna številčnost in okrepljeno delovanje odbojgarske šole v regiji, zato se moramo najprej osredotočiti na ti dve zadevi.

Kanalski mladi upi

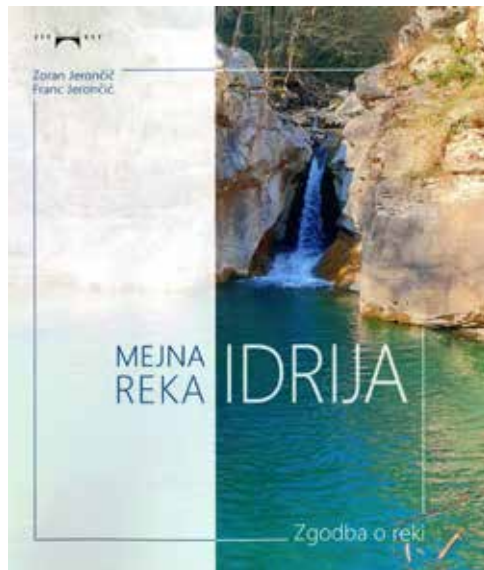
Mejna reka Idrija

Robert Devetak

Franca in **Zorana Jerončiča** ni potrebno posebej predstavljati, saj sta s svojim bogatim delom pustila pomemben pečat tako na Kanalskem Kolovratu, od koder prihajata in v Občini Kanal ob Soči, kot tudi širše v Sloveniji in Italiji. Posebej lahko poudarimo muzejsko etnološko in rezbarsko zbirko v Melinkih, ki sta jo dopolnjevala več desetletij. Pomemben doprinos pri ohranjanju spomina na preteklosti so tudi njune knjige, ki so posvečene kulturni in naravni dediščini domačega okolja.

Lani oktobra je izšla že šesta, z naslovom *Mejna reka Idrija*, v kateri sta izpostavila zgodovinski pomen reke, ki danes razmejuje Slovenijo in Italijo. Gre za skoraj 150 strani dolgo delo, ki je izšlo pri Založbi tržaškega tiska. Kot je že z naslova razvidno, se posveča manjši, le dobrih 50 km dolgi reki Idriji, ki že več kot 600 let, z le nekaj krajšimi prekinitvami, opravlja funkcijo mejne reke. Prvič je to vlogo dobila leta 1420, ko je bila kot meja določena med Beneško republiko in Goriško grofijo, v kasnejših stoletjih pa se je na območju zvrstilo več državnih in političnih sistemov, zazna-

movalo pa jo je tudi več vojn. Danes je precej na obeh straneh meje redko poseljeno, obdelovalne površine se postopoma zaraščajo, naselja pa praznijo. Zaradi tega ima knjiga

Naslovnica knjige. Foto: Iz spletnega naslova <https://www.druzina.si/clanek/franc-jeroncic-mejna-reka-idrija>.

še veliko večji pomen, saj ohranja podatke in spomin na obdobje, ki ga čas hitro briše.

Zoran Jerončič je v knjigi popisal glavne značilnosti reke, njene tolmane in pritoke ter naselja, mline, mostove in senike, ki jih najdemo na območju. Besedilo popestrijo številne fotografije zaselkov in vasi, vodnih pojavov ter naravnih in kulturnih znamenitosti ob reki Idriji. Dodana vrednost so predvsem spominski zapisi, žal letos pozimi preminulega Franca Jerončiča o dogodkih, ki jih je v mladosti doživel ali pa so plod ustnega izročila prebivalcev, ki so v preteklosti živeli tukaj. Uvodno besedo je prispeval **prof. Adrijan Pahor**, krajši zgodovinski pregled območja reke pa **dr. Robert Devetak**.

Knjiga dodaja nov kamenček v mozaik domoznastva na območju današnje občine Kanal ob Soči, ki postaja v zadnjih letih vse bolj podrobneje zgodovinsko, etnološko in geografsko raziskana.

Slovar narečnih besed z Liškega Helene Vuk

Mojca Kofol

Slovar narečnih besed z Liškega, ki ga je zbrala in uredila Helena Vuk, je izšel februarja letos in bil predstavljen konec maja v Kulturnem domu Lig. Za slovar, ki je dostopen tudi na spletnem naslovu, avtorica še zbira narečne besede.

Helena Vuk - Gapčeva, upokojena učiteljica iz Markičev, je leta 2014 napisala knjigo *Markiči in Markčarji*, leto pozneje pa prejela občinsko priznanje. Leta 2018 je izšla njena *Kako se lovi pravljice*.

Slovar, ki je izšel februarja letos, ima na naslovnici fotografijo avtorja Pavla Medveščka *Napis na kamniti plošči s pročelja Zagorčevega mлина ob reki Idriji*, besede zanj pa

so, poleg Helene Vuk, prispevali še: **Alenka Velušček, Grega Velušček, Barbara Vuk, Martin Vuk, Savo Vuk, Tomaž Vuk, Fanica Zelinsček** in **Zoran Žnidarčič**.

V predgovoru k slovarju avtorice so poleg opisa liškega govora zapisane tudi nekatere navade, običaje, pregovori, reki in stara molitev iz teh krajev, ki pa jih najdemo tudi širše. Zbirateljica ljudskega izročila z Liškega, tudi likovna ustvarjalka, se s poglobljenim čutom za narečno raznolikost, veliko življenjskimi izkušnjami in ob vseh prebolelih boleznih, ukvarja še z zelišči, deli nasvete in posveča čas svojim vnukom. Poudarja, da smo veliko zamudili, ker nismo znali ohraniti znanj in izročila naših prednikov, zato ker, kot pravi,

»če hočeš živeti, moraš gibati, gibati s telesom in možgani«.

O nastajanju slovarja in zbiranju narečnih besed je v predgovoru zapisala: »Zbiranje besed mi je bilo v veliko veselje in užitek, posebno če sem se spomnila besede, ki je danes ne uporabljamo več ali jo uporablja samo še starejša generacija. Včasih smo se zabavali in nasmejali, ko smo se spomnili kakšne smešne kombinacije, kot *nazaj bo padal dež* (spet bo deževalo) ali spomladi, ko je začelo brsteti in se je reklo *drevje je že pognalo perje*. Zgodilo se je tudi, da sem se zvečer pred spanjem spomnila besed, naslednje jutro pa so mi izginile iz spomina. Zato sem si jih začela zapisovati. Na nočni omarici sem imela listek,

na katerega sem si zapisala besede in obrazložitve.«

Na predstavitvi slovarja konec meseca maja v Kulturnem domu Lig je nastopila Vokalna skupina Liška dekleta, domači harmonikaši in **Slavko Jereb**, ki je povedal nekaj zgodb v domačem jeziku.

Z namenom, da bi se slovar obogatil, avtorica slovarja prosi, da se ji posreduje v spominu še ohranjene narečne besede z Liškega, ki jih v slovarju še ni, ali manjkajoče pomene ob že zbranih besedah.

Slovar je dostopen v elektronski obliki na naslovu: <https://www.mojcek.org/markci/slovar/>.

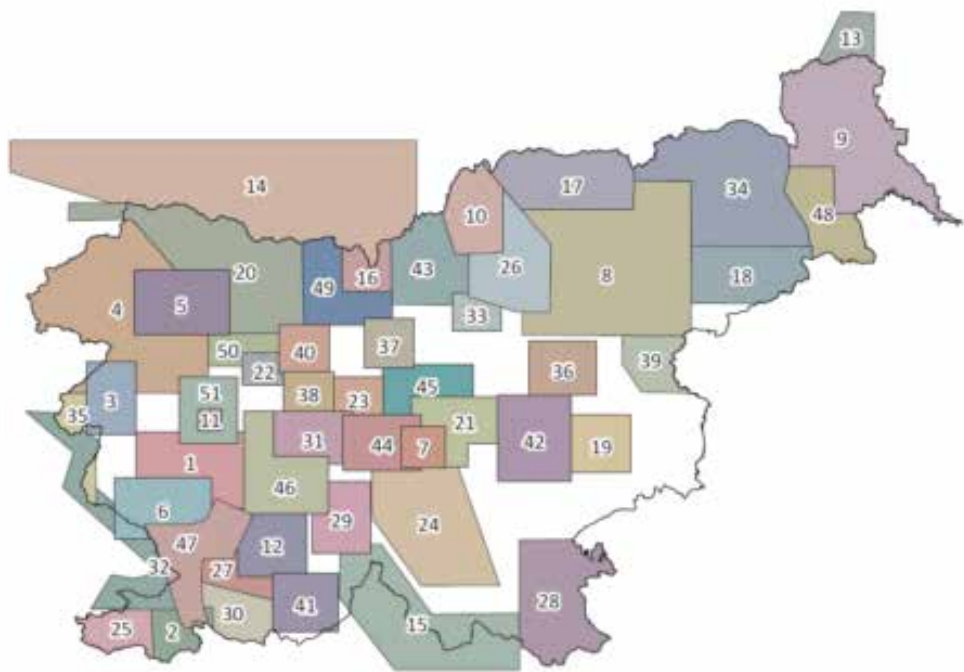
Na naslovnici slovarja je fotografija Pavla Medveščka: Napis na kamniti plošči s pročelja Zagorčevega mlina ob reki Idriji. Foto: Iz spletnega naslova [mojcek.org](https://www.mojcek.org).

Zbiranje gradiva na območju občine Kanal za zbirko *Glasovi*

Mojca Kofol

Glasovi je naslov zbirke folklornih in spomin-
skih pripovedi urednice ddr. Marije Stanonik
in izhaja od leta 1988, v njej pa je že 55 knjig.
Tretja knjiga v zbirki, ki je pomemben spo-
minski dokument slovenske družbe, je *Na
rdečem oblaku vinograd rase* Pavla Medvešč-
ka, ki je izšla leta 1990 pri založbi Kmečki
glas. Od leta 2014 zbirka izhaja pri Založbi
ZRC.

Sedaj je v zbiranje zgodb vseh časov in krajev
od lanskega leta vključen del kanalske obči-
ne na Banjški planoti. Tokrat zbiranje zajema
območje Grgarja, Banjške planote, Čepovan-
ske doline in Trnovske planote, s kraji Grgar,
Ravnica, Trnovo, Lokve, Čepovan, Lokovec,
Ravne - Bate, Banjšice, Levpa in Vrhavč.

Slovenija ni še vsa pokrita.

Foto: Iz spletnega naslova <https://zrcalnik.zrc-sazu.si/zbirka-glasovi-od-ljudi-za-ljudi/>.

Poziv k sodelovanju

Raziskave kamnarstva na območju občine Kanal

Božidar Premrl

Vsem je znano, da je pokrajina kamna in kamnarjev Kras, danes pa le malokdo še ve, da je bila kamnoseška dejavnost v preteklosti precej razširjena tudi v Posočju. Z raziskovanjem te dejavnosti v naši občini se v zadnjem času ukvarja raziskovalec kamnite dediščine **Božidar Premrl**, ki je objavil že številne članke in knjige o primorskih kamnolomcih, kamnosekih, zidarjih, arhitektih in drugih gradbenih poklicih ter njihovih imenitnih delih. Lani je, na primer, posvetil doslej najobširnejšo knjigo svoji rodni Vipavski dolini, ki ima naslov *Nesmrtni kamen in njegovi mojstri v gornji Vipavski dolini in okolici*. Zdaj bi želel zbrati tudi čim več podatkov, dokumentov

in slik o starih mojstrih kamna iz Kanala ob Soči, Levpe in drugih vasi v naši občini, ki jih prav tako želi objaviti na primeren način, da ne bi popolnoma utonili v pozabo. Zmerom je dostopen na e-mailu **bozidar.premrl@siol.net** in na **GSM 031 220 481** in Vam bo hvaležen za vsakršno pomoč.

Na sliki levo nagrobnik viteza Francesca Malniga, desno pa nagrobnik njegovih otrok na kanalskem pokopališču pri Sv. Ani (Nagrobnik Malničevih otrok je zdaj v okrnjeni obliki v Goriškem muzeju v Kromberku).

Foto: ZVKDS, OE Nova Gorica.

Pravljичno rajanje in izmenjava domačih semen v Krajevni knjižnici Deskle

Daša Medvešček, bibliotekarka v Krajevni knjižnici Deskle

Krajevna knjižnica Deskle s svojo pestro zgodovino povezuje, združuje lokalno skupnost. Od leta 1980 deluje kot krajevna knjižnica **Goriške knjižnice Franceta Bevka**, njene zametke pa lahko datiramo že za čas ustanavljanja kulturnih društev, kmalu po letu 1900. »Pravo« knjižnico je leta 1946 ustanovilo Prosvetno društvo Ivan Cankar Deskle – ko se je preimenovalo v Delavsko prosvetno društvo Svoboda Anhovo, je knjižnica dobila ime DPD Svoboda, kmalu pa tudi nove prostore, kjer stoji še danes. Njena vloga je danes vpeta v mrežo krajevnih knjižnic Goriške knjižnice, vsekakor pa ima svojstven pomen v lokalni skupnosti, v kateri deluje. Leta 2020 je bila prenovljena, njen prostor se je povečal, okoliščine epidemije pa omejile dostop vanjo. Sklicujoč se na to dejstvo otvoritve prenovljenih prostorov ni bilo. Z letošnjim letom se je vanjo le povrnilo raznoliko in pestro dogajanje – bogat nabor različnih vsebin je knjižnici povrnil dušo – vanjo so se vrnili uporabniki. Ker je krajevna knjižnica prostor s pridihom domačnosti, kjer se uporabniki sproščajo, navdihujejo in ustvarjajo, smo v novo koledarsko leto dogajanj vkorakali polni

Z literarnimi večeri, ustvarjalnimi delavnicami, pravljичnimi uricami in drugimi druženji se ponovno vračamo jeseni. Foto: Goriška knjižnica

Knjižnica semen je gostovala v Desklah in Kanalu. Foto: Goriška knjižnica

idej, predvsem pa z željo, da v knjižnico vrne-
mo otroški smeh, razigranost, ustvarjalnost
in igro. To nam je uspelo s pobudo o iskanju
prostovoljk in prostovoljcev, pravljicarjev –
ta ideja se je v Desklah razbohotila v **pravo
pravljичno popotovanje**, ki ga je vodila pro-
stovoljka pravljíčarka **Marja Dolhar Batistič**.
To pravljичno zgodbo smo začeli pisati že v
prazničnem decembru 2022, ko smo pra-
vljичno dogajanje otvorili s pravljичno urico
S srcem v knjižnico Deskle, takšne urice pa
so se nadaljevale v letu 2023, do vključno
meseca maja vsak drugi četrtek v mesecu. Po-
sebnost pravljичnih uric v Krajevni knjižnici
Deskle je bila, da so bile zasnovane tematsko,
z vso živopisnostjo in značilnostjo mesecev,
ki so prihajali. Vsak mesec se je torej knjižni-
ca »preoblekla« v drugo obleko, tako je že v
januarju na pravljичni urici Snežinke pobal-
inke pravljíčarka Marja pripovedovala zgodbo o
dobrem snežaku, ki nam je ogrel srce, z izde-
lavo nagajivih snežink iz odpadnega papirja
pa smo si zaželeli, da bi sneg, čeprav za kratek
čas, le pobelil to našo zemljico. Na februar-
ski urici Škatlica ljubezni in leseno srce smo se
ob slovenskem kulturnem prazniku pokloni-
li Francetu Prešernu, knjižnico pa so v zna-
menju praznika zaljubljenecv krasila rdeča
papirnata, pa tudi srca iz lesa, ki so jih otroci
poslikali. V pomladne sončne mesece smo
poleteli na krilih Metuljčka cekinčka in rožic
iz odpadnega materiala, aprilsko dogajanje
pa smo olepšali s čarobnostjo velikonočnih
praznikov z urico in delavnico Velikonočni
zajček – ob tej priložnosti je otroke obiskal
čisto pravi dolgouhec. Pravljичno rajanje smo
zaključili v mesecu maju s pravljичnim dru-
ženjem Moji zdravi zobki in krokodilom, ki ga

je strašansko bolel zob. Pravljичno dogajanje
je še dodatno razgibala Jasmina Komel, dipl.
med. sestra iz oddelka Zobozdravstvene pre-
ventive v Novi Gorici, ki je otrokom in star-
šem skupaj z zobno miško Zaro svetovala,
kako ohraniti zdrave, sijoče in močne zobke.
Druženje smo zaključili v duhu prihajajočih
počitnic – otroci so se posladkali s slastnim
sladoledom lokalnega proizvajalca – njam,
njam! To pa ni bilo edino presenečenje, ki so
ga bili na pobudo pravljíčarke Marje deležni
vsi obiskovalci pravljичnih uric, starši in lju-
bitelji krajevne knjižnice Deskle – že v mesecu
marcu jih je presenetila s predstavo Janko in
Metka, ki so si jo ogledali v Slovenskem naro-
dnem gledališču v Novi Gorici.

V Goriški knjižnici smo krenili na pot zelene
knjižnice, zato stremimo k poudarjanju ze-
lenih vsebin, uporabi odvečnega, odpadnega
materiala pri ustvarjalnih delavnicah, ozave-
ščanju najmlajših uporabnikov o trajnostnem
bivanju in razvoju. Pravljичna druženja obli-
kujemo tako, da pustimo prosto pot njihovi
domišljiji, ustvarjalnemu razmišljanju in raz-
iskovanju. Pri tem pa igra bistveno vlogo izbi-
ra tematsko bogatih in poučnih pravljic, ki iz-
oblikujejo otrokovo osebnost, krepijo otroški
čustveni svet in življenjska načela.

V krajevni knjižnici Deskle pa se nismo samo
sprehajali po pravljичnih deželah in izposo-
jali knjig – izposojali smo tudi semena. **SE-
MENA, seveda!** Ko je prišel čas in se je narava
začela prebujati, vrtovi pa so že klicali po do-
mačih semenih, je **Knjižnica semen** zopet za-
okročila po krajevnih knjižnicah – gostovala
je tudi v **Desklah in Kanalu**. Knjižnice semen

so se začele pojavljati v splošnih knjižnicah
v ZDA po letu 2000, temeljijo na **brezplačni
izposoji semen** in stremijo k ohranjanju »bi-
otske pestrosti kulturnih rastlin«. Poslanstvo
knjižnice je, da prek Knjižnic semen poskrbi
za ozaveščanje o pomenu **lokalne pridelave
hrane, samooskrbe, ohranjanju avtohto-
nih in tradicionalnih sort rastlin** in s tem
naravne in kulturne dediščine, predvsem pa
želi knjižnica »**vrniti semena v roke ljudi**«. Tovrstne vsebine so namenjene tistim, ki pri-
delujejo svoje vrtnine in se zavedajo pomena
zdravih domačih semen ter so pripravljeni za
skupno dobro darovati nekaj svojega časa in
truda.

»Naše none in nonoti so vedno sami pride-
lovali semena. Vprašajte jih, če jih še vedno.
Stare sorte so neprecenljive«.

Knjižnica semen je knjižnica v pravem pome-
nu besede, le da si lahko namesto knjig izpo-
sodite domača semena – to omogoča aplikaci-
ja, ki deluje po načelu tradicionalne izposoje.
Deluje po principu: **IZPOSODI – VZGOJI –
DELI**. Iz izposojenih semen vzgojite rastline
in pridelate nova semena – del teh pa vrnete
v knjižnico. Odgovornost posameznika je, da
rastline vzgaja na čim bolj naraven način in
izmenjuje le najkakovostnejša semena.

Knjižnica semen vsako leto zaokroži po kra-
jevnih knjižnicah, v Goriški knjižnici pa so
domača semena na razpolago v prvem nad-
stropju knjižnice v smeri Časopisnega oddel-
ka celo leto po urniku knjižnice razen od 31.
oktobra do 31. maja, ko je Knjižnica semen
zaprta. Uporabniki vse koristne informacije
o delovanju Knjižnice semen lahko dobijo v
brošuri ali pa na spletni strani knjižnice.

Bliža se poletje, konec šole, predavanj – čas
dopustovanja, čas za oddih v naravi in dru-
ženje s prijatelji, družino. Krajevna knjižnica
Deskle bo v poletnih mesecih odprta po us-
taljenem urniku in vas vabi k izposoji knji-
žničnega gradiva. Z literarnimi večeri, ustvar-
jalnimi delavnicami, pravljичnimi uricami in
drugimi druženji se ponovno vračamo jeseni
– obljubljam vam slikovit nabor vsebin prav
za vsakogar.

2. delavnica žive kuhinje v Levpi

Laura Skrt, foto: Dorica Grosar

V soboto, 25. marca, se je v večnamenski dvorani v Levpi že drugič odvijala celodnevna izkustvena praktična delavnica žive kuhinje, ki jo je organiziral LAS Dolina Soče.

Tudi tokrat je bil program ustvarjanja razdeljen na teoretični in praktični del. V teoretičnem delu so udeleženke spoznale, kako priti do pripomočkov, ki spodbujajo eko kmetovanje, izvedle so, kaj je kolektivna blagovna znamka Iz doline Soče in se informirale o delavnici »Kako zadržati vodo v zemlji«.

V praktičnem delu je bil tokrat poudarek na beljakovinah. Izvajalki delavnice, **Greta Černilogar** in **Alexandra Pi Bachel**, sta predstavili, s čim in na kakšen način lahko dosežemo, da bodo naši jedilniki bogati z beljakovinami. V sklopu praktičnega dela so udeleženke pripravile čemaževo juho s proseno kašo, čičerikino beljakovinsko enolončnico, zelenjavno jušno osnovo, čičerikino mavrico, bistro juho z jušnim vložkom iz sveže zelenjave, sočne jabolčne rezine z makom, brownie presenečenja, lečino slano palačinko, lečino pizzo z gobami, špinačo in karamelizirano čebulo ter lazanjo enolončnico z graham.

Za članice Aktiva podeželskih žena iz ŠKT društva Levpa je bil to še en poučen dan, v katerem so spoznale in skuhale veliko novih jedi ter se izobrazile na področju zdrave prehrane.

Avčani spet na Čavnu

Breda Medvešček

Po večletnem zgolj zgodovinskem spominjanju boljših časov iz življenja Avč, so se njegovi krajanji spet znašli na Čavnu, točneje na tako imenovani Avški gmajni, ki jim jo je avstrijska cesarica Marija Terezija podarila z namenom, da skrbijo za cerkev Marije Snežne v zaselku Nadavče, kar so ti vedno vestno izpolnjevali in tudi predano vsako leto v začetku poletja peš gnali živino iz Avč do Avške gmajne na Čavnu ter jo po koncu pašne sezone v jese-

ni prignali spet domov. Ni znano, v katerem poletju so Avčani zadnjič gnali gozda pod živino na gmajno ob robu Trnovskega Kucljem. Domnevno je bilo to proti drugi polovici petdesetih let prejšnjega stoletja. Sledila so desetletja postopnega zamiranja živinoreje v Avčah in zdelo se je, da je Čaven pozabljen. Toda ni bilo tako: v vasi je še vedno tlela želja po vrnitvi stare pravice in kar nekaj Avčanov se je borilo zanjo. V našem stoletju pa je av-

ško govedo spet stopilo na Avško gmajno, in sicer leta 2022. Pred tem se je odvijala dolga in napeta zgodba o vračanju Avške gmajne njenim zakonitim lastnikom, in po prehojeni dolgi poti se je spet vzpostavila prenovljena skupnost s pravnimi nasledniki in novimi člani, ki zdaj aktivno deluje pod imenom **Agrarna skupnost Čaven**, a. s. Skupnost trenutno poseduje 80 ha zemlje (pašnikov in gozda), za katero skrbijo člani; postavili in uredili so

tudi svojo pastirsko hiško. 3. junija letos so skupaj s **TKŠ Lo-Ko Lokve** in **Turističnim društvom Lokve** organizirali 15-kilometrski pohod na Čaven po poteh avških pastirjev.

Avška gmajna spet kot v starih časih...

Foto: Magda Mugerli Vesnić

To je bil tudi nekakšen dan odprtih vrat na planini. Udeležencev je bilo ravno pravnje število, divjačinski golaž iz sestavine, ki so jo podarili člani **Lovske družine Trnovo**, pa

odličen. Tudi vreme je sodelovalo. Pravijo, da bo pohod tradicionalen. Tudi drugih načrtov imajo v Agravni skupnosti Čaven še veliko. **Bravo Avčani!**

Del etape Pohoda na Čaven 2023

Spomin

Spominčice

Zapis z dne 8. 4. 2023, Adela Jerončič

Kako bi človek pozabil na tiste lepe, svetlo-modre, drobcene cvetove, ki jih pripelje pomlad, potrkna na naša vrata, jih natrosi po travnikih in nas, kot že samo ime pove, odpele v spomine.

Spominjam se, kako smo natrgane cvetove razporedili po krožniku, vanj dolili vodo in na sredino za obtežitev položili srednje velik kamen. Spominčice so se dvignile in pričarale prelepo ikebano, ki je krasila kuhinjsko mizo.

Ne vem, če se jih danes še dobi na Martinovem travniku, a v mojem otroštvu so se tam med travo kar same ponujale. Treba je bilo le smukniti skozi odprtino nekoliko porušene- ga, z bršljanom poraščenega zidu, ki je ločil Martinovo posest od poti, ki je vodila na Brežnico.

Nekega pomladnega dne smo se z Marijanom in Miranom odpravili na ta »roparski pohod v Martinov raj«. Povedati je treba, da so v tistem času ljudje zelo skrbeli za svoj grunt, za vsako bilčko na travniku, saj jim je le to pomnilo preživetje. Mi trije pa smo kot kozlički skakali od cveta do cveta... in takrat se je pojavila gospodinja Angela Martinova. Začela je

kriliti z rokama in kričati na nas. Verjamem, da ji nismo ostali dolžni, gotovo smo ji kaj oporekali ali vsaj skušali obrazložiti.

Pritekli smo domov, takoj za nami tudi Angela. Ne spomnim se, česa nas je dolžila, a sledila je kazen. Moj oče je na sali v prvem nadstropju nasul »špičast« pesek, morda (ne spomnim se) neko zrnje, na katerem smo morali klečati. Ne vem, koliko časa, pa tudi ne, če smo bili kaznovani, ker smo »peštali« travo, ker smo »besedili«, ali zaradi obojega. Vem pa, da sem spominčice takrat nabirala zadnjikrat. Pravijo, da mora biti kazen vzgojna. Očitno je bila.

Oče me je imel sicer zelo rad, a pri strogosti ni popuščal. Takrat nisem vedela, danes pa sem prepričana, da so kazni, ki sem jih bila deležna, bolj bolele njega kot mene.

Ilustracije arhitektur

Eve Trampuž, študentke likovne pedagogike

Eva Trampuž (2001) iz kraja Okroglo (Kal nad Kanalom).

Najvišji dosežki kanalskih osnovnošolcev v znanju in športu

Irena Hočevnar Križnič

Šolsko leto 2022/23 se je zaključilo, končno po treh letih brez različnih omejitev in poka na daljavo. Iztekajoče se šolsko leto si bodo nekateri učenci Osnovne šole Kanal še posebej zapomnili, saj so bili zelo uspešni na številnih šolskih, področnih in državnih tekmovanjih v znanju in na športnih prvenstvih. Za najodličnejše dosežke je potrebno vložiti veliko truda učencev in mentorjev in po najvišjih priznanjih posegajo le redki.

Znanje – bogastvo, ki ga ohranimo celo življenje

Trije učenci, in sicer šestošolca brata **Žiga Grm** in **Andraž Grm** ter osmošolka **Zoja Ozebek** so prejeli zlato priznanje na **Državnem tekmovanju v znanju Vesele šole**. **Žiga Grm** je na državni ravni dosegel prvo mesto. Srebrni veselošolec je postal tudi **Enej Falatov** iz 8. razreda.

Na **Državnem tekmovanju v znanju zgodovine** je prejela **zlato priznanje** učenka 9. razreda **Ana Grm**.

Učenci naše šole so uspešno sodelovali na **Državnem tekmovanju iz znanja geografije**. **Andraž Grm** je prejel **zlato priznanje**.

Učenki 9. razreda sta se uvrstili na **Državno tekmovanje iz znanja biologije**, na katerem je **Ana Grm** prejela **zlato**, **Veronika Stegel** pa **srebrno priznanje**.

V letošnjem šolskem letu smo prvič sodelovali na **Državnem tekmovanju »Zdrav dih za navdih«**, na katerem je sedmošolec **Jernej Škvarč** prejel **zlato priznanje** in na tekmovanju **»Zlato pero«**, na katerem sta bili s **srebr-**

nim priznanjem nagrajeni devetošolki **Nika Medvešček** in **Anika Mugerli**.

Larisa Vidič se je po uspehu na področnem tekmovanju uvrstila na **Državno tekmovanje s področja slovenščine za Cankarjevo priznanje** in dosegla **srebrno priznanje**.

Učenci naše šole so dosegali uspehe tudi na **področnih tekmovanjih**, na katerih se podeljujejo bronasta priznanja. **Bronasta priznanja** so prejeli na Regijskem tekmovanju iz znanja kemije **Larisa Vidič**, učenka 8. razreda in devetošolka **Veronika Stegel**, na Regijskem tekmovanju v znanju fizike za Stefanova priznanja **Veronika Stegel**, na Regijskem tekmovanju iz znanja logike **Veronika Stegel** in osmošolka **Loris Sofia Vidič** in na Regijskem tekmovanju s področja slovenščine za Cankarjevo priznanje **Veronika Stegel** in **Larisa Vidič**. Bronasto priznanje za uspeh na področnem tekmovanju iz matematike je prejela devetošolka **Ameja Lesizza Mencin**.

Ekipa kanalskih sedmošolcev v sestavi **Ama-deja Bole** in **Irma Šerifović** se je uvrstila v **finale** kuharskega tekmovanja **Mlinochef**, v finalni izbor natečaja **Plakat miru** na nivoju Zveze Lions klubov Slovenije pa se je uvrstila učenka naše šole **Irma Šerifović**.

Zdrav duh v zdravem telesu

Po katerem športu je poznan Kanal? Po odbojki, seveda. In tudi sedanja generacija kanalskih osnovnošolcev nadaljuje s tradicijo uspehov. Ekipa OŠ Kanal, učenke letnika 2008 in mlajše, se je uvrstila v **finale državnega prvenstva v odbojki** in zasedla **2. mesto**. Ekipo sestavljajo učenka 7. razreda **Petra Pičulin**,

osmošolke **Anja Fon**, **Aminah Miklavc**, **Johana Žnidarčič**, **Lea Bavdaž** in **Larisa Vidič** ter učenke 9. razreda **Vanja Benić**, **Lana Ferlinc Fikfak**, **Ameja Lesizza Mencin**, **Kristina Đorđić**, **Lara Gerbec** in **Hana Podbršček**.

Na **polfinalu državnega prvenstva v odbojki** za učence letnika 2008 in mlajše je ekipa, ki jo sestavljajo osmošolci **Jan Berlot**, **Aleksej Galič**, **Matevž Markič**, **Toni Pirih** in **Maj Mugerli** ter devetošolci **Nace Bole**, **Maj Kodelja**, **Tinej Pirih**, **Leon Ostrouška** in **Žiga Velišček**, dosegla **2. mesto**.

Na **državnem prvenstvu v odbojki na mivki** sta v finalu dosegli ekipi deklet in fantov **četrt** mesto.

V ekipi deklet so sodelovale učenke 9. razreda **Vanja Benić**, **Lana Ferlinc Fikfak**, **Ameja Lesizza Mencin**, **Kristina Đorđić** in **Lara Gerbec**, v ekipi fantov pa osmošolec **Maj Mugerli** in devetošolci **Nace Bole**, **Maj Kodelja**, **Tinej Pirih** in **Leon Ostrouška**.

Na šoli imamo uspešne športnike tudi v drugih športnih panogah. Učenka 7. razreda **Eva Kofol** je dosegla **prvo mesto** v **uličnem teku**.

Vsako leto najzaslužnejšim devetošolcem za izjemen prispevek k delovanju in ugledu šole Občina Kanal podeli knjižno nagrado. Letos sta jo prejeli **Ana Grm** in **Veronika Stegel**.

Čestitke in pohvale vsem nagrajenim. Pa tudi vsem ostalim, ki so uspešno zaključili šolsko leto in se izkazali na drugačne načine, kot pevci, nastopajoči, novinarji, likovniki, bralci knjig za bralno značko, mladi tehniki ... ali preprosto kot dobri prijatelji, ki pomagajo svojim sošolcem.

Na svetovni dan voda smo obiskali ČHE Avče

Zala, 6. a, OŠ Deskle, foto: OŠ Deskle

22. marca, na svetovni dan voda, smo imeli naravoslovni dan. Ogledali smo si hidroelektrarno ČHE Avče. Najprej smo si ogledali not-

ranost elektrarne, kjer je bila tudi zelo globoka luknja. Seznanili smo se z delovanjem elektrarne. Sledila je vožnja do Kanalskega

Vrha, kjer smo najprej pomalicali. Prisluh-nili smo razlagi o delovanju akumulacijskega jezera in povezanosti z elektrarno v Avčah.

Ogledali smo si tudi umetno narejeno mlako, kjer naj bi bilo veliko različnih živali. Z avtobusom smo se vrnili v šolo in se pred šolo igrali družabno igro »Človek, varčuj z energijo« na temo obnovljivih virov energije. Igra je zelo zanimiva, saj smo učenci sami narisali tako igralno polje kot tudi sami postali žive figure. V razredu smo spoznali še namizno obliko te igre. Na naravoslovnem dnevu smo tako spoznali, kako pomembna je voda za pridobivanje električne energije in kako prav je, da obeležujemo tudi svetovni dan voda, ki nam nudi priložnost za premislek o pomenu vode z različnih vidikov.

Slikali smo in pesnili v družbi umetnikov tetraplegikov

Aneja Peršič, OŠ Deskle, foto: OŠ Deskle

Letošnji slovenski kulturni praznik smo na naši šoli obeležili nekoliko drugače. Obiskali so nas štirje slikarji z usti, g. **Benjamin Žnidaršič**, g. **Vojko Gašperut**, g. **Željko Vertelj** in g. **Klavdij Leban**, ki jim je nesreča za vedno spremenila življenje, kajti postali so tetraplegiki. Čez noč so se morali soočiti z novim načinom življenja in bili pri tem več kot uspešni. Nov smisel življenja so našli v kulturnem ustvarjanju, natančneje v slikanju z usti, g. Benjamin pa tudi v pesništvu. Svoje življenjske zgodbe in talente so z veseljem delili z nami.

Tako smo kulturni dan začeli s filmom »Zgodbe o volji in moči«, ki pripoveduje o nesrečah in poškodbah posameznih kulturnih ustvarjalcev ter o njihovi vztrajnosti in zagnanosti po nesreči. Učencem se je ob ogledu filma porodilo kup vprašanj o njihovi življenjski usodi in življenju na invalidskem vozičku, na katera so gostje z veseljem odgovarjali. Ko so učenci izvedeli vse, kar jih je zanimalo, so se razdelili v štiri skupine, znotraj katerih so najprej prisluhnili umetnikom, ki so predstavili svoj način ustvarjanja, nato pa se tudi sami preizkusili v slikanju z usti, ustvarjanju barvne polivanke in pesnjenju. Učenci so imeli pri ustvarjanju proste roke, sami so si lahko izbrali naslov pesmi, motiv za slikanje in barvne kombinacije ter tako izkazali svojo ustvarjalno žilico. Navdušenja nad slikanjem z usti, sestavljanjem najrazličnejših pesmi

ter mešanjem in prelivanjem barv ni bilo ne konca ne kraja. Čas, namenjen ustvarjanju, je prehitro minil, a so kljub temu nastale čudovite pesmi in likovni izdelki, ki bodo krasili stene naše šole in nas spominjali na nepozabno izkušnjo, ki so nam jo omogočili umetniki tetraplegiki. Kulturni dan smo zaključili z razstavo izdelkov in Kekčevo pesmijo, ki nam je še dolgo odzvanjala v ušesih.

V SPOMINU NAM BO OSTALO:

- Nesrečne zgodbe gostov, ki so jih spremenili v srečno in veselo življenje (Neža Z.);
- Slike, ki so jih naslikali slikarji z usti (Lev B. V., Nina M.);
- Pripoved slikarjev o tem, kako so se naučili slikati z usti (Žana L.);
- Kekčeva pesem (Amna M.);
- Vojkova izjava: »Če bi mi nekdo ponudil,

da lahko spet hodim, tega ne bi sprejel.« (Rene K.);

- Opazovanje slikarjev, kako slikajo z usti (Lara S.);
- Ko je slikar pohvalil mojo sliko, narejeno z usti (Nejra B., Gaja);
- Da moramo biti v življenju pazljivi, ko nekaj počnemo (Janja P.);
- Življenjske zgodbe slikarjev (Karina M., Valentin Ž.);
- Slikanje z usti (Sofija S., Sofija P., Luka, Marjan A., Matija Č.);
- Izdelovanje polivanke (Špela V., Ely V.);
- Ogled filma o nesrečah gostov (Tea S., Gaj G.);
- Razstava izdelkov (Manca M.);
- Pisanje pesmi (Amadej K., Tea S., Erazem T.);
- Spoznanje, kako drugi gledajo na svet (Ivana);
- Polivanje barve (Anesa, Grega);

- Ogled razstave slik, ki so bile narisane z usti (Rebeka);
- Pesnitev (Ian);

- Poskus slikanja z usti in ugotovitev, da je to še kar težko (Nejc).

Čistilna akcija v vrtcu Kanal

Blanka Černe, foto: Vrtec Kanal

V petek, 17. marca, smo v vrtcu izvedli čistilno akcijo naših zunanjih površin. Sodelovale so vse skupine v vrtcu. Delo smo si razdelili. Očistili smo obe igrišči, kjer smo pobrali vse odpadke veje, pobrali liste in kamenčke iz peskovnika ter ga prekopali. Pometli smo tlakovce in pesek ponovno dali v peskovnik. V cvetlična korita na atrijih smo posadili nove

trajnice in zelišča. Pometli smo atrije, s puhalnikom smo spihali suho listje. Ponovno smo posadili nove rastline v rastlinjak pred vrtcem. Očistili in uredili smo naš zelenjavni vrt, ki sedaj čaka na sajenje semen in saditev sadik. Sadike smo strokovne delavke prinesle od doma, veliko sadik pa je prispevala bivša sodelavka. Ko smo delo končali, smo otroke

vprašali: »Kako se počutite?« In otroci so odgovorili: »Lepo se je igrati v čistem peskovniku in mehki travi.« »Kaj mislite, ali bomo vzdrževali tako čisto igrišče?« »Ja. Pesek ne bomo metali iz peskovnika in rožice v koritih bomo zalivali in jih ne bomo trgali.« so rekli otroci v en glas.

Pomlad v Kalu nad Kanalom

Zapis z dne 19. 4. 2023. Andrejka Skok in Veronika Konjedic, foto: Vrtec Kal

»Pomlad zaspana tiho je prišla,
prinesla zraven sonca toplega...« (F. Horvat)

Končno! Tudi v Kalu se je narava začela prebujati. Sonce nas vse bolj greje, travniki počasi zelenijo, šopek zvončkov smo že uspeli nabirati. Da pa ne bi bili samo travniki v pisanih

barvah, smo se skupaj z otroki v vrtcu odločili, da polepšamo tudi naš kraj. Na pomoč nam je priskočil mizar in nam podaril odpadni les. Izdelali smo lesene rožice in jih pobarvali v živahne, obstojne barve. »Posadili« smo jih v bližino vrtca in središče naše vasi. Izdelali smo tudi smerokaze z imeni zaselkov, ki

usmerjajo naše otroke na poti domov. Zelo smo bili veseli, ker so vaščani popestritev hitro opazili. Skupaj z učenci POŠ Kal smo izvedli tudi pomladno čistilno akcijo. Tako smo tudi najmlajši vaščani pripomogli k lepšemu izgledu naše vasi.

Unicefov projekt – Punčka iz cunj

Podarimo igrače otrokom, ki jih nimajo

Blanka Černe, foto: Vrtec Kanal

Skupina »Modrega škrate« smo se v šolskem letu 2022/2023 prijavi na Unicefov projekt »PUNČKA IZ CUNJ«. Ker so bili isti otroci že lani vključeni v ta projekt smo iskali možnosti, kako bi lahko na drugačen način pomagali otrokom.

Ideja o pomoči otrokom sveta se je razvijala celo šolsko leto. K sodelovanju smo povabili tudi starše naših otrok, ki so se vabilu odzvali in pri tem bili zelo izvirni. Občutek smo dobili, da so starši doma na primeren način predstavili otrokom, kaj pomeni pomagati drug drugemu.

Sešili smo punčko iz cunj in ji dali ime ZOJA. Vsak otrok je izdelal svojo kuverto, v kateri je bilo navodilo, kaj naj bi punčka doživela pri

otročih doma. Punčka je za en teden odpotovala na domove otrok. V kuverti je bil tudi prazen list – pismo otrokom celega sveta, na katerega so starši skupaj z otrokom zapisali doživetja s punčko, kako se igrajo z različnimi igračami, razne igrice ... Doma so se pogovarjali, ali imajo vsi otroci sveta toliko igrač, katera je njihova najljubša igrača in katero igračo bi podaril otrokom sveta, ki igrač nimajo. Pripravili smo darilno škatlo, kamor so otroci prinašali igrače od doma. Kako ponosno so otroci pripovedovali o doživetjih s punčko Zojo pri igri doma ter oddali igračo v škatlo. Vsako otrokovo pismo smo v skupini prebrali, kako zavzeto in umirjeno so otroci poslušali pismo posameznika in mu na koncu zaploskali. Predaja nahrbtnika s punčko in igračo je bila kot svetla zvezda na nebu, ki

sije za vse otroke sveta. Bilo je zelo čustveno in pozitivno naravnano tako s strani otrok, vzgojiteljic in staršev. In tako smo se tudi počutili. Punčko Zojo bomo oddali Odbojarskemu klubu Kanal, ki je doniral sredstva za cepljenje otrok v državah v razvoju in tako rešil otroška življenja. Hvala klubu za sodelovanje in pomoč.

Ideja se je razvijala naprej ob vprašanju, na kakšen način bomo naše igrače predali otrokom, ki jih nimajo. Iskali smo razna društva, ki bi nam pri tem lahko pomagala. In našli smo Humanitarno društvo Kid iz Nove Gorice, ki je bilo zelo veselo našega vabila in sodelovanja. Povabili smo predstavnike društva v skupino, kjer so nam predstavili njihovo dejavnost. Mi pa smo jim povedali, za koga smo zbirali igrače. Ob koncu so otroci povedali, katero igračo podarijo in pri tem pokazali veliko veselje. Predstavnica društva **Majda**

Smrekar in prostovoljka **Slavica Rijavec** sta bili nad otroki navdušeni, kako lepo razumejo pojem dobrodelnost in pomoč drug drugemu. Da bi le tako ostalo še naprej.

Nekaj utrinkov iz pisem otrok: En velik objem za vse otroke sveta! Želim, da se otroci igrajo z mojo igračo in se imajo pri tem lepo, kot sem se imel jaz. Če kaj si podarimo, drug drugega razveselimo. Lepo je, če si lahko pomagamo in delimo...

Ponosni in veseli smo, da smo pomagali otrokom, ki igrač nimajo. In mogoče smo res z našim dejanjem osrečili nekoga in mu polepšali dneve pri igri z igračo. To si iskreno želimo.

Vrtec Kanal, otroci iz skupine »Modri škrat« ter vzgojiteljici Blanka Černe in Petra Bucik

Turizem in vrtec

Neža Rutar, foto: Vrtec Deskle

Z igro do prvih turističnih korakov je turistični projekt, ki ga razpisuje Turistična zveza Slovenije in v okviru katerega najmlajši v vrtcih odkrivajo znamenitosti svojega kraja. Letošnja rdeča nit projekta je bila »ŠPORTNA DOŽIVETJA BOGATIJO MLADINSKI TURIZEM«. Tudi mi smo se odzvali in nastala je lična zloženka.

V SKLOPU PROJEKTA TURIZEM IN VRTEC SMO V ŠOL. LETU 2022/23 SPOZNALI:

- Kotalkarski klub perla Solkan
- Odbojarski klub Salonit Anhovo
- Jana Močnika iz Košarkarskega društva Nova Gorica – mladi

OBISKALI SMO:

- Sončkov dan v Novi Gorici
- Športne igre v Vrtnu Kanal

SODELOVALI SMO:

- v gibalnem/športnem programu Mali sonček

POTEKALA JE:

- interesna dejavnost Ciciban planinec

ŠOLSKO LETO 2022/23

VRTEC DESKLE
se predstavi

Vrtec je kot pisan vlak,
peljat se z njim ne more vsak.
Če pa si majhen ali velik ravno prav,
boš na njem igraje svet spoznal.

Zloženka je nastala v sklopu sodelovanja v projektu Turizem in vrtec.

Interesne dejavnosti

Meta Kogoj, foto: Vrtec Kanal

V vrtcu Kanal smo letos obudili stare in ustvarili nove interesne dejavnosti. Otroci drugega starostnega obdobja (4 do 6 let) so septembra imeli možnost izbire med štirimi interesnimi dejavnostmi, in sicer:

- »**Spretni prstki**« pod vodstvom **Blanke Černe**, pri katerem si otroci krepijo fino in grobo, domišljijo in pri tem izdelajo čudovite izdelke;
- »**Igramo se gledališče**«, pod vodstvom **Tonice Bratina** in **Majde Markič**. Tu si otroci urijo misli, pridobivajo igralske veščine in samozavest za nastopanje;

• »**Izrazni gib**«, ki ga vodi **Žana Gnezda Repič**, kjer otroci razigrano uživajo in se plesno izražajo ob glasbi in s tem se povezujejo z glasbeno umetnostjo;

• »**Pevskem zboru**« pod vodstvom **Mete Kogoj**, kjer se otroci naučijo novih pesmi in nastopanja.

Dejavnosti še dodatno spodbujajo otrokovo zdravo samozavest, ki jo dobi s pomočjo nastopanja, nauči se novih veščin za življenje. Urijo si prstne spretnosti in s tem fino in grobo motoriko, domišljijo, naučijo se umetnosti

igranja in plesanja. Pomembno pa je, da otroci svoj trud, ki so ga skupaj z mentorji vložili v dejavnostih, tudi predstavijo.

Nastopali smo na občinskem in krajevnem prazniku, na obisk v veselem decembru smo povabili upokojenke, v mesecu juniju pa vse, ki so želeli videti in slišati otroke, ki so se čez leto udeleževali interesnih dejavnosti. V večnamenskem prostoru v vrtcu pa so razstavljene izdelki, ki so čez leto nastajali pri spretnih prstkih.

Izrazni gib – ples ob glasbi.

Otroški zborček na občinski proslavi.

Iz vrtca Deskle na obisk v vrtec Kanal

Neža Rutar

Prva misel, ki se nam utrne ob spominu na četrtkov izlet v Vrtec Kanal, prvega junija, je: »Kako dobra igra!« V Kanalu so nas tako kot vedno lepo sprejeli. V avli so nas pričakali prav vsi otroci, pozdravili sta nas tudi pomočnica ravnateljice za vrtec Valentina Dugar in ravnateljica OŠ Kanal Barbara Kragelj Jerič. Skupaj pa smo zapeli katero drugo kot Če si srečen.

Res smo srečni, ker se že vrsto let srečujemo s cicibani iz Vrtca Kanal in tako ohranjamo čudovito tradicijo.

Z najstarejšima dvema skupinama, Mavričnimi Pikci in Mavričnimi Pokci, smo odšli

Tradicionalni obisk vrtcev. Foto: Arhiv vrtcev Deskle in Kanal

v njihovo šolsko telovadnico, kjer sta učitelja športne vzgoje Alenka Šink Mihelj in Vladimir Zelenjak za nas pripravila zelo zanimivo igro, v kateri smo morali pomagati staremu možu, tako, da smo mu z zbiranjem kristalov podaljšali življenje. Skupine smo tekmovali med seboj, tako, da je vsak otrok iz ene skupi-

ne tekel iskat pokrovček, s katerim se je lahko splazil po kristal. Na koncu smo prešteli, koliko kristalov je zbrala katera skupina. Nismo samo tekmovali, ampak se tudi povezovali. V skupinah so se med otroki iz obeh vrtcev stekala nova poznanstva, s skupinami pa smo si tudi izmenjevali kristale. En velik hvala uči-

teljema za odlično igro! Sledilo je še sladkanje v vrtcu in pozdrav ob odhodu.

Dragi prijatelji iz Kanala, kot vedno smo se imeli z vami lepo, hvala za vse in se vidimo naslednje leto!

Vrtec in naš kraj

Strokovne sodelavke vrtca Kanal, foto: Vrtec Kanal

V tem šolskem letu je naš vrtec v okviru projekta »S KRAJEM SODELUJEM IN SEBE OBLIKUJEM« sodeloval z različnimi društvi in ustanovami v kraju.

Obiskali smo **TIC v Kanalu**, kjer so nam predstavili dejavnost in prostor ter čemu je center namenjen. Kot znamenitost kraja smo si ogledali Neptunov vodnjak in razstavo postrvi v Gotski hiši. Redno smo skrbeli za razstavo otroških izdelkov v izložbenem oknu.

Sodelovali smo z **društvom upokojencev Kanal**. Skupaj smo izdelovali novoletne vizitke. Tudi mi smo obiskali njihove prostore, kjer smo spoznali del njihove dejavnosti – šivanje punčke iz cunj. V začetku leta smo si ogledali njihovo bogato razstavo ročnih del v gostišču Križnič, kjer smo z izdelki sodelovali tudi mi.

Odbojarski klub Salonit Anhovo nam je na njihovem treningu predstavil potek športnih aktivnosti, kjer smo se tudi sami preizkusili z metom žoge čez mrežo. V zahvalo smo odbojkarjem in trenerjem podelili medalje.

S **Folklorno skupino Kal nad Kanalom** smo spoznali pomen ohranjanja kulturne dediščine, njihova oblačila ter kako so ljudje živeli in se družili v preteklosti. Predšolski otroci smo se naučili nekaj otroških ljudskih plesov in pesmic. Sešili in izvezli pa smo si tudi robček z narodnim motivom. Celo šolsko leto smo pri različnih dejavnostih spoznavali glino. Obiskali smo **galeriji Keramost in Rika Debenjaka** ter si ogledali razstavo glinenih izdelkov. Nato smo se še sami preizkusili v oblikovanju gline in upodobili na glineni ploščici relief osebnosti. Člani **turističnega društva Kanal** so nas povabili k sodelovanju pri krašenju novoletne smrečice na tržnici. Vsak otrok je na smreko obesil svoj novoletni okrask, ki ga je izdelal v vrtcu.

Povezali smo se tako s **krajevno** kot s **potujočo knjižnico**, kjer smo spoznali pravila obnašanja in poslušali pripovedovanje različnih zgodbic. Knjižničarka nas je obiskala v skupini in nas presenetila z igrivo dejavnostjo. V vrtcu so nas obiskali čebelarji in nas podrobno seznanili z življenjem čebel in kako **čebelarji** zanje skrbijo.

Otroci iz starejših skupin smo sodelovali z **lovsko družino**. Skupaj smo izdelali solnico. Prav tako smo sodelovali z **gledališko skupino Kontrada**. Predstavili so nam, kako nastane gledališka predstava in nam pokazali njihove prostore z rekviziti in kostumi.

Spomladi smo imeli **tradicionalno srečanje vrtcev Kanal - Deskle**. Dopoldne smo popestrili z igrami brez meja v športni dvorani. Igre sta vodila učitelja športne vzgoje iz OŠ Kanal.

Tudi v podružničnem vrtcu Kal nad Kanalom so se povezali s krajem in tako spoznali, da ima lahko tudi majhen kraj veliko naravnih značilnosti, znamenitosti, lokalnih navad in običajev.

V okviru projekta smo pridobili veliko novih spoznanj. Dejavnosti in aktivnosti so potekale v veselem in sproščenem vzdušju, ki se jih bomo še dolgo spominjali.

Tu sem jaz, tu si ti, pridi, naj te ne skrbi ... pojemo mi vsi

Neža Rutar, foto: Vrtec Deskle

Z veselo pesmijo smo v četrtek, 1. junija, pregnali temne oblake iz Deskel in se družili ob nastopu vseh otrok v vrtcu. Po prepevanju, plesanju, recitiranju in dramatizaciji smo se ustavili pred vrtcem še za klepet in manjšo pogostitev. Prireditev je bila namenjena tudi kot zahvala staršem naših otrok za uspešno sodelovanje.

Začeli smo s pesmijo *Lepši svet*, nadaljevali s prepevanjem, da se imamo v vrtcu lepo, otroci iz skupine Pikapolonice so odplesali z avtom, Polžki so odskakljali z zeleno žabico,

Gosenice pa niso več majhne in »rom, pom, pom ...« seveda ne grejo še domov. Zborček se je predstavil s poskočno frnikolo in otroci so zaplesali ob pesmici *Srečo ujemi*. Skupina Metulji nam je zastavila uganko in se odpeljala z avtobusom na počitniški odklop. Najstarejši otroci iz skupine Čebele so zapeli o čebeli in kolesu, zaplesali ob skladbi Izak, Jakob, Abraham in nam dramatizirali Sedem medvedov. Mini maturantje so po deklamaciji o šoli odvrgli še svoje rumene čepice.

Septembra spet vam kličemo dober dan, do takrat pa naj bo vesel vsak poletni dan!

Zahvaljujem se vsem, ki so pomagali, da je bila zaključna prireditev izpeljana tako, kot je treba. Posebna zahvala gre vzgojiteljicam, ki so z otroki pripravile toliko odličnih točk, vzgojiteljici **Lei**, ki je obogatila program z rimami, in učiteljici **Katarini Kovačič**, ki je našim pesmim dodala spremljavo.

Zdaj pa veselo na počitnice!

(S)POROČAMO

Novo vozilo za prevoz moštva PGD Kanal

PGD Kanal

Ob koncu leta 2022 smo se v društvu razveselili nove pridobitve v našem voznom parku. Dobili smo povsem novo vozilo za prevoz moštva z gasilsko oznako GVM-1, ki bo nadomestilo dosedanja 22 let star kombi VW Caravelle Syncro. Pri izboru novega vozila je med drugim vplivalo stanje na trgu (možnost oddaje naročila, časovna dobavljivost ...).

Pri iskanju novega kombija smo izhajali iz dosedanjih zahtev in želj. Pregledali smo ponudbe za več kombijev s 4-kolesnim pogonom in

primerjali razne tehnične karakteristike. Na koncu smo se v društvu odločili za kombi znamke MAN model TGE 3180 4x4. Ta kombi prinaša veliko več prostora za moštvo in tovor kot dosedanja.

V novem kombiju je vgrajenih 6 sedežev, ki se lahko posamezno vzdolžno premikajo ter ročno obračajo (celi) po vgrajenih tirnicah v podu. Vsak sedež ima svoje naslone za roke, ki se lahko tudi spravijo.

V tovornem delu je stalno montirano odlagalno korito za odlaganje in fiksacijo razne opreme. Korito se lahko po potrebi odstrani. Poleg tega sta montirani 2 gasilna aparata, 2 ročni svetilki in ročna radijska postaja. Levo na steni je spravljen majhna montažna mizica, ki se jo lahko montira med dve vrsti sedežev in tako lahko služi kot malo poveljniško vozilo (npr. sprejemno mesto ali pa vodenje določenih intervencij ipd). Na obeh bokih je možno postaviti 2 prenosni LED luči na magnetih.

Poganja ga 2-litrski dieselski Euro 6 motor s skoraj 180 konjskimi močmi in 8-stopenjskim samodejnim (avtomatskim) menjalnikom. Na podvozju vozila so motor z menjalnikom, rezervoarja in zadnji diferencial zaščiteni z ALU pločevino.

Lastna teža vozila je okoli 2.870 kg, vleče pa lahko še 2.500 kg prikolico (največja tehnično dovoljena masa priklopnega vozila je 3.000 kg).

Ostali tehnični podatki (ne upoštevajoč predelavo):

Dolžina: 5986 mm (od starega daljši cca 80 cm)

Širina: 2040 mm (od starega širši za 20 cm)

Višina: 2355 mm (od starega višji za cca 43 cm)

Medosje: 3640 mm

Vozilo je predelalo (nadgradilo) podjetje Premier Adria d.o.o. Sredstva za nakup kombija

je prispevala Občina Kanal ob Soči, za predelave je prispevalo društvo iz lastnih sredstev.

Ob tej priliki bi se radi zahvalili občini za prispevana sredstva.

Dva nova gasilska častnika

PGD Kanal

V lanskem decembru sta dva naša člana pristopila k tečaju za gasilskega častnika. Usposabljanja so se udeležili tisti člani, ki želijo opravljati naloge vodje enot (velikosti voda in čete). Tečaja so se udeležila društva iz zvez iz zgornjega dela Severnoprimske gasilske regije.

Tečajniki so morali najprej opraviti sprejemne pisne teste. Usposabljanje je bilo organizirano

kot tečaj s teoretičnimi predavanji in praktičnimi vajami. Trajalo je 98 ur, od tega 63 ur teoretičnih predavanj in 35 ur praktičnih vaj. Poseben poudarek tečaja je bil namenjen nalogam vodenja enot in vodenja intervencije. Praktične vaje so se izvajale v gasilskih vodih in oddelkih, ki so jih vodili tečajniki. Tečajniki so morali obdelati 15 sklopov vsebin.

Pred pristopom na zaključni tečaj so morali

tečajniki izdelati seminarsko nalogo iz gasilske taktike, katero so morali tudi zagovarjati.

V marcu so tečajniki najprej morali opraviti praktični del, ki se je odvijal v Izobraževalnem centru za zaščito in reševanje na Igu. Teden dni kasneje pa še teoretično preverjanje znanja. Vsi so uspešno opravili, med njimi tudi naša dva člana in tako pridobila čin gasilski častnik.

Gasilski častniki Severnoprimske regije. Foto: Arhiv PGD Kanal

Nova gasilska častnika, Igor Komac in Anton Cotič. Foto: Arhiv PGD Kanal

Pustovanje v Ročinju

Larisa Dugar

Tako kot vsako leto, se je tudi letos v Ročinju zbrala skupina vaščanov, željna pustnega rajanja. Na pustovanje se je začela pripravljati že v januarju. Glede na izbrano temo, ki je bila ročinjska tradicionalna hrana, so se lotili izdelave kostumov, ki je trajala skoraj en mesec. Tako so izdelali krožnike s štokolom, testenami z ocvirki, mulci, žučom, štravbami ter krožnik sladkih dobrot s potico in krofi. Poleg tega pa ni manjkala niti žlahtna ročinjska kapljica iz vinskega soda.

V soboto, 18. februarja, je bila izvedena pustna povorka po vasi, ki so se ji pridružili tudi najmlajši otroci in vsi željni pustnega rajanja. Vaščani so bili veseli obiska ter jim pripravili kar nekaj dobrot. S tem dogodkom se je v vas zopet naselila pomlad ter marsikomu zopet pričarala nasmeh na obraz.

Ljwpske wce

Laura Skrt, foto: ŠKTD Levpa

Na pustno soboto, 18. februarja, je iz štal v KS Levpa zbežalo 26 ljwpskih wc. Številčna čreda, ki jo je poskušal ukrotiti pastir Izidor Čoban, je brezglavo tekala po levpskih vaseh, se zadrževala v hišah, pojedla in popila vse kar je videla pred seboj in poskrbela za pravo

razdejanje. Pastirju je delo oteževal tudi strašni volk (»vuk«), ki je ovce preganjal, jih lovil, napadal in kakšno na žalost tudi razcefal. Od zgodnjih jutranjih pa vse do poznih večernih ur je pastir poskušal ovce spraviti v red, ampak se je stanje iz ure v uro slabšalo, zato je

iz samega obupa tudi on podlegel pijači. Na koncu dneva je nekaterim izmučenim ovcam le uspelo najti pot domov, medtem ko so druge na potepu vztrajale vso noč.

Levpska mladina se je ponovno izkazala s skupinsko masko. Letos so se odločili za ovce, ki jih znajo, po njihovem mnenju, najbolje predstaviti sploh, ko popijejo kak kozarček. Priprave za pust so se začele že začetek januarja. Punce so poskrbele za kostume, medtem ko so fantje poskrbeli za avto (»wz«), da so vse »tehnikalijske« štimale. Poleg kostumov in pustnega »wza« pa je bilo potrebno pripraviti in okrasiti še nakladalko, da je del ovc lahko na pustni dan prevažal sedaj že dolgoletni pustni šofer **Albin Levpušček**. Vsak se je po svojih močeh potrudil, da je bilo na pustno soboto vse pripravljeno in da so bili krajani znova navdušeni nad njihovo domišljijo.

Levpska mladina se zahvaljuje ŠKT društvu Levpa, ker jim vsako leto sofinancira del materiala, ki ga potrebujejo za izdelovanje pustnih mask in obljublja, da bo naslednje leto spet poskrbela za nepozabno pustno vzdušje.

Čistilna akcija v Levpi

Laura Skrt, foto: ŠKTD Levpa

V soboto, 11. marca, so člani ŠKT društva Levpa organizirali prvo čistilno akcijo v letošnjem letu. Zbirno mesto je bilo ob 9.00 v Športnem parku Levpa, kjer so se člani društva opremili z vsemi potrebnimi pripo-

močki in se odpravili na delo. Glavni namen akcije je bil predvsem čiščenje glavnih in deloma stranskih prometnih poti ter ureditev nekaterih prostorov društva. Čiščenja se je udeležilo kar nekaj vestnih članov, ki so sonč-

no sobotno dopoldne izkoristili za dobro delo in druženje. S čistilno akcijo so krajani KS Levpa želeli izboljšati videz okolja, v katerem bivajo. Glede na to da živijo na vasi, so bili najbolj šokirani nad količino smeti, ki je ležala ob cestah, saj je bilo le teh res ogromno.

Kljub temu da se vsakodnevno ozavešča o skrbi za okolje smo ljudje še vedno zelo malomarni. Če želimo živeti v sožitju z naravo in uživati vse njene dobrine, bomo morali tudi mi zanjo poskrbeti, drugače nam bo prej ali slej obrnila hrbet.

Zato še en dobronamerni nasvet vsem: Preden vržete vrečko, pločevinko, plastiko ali kakršnokoli smet skozi okno avtomobila dvakrat premislite, kaj boste s tem naredili dobrega za okolje in posledično tudi zase. Morda se že za ovinkom nahaja smetnjak, ki bo z veseljem sprejel vaše smeti, narava pa vam bo za to dejanje zelo hvaležna.

Gregorčki na Soči

Turistično Društvo Korada Deskle - Anhovo

V nedeljo, 12. marca, smo se ob 19. uri zbrali pred Kulturnim domom Deskle. V preteklih letih so se otroci in starši že naučili priprave ladjic – gregorčkov iz biorazgradljivih materialov, zato smo bili veseli letošnjega velikega odziva.

Gregorčke smo si najprej ogledali v Medgeneracijskem centru Pri Tinci, nato pa smo se napotili k označenemu mestu ob Soči, kjer so otroci, ob spremstvu staršev, gregorčke spustili po Soči. Prizor je bil čudovit in kar nekaj časa je trajalo, da so ladvice zapustile »rokav« Soče.

Po splavitvi gregorčkov smo se zbrali v MC Pri Tinci, na kratkem druženju.

Najlepša hvala za sodelovanje. Se vidimo naslednje leto.

Predstavitve gregorčkov

Spušcanje gregorčkov

Plutje ladjic

Zahvala TR društva Globočak

David Ogrin

V Turistično rekreacijskem društvu Globočak je bil v mesecu marcu občni zbor, na katerem je dolgoletna predsednica **Natalija Melink** predala vodenje društva novoizvoljenemu predsedniku **Davidu Ogrinu**. Člani društva se dolgoletni predsednici zahvaljujejo za 13-letno vodenje društva, ker je poskrbela, da se je društvo ves čas razvijalo in ni ustavila delovanja nobena kriza. V času njenega predsedovanja se je renoviral Dom Mihaela Gabrijelčiča. Dvorani se je dozidal oder, zamenjala so se okna, uredili so se dodatni prostori za gledališko delo, vedno pa se je skrbelo za urejenost okolice, organizacijo odmevnejših dogodkov, kot sta pohod na Globočak in kulturni dnevi pod Globočkom ter gledališke predstave in drugo.

Foto: Pixabay.com

Zahvala Nataliji za 13 let vodenja TRD Globočak

Draga Natalija,

pred 13. leti si postala predsednica Turistično rekreacijskega društva Globočak. S tvojim prevzemom vodenja je društvo na novo zaživel. Poskrbela si, da je vedno šlo vse tako, kot je moralo. Kljub raznovrstnim težavam in oviram, ki so spremljali delovanje društva, nisi obupala. S skupnimi močmi smo odpirali vrata, ki so nam bila zaprta, da smo pridobili finančna sredstva za delovanje.

Najbolj aktivna sekcija v turističnem društvu je gledališka skupina, ki brez tebe ne bi bila to, kar je. Ti si bila naša zvezda, ki nas je vodila. Skupaj smo postali uspešen Team. Sama si imela neizmerno voljo in spodbujala tudi nas – stare člane in nove, ki smo se vam pridružili. Skupaj smo dosegli to, kar imamo danes:

Renovirali smo ta Dom Mihaela Gabrijelčiča, kjer se v zimskem času zbiramo in učimo. Dvorani smo dozidali oder, zamenjali okna, uredili dodatne prostore za gledališko delo, za zbiranje in skladiščenje. Radi se družimo, hodimo skupaj na izlete, pohode, skupaj se učimo in vadimo igre, se pri tem kdaj tudi sporečemo, a na to hitro pozabimo; v glavnem skupaj smo v slabem in dobrem ... – v teh letih smo postali prijatelji! In to v življenju šteje.

Verjamem, da se bomo družili tudi vnaprej. Pokazali smo pot, ki bi jo radi nadaljevali tudi pod novim vodstvom.

NATALIJA, v imenu vseh članov Turistično rekreacijskega društva Globočak ti izrekam en velik HVALA za vse, kar si za društvo in za nas naredila v vseh teh letih.

Okraševali smo pirhe

Majda Rejec

Čeprav nekoliko zgodaj smo v Medgeneracijskem centru Pri Tinci pripravili delavnico okraševanja pirhov. V svojo sredino smo povabili člane društva Kobilja glava iz Dreke (Benečija).

V občini Dreka, naselju pod Kolovratom, na 13 km² živi le še sto prebivalcev. Še pred sto leti je na tem teritoriju živelo preko tisoč štiri- sto prebivalcev. Po letu 1960 je njihovo število hitro upadalo. Ljudje so se preselili v bližnja mesta v dolini, si tam poiskali zaposlitev in lažje življenje.

Društvo Kobilja glava, ki si je nadelo ime po bližnjem hribčku, je bilo ustanovljeno leta 2007 z željo, združiti vse tiste, ki živijo daleč od Dreke, pa se še vedno radi vračajo domov ob praznikih ali pa na počitnice. Društvo je zelo aktivno in se trudi obujati in ohranjati stare, večinoma že pozabljene, običaje. Eden takih je tudi barvanje pirhov. Prav v Dreki jih okrašujejo na poseben način – s praskanjem. Tako so zapisali: *“Tela navada je tle tode šele živa, še posebno v Dreki, kjer pofarbane jajca ‘praskajo’ z nožicjam, takuo de na icu ostane diženj”*.

Po tradiciji so svoje drage obdarovali z lepo okrašenimi pirhi. Še posebej so jih bili veseli otroci, priljubljeni pa so bili tudi med fanti, ki so jih podarjali svojim srčnim izbrankam.

Tince skupaj z Benečani, praskanje jajc, marec.
Foto: MC Pri Tinci

Pirhe so do prve svetovne vojne barvali izključno z naravnimi barvami (čebulno listje, kamilice, bršljan, trobentice,...). Motivi so bili zelo različni in standardni, vendar so se zadnje čase nekoliko spremenili. Najpogostejši so motivi narave (sonce, zvezde, cvetlice, živali), velikonočni krščanski motivi (kelih, žito, kruh, križ,...), razne girlande in kite, za zaljubljenca pa srčka, golobčki. Vsak je okrasil pirh po svojem navdihu, pomembno je le, da ima vsak vzoreček na obeh koncih, sledi “krancelj”, kar pa še ostane prostora vmes, naj vsak uporabi svojo domišljijo, da ga zapolni.

Delavnice, ki jo je vodil gospod **Fabio Bonini** iz Društva Kobilja glava, se je udeležila tudi državna sekretarka za Slovence po svetu, gospa **Vesna Humar**, ki je udeležencem na kratko predstavila, kako naša država skrbi in pomaga Slovincem, ki so po drugi svetovni vojni ostali ločeni od domovine ali pa so jo in jo iz različnih vzrokov zapuščajo še danes.

Zahvala za organizacijo zelo zanimive delavnice gre gospe **Jožici Strgar**, dobri poznavalki Beneške Slovenije.

Velikonočna delavnica v Levpi

Laura Skrt, foto: ŠKT društvo Levpa

V soboto, 1. aprila, je ŠKT društvo Levpa organiziralo velikonočno delavnico za otroke, ki jo je vodila članica društva Petra Skrt. Ob 9. uri zjutraj se je v večnamenski dvorani v Levpi zbralo 13 navihanih in ustvarjalnih otrok. Tema delavnice je bila seveda Velika noč, zato so bila v ospredju predvsem jajčka, zajčki in barve. Otroci so se na začetku najprej pozdravili, pojedli vsak svoje čokoladno jajčke za dober začetek, nato pa so se postavili k mizi, kjer so jih že čakala plastična jajčka. Te so najprej pobarvali, nato pa so se lotili izdelave velikonočnega zajčka. Izrezali so mu ušesa, smrček in brčice, mu nalepili oči, ga okrasili in ga postavili v košaro poleg jajčk. Za konec pa so vsi skupaj izdelali še velikonočni venček, sestavljen iz živopisanih jajčk iz barvnega papirja. Dobro uro in pol so mladi ustvarjalci izdelovali svoje umetnine in bili na koncu vsi ponosni na svoje izdelke. Skupaj s starši so veseli in zadovoljni odšli domov.

Velikonočne dobrote in okraski

Majda Rejec, foto: Majda Rejec

Torkova srečanja v Medgeneracijskem centru pri Tinci so pogosto tematsko obarvana. V pričakovanju velikonočnih praznikov smo se lotili izdelave okraskov in peke prazničnega peciva.

Pod strokovnim vodstvom akademske slikarke Sabine Kumar smo iz DAS mase oblikovali raznovrstne košarice, podstavke za pirhe, zajčke, ki jih kot dekoracijo lahko uporabimo tako na praznični mizi kot tudi obešene na

zid ali ozelenele veje grmov. Pri tem je prišla do izraza naša ustvarjalnost, saj je bil vsak izdelek enkraten in neponovljiv.

Seveda praznične mize ni brez velikonočnih dobrot, zato smo zadnjo delavnico pred prazniki namenili peki velikonočnega peciva. Potici, ki je tradicionalno slovensko praznično pecivo, smo se sicer izognili, saj njena priprava in peka zahteva kar veliko časa. Smo pa spekli razne kolačke, pletenice, hlebčke,

ptičke in seveda menihe, ki so za naše kraje tradicionalni in že desetletja razveseljujejo otroke.

Zelo preprost, toda nadvse dober, recept za peko omenjenih dobrot, je prispevala gospa **Helena Stanič**.

Preizkusite recept in prepričani smo, da boste zadovoljni z mehkim,okusnim in lepo dišečim pecivom.

Potrebujemo:

1 kg bele moke
3 kisle smetane
1 dl olja
10 dag sladkorja
3 jajca
1 vaniljev sladkor
sol
rum
1,5 kocke kvasa

Jajca in sladkor penasto umešamo. Nato dodamo kisló smetano in vse ostale dodatke. Postopoma dodamo še moko in vzhajani kvasec, ki smo ga pripravili iz kvasa, mleka in malo sladkorja.

Delovna akcija v KS Anhovo - Deskle

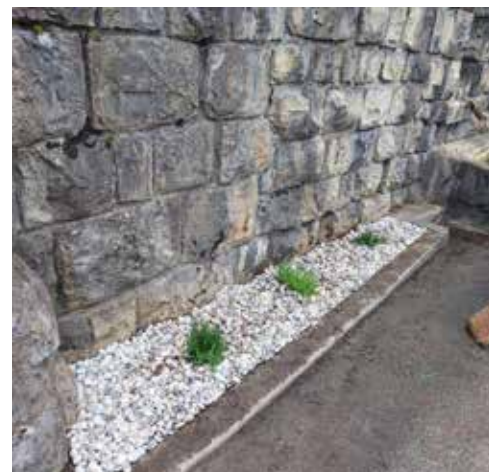
Petra Drnovšek

22. april je svetovni dan Zemlje, ki ga obeležujemo že od leta 1970. Krajan KS Anhovo - Deskle smo na ta dan poskrbeli, da smo v našem kraju očistili pešpoti, zid, uredili cvetlične lonce, posadili drevesa in uredili posamezne koticke.

Sobota, 22. april, dela prost dan. V KS Anhovo - Deskle temu ni zgledalo tako. V centru Deskel, v Ložicah, v Anhovem in na Močilah se je zbralo veliko ljudi. V rokah so držali lopate, grablje in motike pripravljeni, da se udeležijo delovne akcije, ki jo je organizirala KS Anhovo - Deskle. Namen akcije je bil, da

Plave - Korada, kolesarska pot

Rože pod zidom

Korita pri kulturnem domu

našo KS očistimo in uredimo, kot se spodobi za spomladansko čiščenje. Vse ni potekalo po načrtih, pa vendar je bil rezultat viden. Da je vse potekalo kot je, so zasluženi vsi prostovoljci, ki jih ni bilo malo in **Anja Prinčič** ter **Tina Križnič**, ki sta naredili idejno zasnovo zasaditve rastlin. Najboljše pa je bilo, da se je urejanje nadaljevalo še nekaj dni na posameznih krajih. Upam, da bo tudi naslednja delovna akcija vsaj tako dobra, če ne še boljša.

Precej aktivni v Krajevni skupnosti Gorenja vas

Tine Drekonja

Na povabilo Krajevne skupnosti Kanal smo se Gorevžani zbrali in sodelovali v čistilni akciji. Zelo smo veseli, ker se je zbralo veliko otrok, ki so pomagali pri čiščenju. Na koncu smo se seveda tudi malo podružili. Vendar to ni bila edina aktivnost. Za 1. maj smo se spet zbra-

li in postavili mlaj, ki nam ga je radodarno odstopil **Jožef Križnič**. Letošnje praznovanje pa je odstopalo od običajnega, saj smo z veseljem gostili obiskovalce iz oddaljenih krajev Poljske in Ukrajine. S kresom, ki je gorel na naši Kipi, smo zaključili to slavlje. Druženje je

preplavilo zvok petja, praznik dela smo praznovali pozno v noč.

Upamo na še več takih druženj, saj je to ena redkih priložnosti, da se zbere celotna vas.

Majski izlet na Bloško planoto

Majda Rejec, DU Deskle

Prebudili smo se v oblačno majsko jutro, pa tudi napoved vremena ni bila kdo ve kako obetavna. Z avtobusom smo se popeljali proti Notranjski na Velike Bloke. Že med potjo smo uživali v pogledih na

prekrasno pokrajino, Bloška planota pa nas je s svojimi prostranimi travniki, na redko posejanimi zaselki, obdana z nizkimi griči, poraslimi z bukvami in smrekami, naravnost očarala.

Z ogledi znamenitosti pokrajine smo začeli v muzeju Bloški smučar v Novi vasi. Sprejel nas je pravi bloški smučar, gospod oblečen v opravo, ki so jo bloški kmetje nosili pred sto in več leti. V muzeju smo dobili vpogled

v bloško kulturno dediščino vse do današnji dni. Z zanimanjem smo poslušali prikaz pomena smuči za Bločane. Spremljale so jih vse od rojstva, ko se je k porodnici na njih pripeljala vaška babica, preko poroke, pa vse do smrti, ko so ranjkega na zadnjo pot pospremili na smučeh. Včasih, ko so bile zime hude, je namreč debela snežna odeja pokrivala planoto več mesecev na leto.

Sprehodili smo se skozi naselje, si ogledali vaške vodnjake – "štirne", ki so jih zgradili

konec 19. stoletja. Njihova znamenitost so lesene vodovodne cevi, po katerih so vodo napeljali do vasi od šeststo metrov oddaljenega izvira. Ob eni od "štiren" je razstavljena boro-va vodovodna cev.

Tudi Napoleonov most imajo, ki pa seveda z Napoleonom nima nobene povezave, saj je bil zgrajen šele v začetku dvajsetega stoletja. Tako so ga poimenovali, ker je zgrajen iz kamna in po obliki spominja na Napoleonove mostove. Ena od znamenitosti planote je tudi bloški vol.

Ker je imel v življenju Bločanov pomembno vlogo, so mu na Vrh pri sveti Trojici postavili žičnato skulpturo. Bločani so bili iznajdljivi ljudje. Po sejmi na Dolenjskem, v Beli krajini in celo na Hrvaškem so kupovali shirane vole, jih čez poletje poredili in jih nato jeseni na Mihaelovem sejmu drago prodali.

Bloke so bile tudi domovanje Martina Krpana, Levstikovega junaka v povesti Martin Krpan in njegova kobilica, zato smo se podali k svetemu Urhu, kjer naj bi bil, po ljudskem izročilu, Krpanov dom. Bil je mežnar v domači cerkvi, sicer pa spreten kontrabantar.

Na Bloškem jezeru smo občudovali lesene skulpture medvedov, ki imajo v teh krajih kar domovinsko pravico in račke, ki so veselo čofotale po vodi. Na bližnjem močvirskem travniku smo si ogledali mesojedo rastlinico dolgolistno rosiko. Zanimiva rastlina, ki domuje na nizkem barju – močvirnatih travnikih ob Bloščici, s sokovi, ki jih izloča in imajo obliko rosne kapljice, lovi žuželke, ki ji služijo za hrano.

Četudi nam je vreme nekoliko ponagajalo, smo se imeli čudovito, saj smo spoznali res enkratne kraje.

Ogled vaških štirn. Foto: Helena Stanič

Uspešno taborniško leto

Maja Kodelja Cencič

Taborniki Odporne želve se skozi celo leto trudimo, da otrokom čimbolj približamo naravo in vrednote zapisane v taborniških zakonih, ki so dobre smernice za življenje nasploh.

V tem letu smo poleg rednih taborniških srečanj ob sobotah, otroke peljali na tekmovanje v igri »Človek ne jezi se« v Cerkno in na območno srečanje medvedkov in čebelic v Novo Gorico. Izvedli smo tri-dnevno zimovanje na Srednjem, se udeležili območnega mnogoboja ter za zaključek šolskega leta obiskali adrenalinski Soča fun park in

zelo uživali. Pred nami so počitnice in **avgusta taborjenje v Umagu**, katerega se lahko udeležijo družine in posamezniki, ki svoj dopust radi preživijo v šotorih ob morju (Vse informacije najdete v plakatu na koncu glasila).

Septembra se polni novih idej vrnemo, da novim in starim tabornikov ponudimo čim več.

Torej otroci, ki ste radi v naravi, pridružite se nam.

Plac pod r'kac

Priljubljeni kraj za ljubitelje Soče in kopalce v Desklah je Plac pod r'kac. Desklanska mladina že 7. sezono skrbi za bar pod mostom, kjer se ne družijo le domačini, ampak tudi

drugi turisti. Ob Soči je plaža in igrišče za odbojko na mivki, za osvežitev pa poskrbijo v baru. **Otvoritev letošnje sezone bo 30. junija** in se bo nadaljevala v jesen, dokler bo vreme

dopuščalo. Več informacij o delovanju in dogodkih na FB strani.

Mladinski klub Kanal

Zimsko-pomladno dogajanje

V MKK-ju tudi pozimi nismo počivali! V sodelovanju z ZTKMŠ Kanal ter Fontano Kanal smo organizirali praznično dogajanje na "placu" v Kanalu. Pripeljali smo našo "Terasco" bar, ki poleti poskrbi, da na plaži niste žejni, je tokrat skrbel, da nam ni bilo mraz. Poskrbeli smo za zabaven program, lokalni ponudniki dobrot ter ostala lokalna društva pa so poskrbela, da nismo bili lačni. V sklopu prazničnega dogajanja smo skupaj pričakali tudi novo leto 2023.

Dejavni smo bili tudi v naših klubskih prostorih pod telovadnico. Pri nas so gostovali

Jet Black Diamonds, Drill in Ne joči pevec, organizirali pa smo tudi že tradicionalni "Christmas party" ter karaoke.

Poletna sezona

Sedaj se že pospešeno pripravljamo na poletno sezono. Kot vsako leto bo naš glavni projekt postavitve premičnega bara pri Soči. **"Terasco" bomo otvorili v soboto, 1. julija.** Za vašo osvežitev bomo skrbeli vsaj do konca avgusta. V večernih urah pripravljamo tudi pester zabaven program ter tradicionalen "Zabavni vikend". V planu imamo tudi organizacijo dveh večjih dogodkov, ki pa naj za zdaj ostaneta še skrivnost. Za več informacij

o našem delovanju in dogodkih nam lahko sledite na našem FB in Instagram profilu.

Jet Black Diamonds v naših prostorih.
Foto: Arhiv MKK

»Terasca« pri Soči. Foto: Arhiv MKK

Veseli december v Kanalu. Foto: Damijan Simčič

Intervju

INES VIDIČ: »Vloga, ki jo imam na evropski in svetovni ravni, zame predstavlja veliko potrditev, da ves trud in trdo delo nista bila zaman!«

Nina Mihalič, foto: Osebni arhiv Ines Vidič

Ines Vidič, ki na FIVB-ju (svetovni odbojarski zvezi) dela kot t. i. event managerka, se je pred kratkim vrnila iz Poljske, kjer je nazadnje sodelovala pri organizaciji ženskega svetovnega prvenstva v odbojki. Na turnirju so zasluženo slavile Srbkinje, Ines pa trenutno slavi uspešno leto, ki je že skoraj za njo, in ki je bilo več kot naporno. »Ja, po zelo dolgem ciklusu, sedaj sledi odbojarska pavza. Do konca tega leta imam sicer še nekaj krajših poti za Erasmus+ projekte, za katere sem odgovorna na Javnem zavodu za šport v Novi Gorici, potem pa si na-dejam nekaj prepotrebnega počitka,« začne najin pogovor. Z Ines bi lahko klepetali neskončno časa, saj ji besed, tako kot tudi novih projektov, nikoli ne zmanjka. Pa tudi držav, ki jih je letos obiskala precej. Bila je v Združenih državah Amerike, kjer je sodelovala pri elitni odbojarski Ligi narodov, pa v Bolgariji, na Hrvaškem in še bi lahko naštevali. V nadaljevanju nam je zaupala vse podrobnosti o delu, ki ga opravlja, lahko bi rekli tudi njenem poslanstvu. Odbojka je vsekakor nekaj, kar ji je bilo položeno že v zibelko.

Kako bi svoje delo predstavila nekomu, ki se na šport, še posebej na odbojko, ne spozna?

Na to vprašanje vedno zelo težko odgovorim, ker je naša vloga precej kompleksna. Najbližja in najlažja je primerjava na primer z vodjo/direktorjem organizacije/ustanove, ki planira delovanje le-te. Predvsem vodi in usmerja ljudi ter skrbi, da vse deluje nemoteno. Če sedaj vse to prenesemo v odbojarska tekmovanja, pridemo do funkcije, ki povezuje vse te točke, da se odbojarski dogodki izpeljejo nemoteno. Sama se večkrat pošalim, da smo mi »lepi-lo«, ki drži vse koščke skupaj, da lahko dobimo uspešno celoto. Kar pa ni tako enostavno kot se morda sliši.

Kaj je pri tvojem delu najbolj posebno, kaj je tisto, kar v drugih "panogah" ne poznamo?

Vsekakor stik, ki ga imam z vsemi najboljšimi odbojkarji in odbojkaricami sveta. Svetovno znanimi trenerji, najuspešnejšimi managerji. Tega v drugih panogah ni, to je zares mogoče samo v športu. Sama imam to čast in seveda privilegij, da lahko z njimi delam, komuni-ci-

ram in se od njih učim. To zame osebno predstavlja največji izziv. Pomemben je pravilen pristop, prava komunikacija, moja funkcija je namreč tretirana kot najvišja avtoriteta nekoga tekmovanja (poleg tehničnega delegata). Na koncu dneva, ko potegnemo črto, sem jaz tista, ki vseh usmerjam in vodim. Toda dejstvo je, da v našem svetu vsi delujemo kot celota, ekipa, družina. Na koncu smo vsi eno, delujemo povezano, enakopravno. Vsi imamo samo en skupen cilj: najboljša možna izvedba dogodka.

Veliko si že prepotovala, kje si se počutila najbolj domače?

Najbolj domače sem se počutila v Bolgariji, z nekaterimi posamezniki smo se zares dobro ujeli, kar kaže na to, da smo postali tudi dobri prijatelji. Tja se službeno redno vračam, tako da se odnosi lahko še poglobijo. V letošnjem letu sem prvič sodelovala tudi s Hrvaško odbojarsko zvezo in bila sem zelo prijetno presenečena, predvsem nad njihovim profesionalnim pristopom. Hkrati sem se zares počutila kot doma. Tudi v Italiji se počutim zelo dobro, vedno me sprejmejo z odprtimi rokami, sama pa se resnično rada vračam.

Kateri ljudje te pri svojem delu navdihujejo?

Zelo veliko jih je. Trenerji, ki so bili v preteklosti profesionalni športniki. Zelo se rada pogovarjam z njimi, poslušam njihove poglede na stvari, različne pristope. Toda še vedno se najboljše najdem v družbi bivših igralcev odbojke, ki so se po končani profesionalni karieri odločili, da se bodo preizkusili še v operativno-managerskem svetu. Delati skupaj z njimi je posebno doživetje, prepoznati je, da poznajo vse dele celote. Njihove zgodbe in njihova »prizemljenost«, pa so največja motivacija, ki jo lahko imam. V zadnjem času najraje sodelujem s tehnično delegatko Elizaveto Bracht Tishchenko, bivšo rusko odbojarsko reprezentantko, ki je pred kratkim izdala tudi svojo knjigo. Je oseba, ki je prehodila pot od začetka do konca. Z Nikolo Grbićem sva v

Katovicah spila kavo in imela krasen pogovor glede stresa, pritiska in navsezadnje motivacije v športu. Kratek pogovor, ki me je napolnil z neverjetno energijo. Ameriški zvezdnik, Erik Shoji, ki ni samo velik športnik ampak tudi velik človek, z njim se vedno rada pogovarjam in spijem kavo. Z Erikom sva postala zelo dobra prijateljca, slišiva se tudi, ko ni tekmovalj. Vsi omenjeni in še veliko drugih je, ki me navdihujejo s svojim pristopom, načeli in veliko zakladnico znanja, ki ga premorejo.

Letos se je v odbojškem svetu zares veliko dogajalo, kateri dogodek je bil zate najbolj pomemben oziroma najbolj poseben?

Hmm, najbolj pomemben z vidika tekmovalja zagotovo moško svetovno prvenstvo v odbojki. Drugo v moški kategoriji, ki sem ga izpeljala v moji vlogi. Od vsega začetka sem bila pri projektu zraven, tako da sem se pred tremi leti v Rusiji spoznala z izbranimi organizatorji in preverila vse potencialne lokacije. Toda žal je vmes posegla vojna, prvenstvo pa je bilo preseljeno v Slovenijo in na Poljsko. Jaz sem bila zadolžena za poljski del tekmovalja, vse skupaj pa je bila zares neverjetna izkušnja. Poljaki so eden največjih odbojškarskih naro-

dov, kar so letos lepo prikazali na tribunah. Vsi službeni izzivi, s katerimi smo se soočali, so bili tako lažje pozabljeni. Za piko na i celotni zgodbi, pa so naši fantje igrali polfinalno tekmo v Katovicah.

Kaj je zate odbojka, najverjetneje ne samo šport, še manj zgoj še ena igra z žogo?

Odbojka je zame orodje za nekaj več. Za samoopolnitev. Najbolje se počutim, ko lahko svojo ljubezen do odbojke prenašam na mlajše generacije. Sodelujem pri več različnih projektih, kjer skozi igro odbojke učijo mlade, kako se soočiti z različnimi izzivi današnjega časa. Vedno se trudim, da bi odbojko prikazala kot nekaj več, kot sredstvo za povezovalje. Je veliko več kot samo še ena igra z žogo. Če pa pogledam še z vidika vloge, ki jo imam na evropski in svetovni ravni, vem, da ves trud in trdo delo nista bila zaman. Gre za veliko potrditev, da sem veliko naredila prav in da lahko sedaj živim svoje sanje. Čeprav velikokrat ni bilo lahko. Odbojko jemljem kot vodilo skozi življenje.

Kaj bi počela, če se ne bi "povsem našla" znotraj odbojškarskih krogov?

Zares ne vem, kaj bi rekla. O tem sploh ne razmišljam. Neskončno sem hvaležna, da se mi odpirajo vedno nove in nove možnosti, priložnosti, tako da se z drugimi stvarmi ne ukvarjam. Če pa bo kdaj prišel ta dan, dan za spremembo, bom s tem povsem mirna. Zavedam se, da sem dosegla najvišji nivo ter sama sebi dokazala, da zmorem. Izključno s svojim trdim delom in pogumom. Morda bom kdaj v prihodnje prodajala sladoled na plaži v Španiji, pa bom še vedno zelo srečna.

Na kateri projekt, ki si ga izpeljala, si najbolj ponosna?

Če pogledamo na lokalni ravni, lahko rečem, da vsekakor odbojškarski Kamp z Dejanom

Vinčicem, ki se odvija poleti v Novi Gorici. Gre za eno bolj srčnih stvari. Z Dejanom se pozna že dolgo, spoštujem ga kot osebo in kot profesionalnega igralca. Skupaj prenašava nova znanja na otroke, kar je nekaj najlepšega. Poleg tega pa gre omeniti tudi svetovno prvenstvo v odbojki, ki se je leta 2018 odvijalo v Italiji. Imela sem precej treme, v nekem trenutku sem pomislila na to, da je to zame preveč in da ne bom zmogla. Podpora moje sestre je bila takrat ključna. Danes se vsemu temu lahko nasmejim, spomin na tisti čas pa je še vedno živ: Prvič sem se v tem odbojškem svetu počutila samozavestno in »domače«.

Kaj še sledi, kaj še lahko pričakujemo od tebe?

Načrtov in želja nikoli zares ne zmanjka. Toda problem je čas. Trenutno imam nekaj zares super ponudb, katere pa zahtevajo temeljit razmislek. Gre za nove mejnike v mojem življenju. Toda, kot že rečeno, najprej si bom vzela nekaj časa zase. Potrebno je najprej zbrati misli in nato razmišljati o prihodnosti.

Športna pravljica na Osnovni šoli Deskle

Zapis z dne 13. 3. 2023, Boštjan Colja

V zadnjih nekaj tednih so učenci OŠ Deskle, ki so nastopali v odbojškarski ekipi, doživljali vrtiljak čustev. Okusili so praktično vse, od sladkobe zmage, do grenkobe poraza. Začelo se je z zmagami na občinskem tekmovanju, nadaljevalo z zmagami na področnem tekmovanju – vse do uvrstitve na četrtfinalno tekmovanje. Naleteli so na spretne nasprot-

nike, ki so jih gnali do skrajnih meja, vendar so vztrajali in uspeli zmagati. »Padli« so Tolminci, Mostarji, Solkanci, Dornberžani in za finale še Kanalci.

Prišel je dan D, ko smo na šoli gostili četrtfinale. Vse je bilo pripravljeno na nov uspeh, navijači so prevzeli dvorano in z glasnim na-

vijanjem ponesli ekipo v višave. Konkurenca je bila huda, ekipa pa se je soočala s številnimi izzivi. Prvo tekmo so fantje rutinirano pripeljali do zmage in pričakovanja so dosegla vrhunec s finalno tekmo za prvo mesto. Igra je bila napeta, obe ekipi sta se borili za vsako točko. Tekma je bila neverjetno izenačena, obe ekipi sta izmenjevali točke – naprej in na-

zaj. Fantje so igrali s srcem in se borili do konca. Žal je na koncu dvoboj dobila druga ekipa.

Razočaranje in žalost po tekmovanju sta bila velika, čeprav so fantje dali vse od sebe in prišli tako daleč. Kljub porazu pa so mladi

odbojkarji vseeno dosegli nekaj velikega in lahko so ponosni na svoje dosežke in vez, ki so jo ustvarili kot ekipa.

Ni kaj, šport je tak ... veliko ti da, zato ti včasih tudi nekaj vzame. Veličina je v tem, da se

po vsakem padcu pobereмо in naučimo lekcije, ki nam je bila ponujena. Zmaga ni vse, pravo merilo uspeha je to, kako se soočimo z izzivi, premagamo ovire in rastemo kot posamezniki in kot ekipa.

Čestitamo in ponosni smo na vas!

Šah med mladimi v občini Kanal ob Soči

Boris Kogoj, mentor

V letošnjem šolskem letu se je na osnovnih šolah Deskle in Kanal izvajala interesna dejavnost v obliki šahovskega krožka. Šole sta krožek izvajale ob podpori šahovskega kluba ŠD Posočje iz Tolmina. Krožek je vodil mentor Boris Kogoj.

Na OŠ Deskle so, redno ali občasno, sodelovali naslednje učenke in učenci: Pia, Mia, Neža, Jasmina, Aurora, Elin, Lara, Staš, Aleks, Tine, Nikita, Žiga, Tilen, Lev, Mathias, Tian in Nejc. Skupaj 8 učenk in 10 učencev.

Na OŠ Kanal pa naslednje učenke in učenci: Laura, AnaMari, Luka, Matic, Jakob, Jaka, Patrik, Kristjan, Blaž, Matija, Lukas, Rajmond, Rafael, David, Jernej, Tilen, in Jan. Skupaj dve dekleti in 14 fantov.

Udeleževali so se šahovskih tekmovanj v okviru športnega zavoda Planica in Šahovske zveze Slovenije.

22. 12. 2022 so se na OŠ Solkan udeležili regijskega osnovnošolskega prvenstva Goriške:

- 3. mesto **Neža Pirih** OŠ Deskle, dekleta do 9 let,
- 2. mesto **Lara Morenčič** OŠ Deskle, dekleta do 12 let,
- 3. mesto **Tilen Rogač** OŠ Deskle, fantje do 9 let,
- 3. mesto **Rafael Kofol** OŠ Kanal, fantje do 12 let.

7. 1. 2023 sta se v Ljubljani–Šentvid udeležila državnega prvenstva v šahu za osnovnošolke in osnovnošolce, Lara Morenčič, OŠ Deskle in Rafael Kofol, OŠ Kanal. Dosegla sta naslednji rezultat:

- 9. mesto Lara Morenčič, v skupini dekleta do 12 let,
- 47. mesto Rafael Kofol, v skupini do 12 let.

Državno prvenstvo v šahu za osnovnošolke in osnovnošolce 7. 1. 2023 v Ljubljani–Šentvid.

Regijsko ekipno prvenstvo OŠ v šahu 25. 2. 2023 na OŠ Franceta Bevka Tolmin.

25. 2. 2023 se je na OŠ Franceta Bevka Tolmin odvijalo regijsko ekipno prvenstvo OŠ v šahu: 1. mesto OŠ Deskle, igranje so **Morenčič Lara**, **Boltar Elin** in **Panjtar Pia**, skupina dekleta do 12 let,

2. mesto OŠ Kanal v postavi **Dukšič Blaž**, **Benić Kristjan**, **Testen Luka** in **Rutar Matic**, fantje do 9 let,

4. mesto OŠ Deskle v postavi **Rogač Tilen**, **Bajrić Mavrič Staš**, **Velušček Nikita** in **Boltar Žiga**,

2. mesto OŠ Kanal, igrali so **Kofol Rafael**, **Kofol Rajmond**, **Brinar Posega Lukas** in **Šuligoj Patrik**, fantje do 12 let,

1. mesto OŠ Deskle v postavi **Gabršček Nejc**, **Berlot Tian**, **Morenčič Mathias**, **Velušček Bavdaž Lev** in **Morenčič Lara**, fantje do 15 let,

5. mesto OŠ Kanal v postavi **Škvarč Jernej**,

Berlot Jan, **Makarovič Martin** in **Jerkič Tilen**.

19. 3. 2023 je ekipa OŠ Deskle v isti postavi

Regijsko ekipno prvenstvo OŠ v šahu 25. 2. 2023 na OŠ Franceta Bevka Tolmin.

vi kot na regijskem tekmovanju osvojila 14. mesto v skupini fantje do 15 let.

Na državno prvenstvo za dekleta in fante do 9 let, 3. 6. 2023 v Šmarju-Sap, so se ga udeležili in dosegli naslednje rezultate:

Dekleta do 9 let: 24. mesto Neža Pirih in 28. mesto Pia Panjtar, ekipno je OŠ Deskle dosegla 9. mesto;

Fantje do 9 let: 49. mesto Tilen Rogač, 52. mesto Luka Testen, 92. mesto Kristjan Benić, 110. mesto Tine Pliberšek in 111. mesto Žiga Boltar.

OŠ Deskle je osvojilo 22. mesto, OŠ Kanal pa 23. mesto na DP ekipno.

Plesalci Kluba L'uniti v letošnji sezoni dosegajo izvrstne rezultate v vseh kategorijah

Tanja Simčič

Na zadnjem tekmovanju v Mariboru – Rolly dance open so se prvič predstavile tudi začetniške skupine, ki so nas vse presenetile.

Break dance začetniška mladinska skupina iz Kanala je dosegla na svoji prvi tekmi SREBRNO PRIZNANJE in 1. mesto v svoji kategoriji (**Eva De Paoli**, **Maj** in **Elis Brezavšček**, **Blaž** in **David Dukšič**, **Elma Demiri**, **Kris Šinigoj**, **Liam Černic**).

Break dance Tolmin otroci začetniška skupina je prav tako osvojila srebrno priznanje in prav tako 1. mesto v kategoriji.

Dekleta iz OŠ Kanal (**Mia** in **Lara Jakopič**, **Elena Gašič**, **Elis Brezavšček**, **Irina Pirih**) so prav tako osvojila SREBRNO PRIZNANJE v kategoriji Open otroci, v isti kategoriji so bile zmagovalke naše Piratke (dekleta prihajajo iz različnih občin).

Prvič je na plesni oder v Baby kategoriji stopila naša najmlajša 4-letna tekmovalka **Lina Makuc**, ki je presenetila vse, celo sodnike. Lina je v njeni kategoriji osvojila 1. mesto in Elitno srebrno priznanje. Naj omenim, da ji je samo 1 točka zmanjkala do Zlatega priznanja.

Solistke Urban otroci:

Vesna Fabijan - srebrno priznanje,

Anali Benko - srebrno priznanje,

Yenny Nemec Almonte - ELITNO SREBRNO priznanje.

Solistke Mladinke v Urban kategoriji:

Pia Benko ELITNO SREBRNO priznanje,

Nina Jug - ELITNO SREBRNO PRIZNANJE.

V orientu Duo Classic sta **Nastja** in **Aneja Črnigoj** osvojili Zlato priznanje in 1. mesto v kategoriji.

Break Kanal. Foto: Klub L'uniti

Tudi na mednarodnem tekmovanju na Hrvaškem, Explosion dance fest Kastav, so se naši plesalci v hudi konkurenci odlično odrezali:

Lina Makuc – 1. mesto open solo cici,
Break dance Kanal – 1. mesto break group junior,

Yenny Nemec Almont – 2. mesto urban solo children,

Pirate girl – 2. mesto urban children group,

Vesna Fabijan – 6. mesto open solo children,

Pia Benko – 1. mesto urban solo junior.

Naj omenim, da nas konec junija čaka državno prvenstvo, kjer imamo velike možnosti postati v vsaj eni kategoriji državni prvaki (po pokalnem turnirju v kvalifikacijah, ki so potekale za DP smo čisto pri vrhu v treh kategorijah). Zavedamo se, da smo majhen klub in še dve leti nazaj niti pomislili nismo, da se bomo kdaj borili za sam vrh, da bodo naši plesalci, kvalificirani plesalci Plesne zveze Slovenije. Zahvala za to pa gre našim vrhunskim trener-

Piratke prihajajo iz različnih občin. Foto: Klub L'uniti

jem, naj omenim, da že dve leti pri nas poučuje Martin Sorgo iz Kopra, Tatjana Gajanović iz Kopra, verjetno jo bo marsikdo prepoznal kot koreografinjo, saj je letos z ekipo Srbi-

je bila na Evrosongu kot glavna koreografija in vodja plesalcev, kjer je plesal pa tudi naš Kostja Komel Nardin. Nastja in Aneja Črnič, evropski in svetovni prvakini v orientu; Dillan Mužič, Danijel Mikuž, Karin Fikfak, Ani Čevdek, Martina Grme, ponosni smo pa tudi na to, da še vedno sodelujemo s trenerji, ki njihovo plesno pot nadaljujejo v tujini in se k nam radi vračajo in pomagajo po najboljših močeh.

Tudi čez poletje nekateri naši plesalci in trenerji ne bodo počivali, saj bomo sodelovali na velikem dogodku v Stični meseca septembra.

Plesalci tudi veliko nastopajo na raznih prireditvah, Dan podjetništva in obrti Nova Gorica, Brda in vino, Festival briške češnje, Festival za dan zdravja v Kobaridu. Omeniti moramo tudi to, da imamo v Kanalu veliko skupino orient mamice, ki so na nastopih zelo zaželeni in vedno navdušijo publiko.

Festival briške češnje Dobrovo, Foto: Damjan Simčič

Pogled na pestro sezono Športnega twirling kluba Deskle

Karin Lazar, ŠTK Deskle

Letošnja tekmovalna sezona Športnega twirling kluba Deskle je letos znova presežila in prinesla uspešne rezultate.

Tekmovalno sezono so twirlarke otvorile s predtekmovanjem v solo disciplinah konec februarja, kjer so pokazale novo pridobljeno

znanje. Tekmovalni dan je bil naporen, vendar so se dekleta iz Slovenske Bistrice vrnila z izvrstnimi rezultati. Aprilski finale si je priložilo kar 10 nastopov.

Tesno sodelovanje s kanalskimi odbojkarji so pokazale na eni izmed tekem, kjer so starejša

dekleta z dvema nastopoma navijala in podpirala odbojkarje.

V februarju so se dekleta, željna novega znanja in elementov, udeležila seminarja z mednarodno priznanim mojstrom twirlinga in sedemkratno zaporednim evropskim prvakom

Pascalom Dumasom. Potekal je v Slovenski Bistrici, poleg šestih tekmovalk pa sta se seminarja udeležili tudi dve trenerki. Dekleta so dobila tudi veliko motivacije in zagnanosti za preostanek sezone.

Pred finalom državnega prvenstva so twirlarke svoje nastope, ki so jih vadile čez celo zimo pokazale tudi staršem na že tradicionalni generalki, ki je potekala v športni dvorani

v Kanalu. Predstavilo se je 27 deklet, ki so poskušale zmanjšati tremo pred prihajajočimi tekmovanji.

Finale državnega prvenstva je potekalo 15. in 16. aprila v prenovljeni dvorani v Slovenski Bistrici. Vikend je bil naporen, saj je tekmovalni del trajal od zgodnjih jutranjih ur, pa do večera. Tekmovanja se je udeležilo 28 punc, ki so nastopile s 34 nastopi v posamičnih disci-

plinah, v parih in v skupini. Vse so se domov vrnile zadovoljne in s seboj prinesle kar 9 zlatih, 7 srebrnih in 5 bronastih medalj. Zasluge za dobre rezultate grejo tekmovalkam, trenerkam, pa tudi staršem in navijačem ter sponzorjem.

Twirlarke se z veseljem udeležijo tudi dogodkov v občini in ta konec maja je bil še posebej pester, saj so starejša dekleta popestrila dogajanje na srečanju generacij v Anhovem, kjer so nastopila skupaj s Pihalnim orkestrom Salonit Anhovo, mlajši skupini pa sta svoje nastope pokazali na mednarodnem srečanju pihalnih orkestrrov Muzikafestu.

Drugi vikend v juniju je bil za dekleta prav tako tekmovalno obarvan, saj so se udeležila še mednarodnega tekmovanja Slovenia Open v Ljutomeru. Za nekatera dekleta je to zadnje tekmovanje sezone in si lahko že oddahnejo v pričakovanju nove sezone, 6 twirlark pa čaka še sklepno dejanje in sicer evropsko prvenstvo, kjer bodo punce branile slovensko zastavo. Potekalo bo začetek julija v Teplicah na Češkem. Potem pa grejo twirlarke na zaslužene poletne počitnice. V avgustu so načrtovane priprave, ki jih bo klub tako kot lansko leto organiziral v Ajdovščini.

Po uspešni letošnji sezoni se že veselimo nove, v katero gremo z velikimi željami po novem znanju, napredku in uspehu.

18. športne igre upokojencev severne Primorske

Majda Rejec

V sredo 7. junija, je v Kulturnem domu Deskle potekala prireditev ob zaključku 18. športnih iger upokojencev severne Primorske, katerih organizator je bilo Društvo upokojencev Deskle Anhovo.

Na igrah, ki so potekale med 9. in 23. majem, je sodelovalo preko tristo športnic in športnikov iz osemnajstih društev upokojencev. Pomerili so se v sedmih disciplinah: pikadu, šahu, ribolovu, kegljanju, balinanju, streljanju z zračno puško in reševanju križank. Med najuspešnejšimi društvi v skupni razvrstitvi sta bili tudi društvi iz naše občine, in sicer Kanal na prvem mestu in Deskle Anhovo na drugem mestu.

Praporščaki in najboljši igralci pikada. Foto: Srečko Markič

Pred pričetkom podeljevanja medalj, pokalov in priznanj je bila krajša kulturna prireditel, ki so jo oblikovali otroški pevski zbor Osnovne šole Deskle, plesna skupina Tince in pihalni orkester Salonit Anhovo.

Prireditel so s svojim obiskom počastili gospod **Miha Stegel**, župan Občine Kanal ob Soči, predstavnik Salonita Anhovo, gospod **Peter Korenjak** in direktor podjetja INDE Anhovo, gospod **Sandi Bačar**.

Po končani prireditvi se je druženje v prijetnem in prijateljskem vzdušju nadaljevalo v Medgeneracijskem centru Pri Tinci.

Obletnica

Ob praznovanju petdeset let ženske odbojke na Goriškem

Nina Levpušček Melinc

Pred natanko 50 leti se je v Novi Gorici razvila prva ženska odbojarska ekipa pod imenom Merkur. V sezoni 1982/1983 se ji je uspelo uvrstiti v prvo jugoslovansko ligo. V ekipi so igrale le domače odbojkarice s širšega goriškega območja, tudi iz Kanala.

Ob okroglem odbojarskem jubileju se je v Novi Gorici zvrstilo kar nekaj zanimivih dogodkov. Vrhunec praznovanja pa je bil v soboto, 20. maja, ko je poleg osrednjega večernega dogodka s častno podelitvijo priznanj veliko zanimanje požela tekma legend. Na njej so zaigrale številne igralke, ki so nabirale uspehe v ženski odbojki na Goriškem skozi 50 let. Med prejemnicami nagrad sta bili tudi dve Kanalki, ki sta dodali velik pečat ženski odbojki na Goriškem. To sta **Vita Vidič**, prva kapetanka goriške ženske odbojke, in **Patricija Bukovec Mori**.

Cel teden poprej, pred sobotnim dnevom, so potekale odbojarske tekme med mladimi. V torek, 16. maja, je iz Kanala ob Soči na prijateljskih tekmah sodelovalo več ekip. V ekipah mini odbojke, kjer sodelujeta OK Neptun Kanal in OK Salonit Anhovo, je sodelovalo 12 fantov in 16 deklet iz Deskel in Kanala. Naslednjega dne so se turnirja udeležile dve ekipi male odbojke s 14 dekleti. V četrtek se je turnirja udeležilo 19 starejših deklic iz kanalskega odbojarskega kluba. Najprej so se zbrale na Bevkovem trgu, kjer je potekala predstavitev ekip in druženje. Za najboljšo igralko ekipe je bila izbrana **Vanja Benić**.

Generacije najboljših odbojkaric v Novi Gorici. Foto: Osebni arhiv Patricije Mori

»Slovesna, konec-letna preizkušnja ljudske šole«: začetki šolskega izobraževanja na Srednjem

Robert Devetak

Srednje je večji zaselek, ki se nahaja na severnem delu Kanalskega Kolovrata, v bližini reke Idrije in meje z Italijo. Naselje se, podobno kot ostali višje ležeči predeli na Kanalskem, sooča s hitrim izseljevanjem prebivalstva in nazadovanjem. Če bi primerjali današnje razmere s tistimi iz preteklosti, bi lahko opazili številne razlike. Še leta 1910 je v Srednjem živelo 107 prebivalcev. Ravno obdobje pred prvo svetovno vojno je predstavljalo višek v razvoju naselja, saj sta ga zaznamovali postavitev cerkve in ustanovitev osnovne šole. Srednje se je vzpostavilo kot lokalni center za severozahodni del Kanalskega Kolovrata. Prvi korak v tej smeri je bil storjen v začetku 60. letih 19. stoletja, ko so pričeli z gradnjo cerkve Svete Trojice. Dokončana je bila leta 1863, goriški nadškof **Andrej Gollmayer** pa jo je dal posvetiti leta 1872. Do takrat je moralo prebivalstvo tega območja k verskim obredom peš v več kilometrov oddaljen Ročinj, pri čemer so hribovite predele z dolino povezovala samo pešpoti. Makadamska cestna povezava med

Soško dolino in Srednjim je bila namreč zgrajena šele neposredno pred prvo svetovno vojno. Glede na podatke o prebivalstvu, je nova cerkev povezala več kot 350 oseb, ki so živele na tem območju. S prihodom duhovnika **Ljudovita Vodopivca**, je leto po posvetitvi cerkve pričel delovati še vikariat, s čimer se je Srednje z okolico formalno ločilo od ročinjske duhovnije.

Vodopivec se je hitro vključil v lokalno življenje, posebno veselje pa mu je predstavljalo izobraževanje mladine, ki v tem času še ni imela dostopa do pouka. Najbližja šola se je namreč nahajala v Ročinju in je bila predaleč za večino otrok, ki je zaradi tega niso obiskovali. Nepismenost in slaba izobrazba je v tem času imela pomembno vlogo predvsem pri gospodarski zaostalosti območja ter revščini med prebivalstvom Kolovrata. Novi, še ne sedemindvajsetletni duhovnik, se je takoj angažiral in v župnišču uvedel pouk za mladino. Pri tem je dosegel velik uspeh, ki ga je ob zaključku šolskega leta, kronal z javno

prireditvijo, na kateri so nastopili učenci in učenke. Vodopivec je v časopisu Soča najavil dogodek, ki je potekal 16. julija 1874. Šolska mladina je opravila javno predstavitev znanja, za zaključek pa so izvedli še več deklamacij in pevskih nastopov. Šolski prostor so okrasili s slovenskimi zastavami in cesarsko sliko, na proslavo pa so bili povabljeni starši učencev in učenk, lokalno prebivalstvo ter predstavniki okrajne uprave in Cerkve. O dogodku je v časopisu Soča poročal neznani pisec, ki je izpostavil Vodopivčevo delo: »Nič ga toliko ne veseli, ko šola; zdi se, da mu je ljubezen za in do šole prirojena, da mu še živeti nij brez šole. /.../ Tudi vse druge deklamacije so bile izvrstno izpeljane in tudi petje dovolje vbrano. Vsa slovesnost se je končala s cesarsko pesmijo.« Dodal je še, da namerala Vodopivec zamenjati duhovniško službo za stalni učiteljski poklic, do česar je po vsej verjetnosti res prišlo, saj je časopisje že jeseni leta 1874 poročalo, da se je duhovnik odločil za predčasno upokožitev in je ob tem tudi zapustil Srednje.

Srednje v obdobju med obema svetovnima vojnama (SI PANG 667 Zbirka razglednic krajev, Srednje 3250)

Z njegovim delom so bili postavljeni prvi temelji osnovnošolske izobrazbe na severnem delu Kanalskega Kolovrata. Ravno v drugi polovici 70. let 19. stoletja so lokalne oblasti pričele s hitrejšim ustanavljanjem osnovnih šol na Kanalskem. Še leta 1875 sta bili na območju današnje Občine Kanal ob Soči le dve osnovni šoli – v Kanalu in v Ročinju, v naslednjih 15 letih pa se je njihovo število povečalo na dvanajst. Med drugimi je leta 1882 pričela z delovanjem tudi šola na Srednjem, ki je bila najprej samostojna, šest let kasneje pa se je združila z novoustanovljeno šolo na bližnjem Kambreškem. Posebnost tovrstne združitve je bila, da sta oba kraja imela le enega učitelja, ki je polovico tedna poučeval na eni, drugo polovico pa na drugi šoli. V šolskem letu 1891/92 je pouk na Srednjem obiskovalo 52, na Kambreškem pa 44 otrok.

Viri in literatura:

- Pokrajinski arhiv v Novi Gorici: SI PANG 667 Zbirka razglednic krajev, Srednje 3250
- Glas, 9. 10. 1874, št. 41.
- Soča, 2. 7. 1874, št. 27.
- Soča, 3. 9. 1874, št. 36.
- Popotnikov Koledar za slovenske učitelje 1892 s popolnim imenikom šolsk. oblastnij, učiteljišč, ljudskih šol in učiteljskega osobja po Južno-Štirnem, Kranjskem, Primorskem in slo. delu Koroškega po stanju v začetku šolskega leta 1891/92. Celje: »Dragotin Hribar«, 1891.
- Spezialortsrepertorium für das österreichisch-illyrische Küstenland: bearbeitet auf Grund der Ergebnisse der Volkszählung vom 31. Dezember 1910. Wien: K. k. Hof- und Staatsdruckerei, 1918.
- Status personalis et localis Archi-dioeceseos Goritiensis: ineunte anno 1874. Gorica: Seitz, 1873.
- Devetak, Robert: Društveno življenje na Kanalskem v času Avstro-Ogrske. Nova Gorica: Goriški muzej Kromberk, 2016
- Devetak, Robert: Razvoj osnovnega šolstva in vplivi delovanja učiteljev na gospodarski razvoj sodnega okraja Kanal v obdobju Avstro-Ogrske. Goriški letnik: zbornik Goriškega muzeja, št. 41. Nova Gorica: Goriški muzej, 2017, str. 199–216.

Dogajanje na Kontradi pred 20. leti

8

KI BO

JULIJ

DOGODKI POD OKRILEM KKM

KONTRADA 2003

Petek, 4. 7. '03 ob 21h (trg Kontrada) - Filmi Charlie Chaplina z živo glasbo, ki jo bo izvajal domačin, pianist Ivan Skrt. + pesnik Domen Jeriha.

Sobota, 5. 7. '03 ob 21h (Delavski Dom Deskle) - Glavna zvezda julijskega dela prireditve bo **Emsa Redžepova** (koncert)

Nedelja, 6. 7. '03 ob 22h - Pisma s fronte (gledališka predstava)
Predstava Pisma s fronte tematsko črpa svojo uprizoritveno idejo iz avtentičnih pisem, ki so jih vojaki na Soški fronti pisali domačim in obratno.

Več o dogajanju v zvezi z Kontrado izveste na www.kontrada.net

Več o dogodkih izveste na www.klub-kkm.si

Uredništvo ne odgovarja za nastale spremembe v okviru prireditev.

KANALČAN - kanal can@klub-kkm.si

KANALČAN

Klub Kanalske Mladine

Cena: flaša piva / letnik letošnji / št.: 3 / JULIJ 2003

Eno izmed prizorišč Kontrade 2003

KONTRADA
2003

Z koncem tega tedna 4., 5., 6. 7. 2003 se začne prvi del mednarodnega festivala Kontrada. Več o tem na...
STRAN 3

FREE
PORN
INSIDE

VSEBINA

TEMA MESECA

VROČA ZGODBA

Vročna zgodba za vroče dni.
Vsebina zgodbe ni primerna za otroke in mladostnike mlajše od 18 let.

Stran 5

POD MOSTOM

OBNOVA

Zgodba o tem kako kanalska mladima poprime ta težko delo in uredi še en prosto za sprostitve.
Več na ...
STRAN 6

IZZVANI STE

NAGRADNA KRIŽANKA

Nova, manjša 3X3 in vsekakor lažja križanka za najpogumnejše.
Hitro na ...
STRAN 7

KANALČAN - kanal can@klub-kkm.si

Naslovnica glasila Kluba Kanalske mladine KANALČAN, ur. Bojan Korečič, julij 2003, št. 3.

FESTIVAL KONTRADA

NUŠA DERENDA s pianistom
SOBOTA
8. JULIJ 2023 | OB 20.30

MARKO VOZEL IN MOJSTRI
PETEK
14. JULIJ 2023 | OB 20.30

EVA BOTO
SOBOTA
29. JULIJ 2023 | OB 20.30

INFORMACIJE IN PRODAJA VSTOPNIC:
Zavod za turizem, kulturo, mladino in šport Kanal
Plovnika ulica 2, 5313 Kanal
Tel. 00386 5 39 61 213
info@otkris-kanal.si
www.tic-kanal.si

V primeru slabega vremena bodo koncerti festivala Kontrada preloženi na drug termin. Več informacij o koncertih in morebitne spremembe bodo objavljene na spletni strani TIC Kanal in Facebook profilu TIC Kanal.

Vabimo vas na poletne delavnice

»Ustvarjamo z glino na kontradi«

Imate ideje, pa nimate možnosti? Sedaj se vam ponuja. Izkeristite jo.

Pod vodstvom keramičarke **ALENKE GOLOLIČIČ**
Potekale bodo na trgu **Kontrada v Kanalu ob Soči**
vsako sredo od **28. junija do 30. avgusta**, s pričetkom ob 16. uri

Kaj bomo izdelovali?

28. junija in	2. avgusta	– vetrni zvončki
5. julija in	9. avgusta	– hišne tablice
12. julija in	16. avgusta	– piščalke
19. julija in	23. avgusta	– nakit za...
26. julija in	30. avgusta	– 'kar neki' ... po vaši zamisli

Sprostitvene tematske delavnice kot nalašč za vse, ki bi se radi oddahnili in se za kratek čas odklopili od vsakodnevnih obveznosti, z gnetenjem glin pa sebi ali bližnjim naredili unikaten keramičen kos.
Vabljeni vsi v starosti od 2-100 let, otroci morajo biti v spremstvu odraslih. Cena delavnice je 18 eur/za odrasle in vključuje ves material, pripomočke, sušenje in žganje ter mentorstvo.
Na delavnico pridite primerno oblačeni. V primeru dežja odpade oz. se na izrecno željo izvede naslednji dan. Število mest je omejeno, zagotovite si ga s predhodno prijavo na mail - alenka.gololicic@gmail.com ali na tel. št. - 031 584 892.

Delavnice so namenjene predvsem domačinom, poleg tega so tudi del turistične ponudbe za ostale v dogovoru z izvajalko.

UMAG

Taborni prostor tabornikov iz Umaga, južno od Umaga na poti proti Poreču

Taborjenje 2023

31. julij do 15. avgust 2023
Z možnostjo podaljšanja do 20. avgusta v primeru zadostnega zanimanja.
Lahko se koristi poljubno število dni znotraj celotnega termina

Pogoji plačila:
Pri vpisu se plača akontacija 30% cene, ostalo pred odhodom.
Število mest je omejeno.
Velja »Kdor prej pride, prej melje!«

ORGANIZATOR: ROD ODPORNE ŽELVE ANHOVO

Cena taborjenja
ODRASLI: 35 €/dan
OTROCI:
7 do 15 let: 30 €/dan
4 do 7 let: 20 €/dan
Cena vključuje polni penzion in bivanje v šotorih.

INFORMACIJE IN VPIS:
NATAŠA 041 915 880

Koledar dogodkov za JESEN 2023

DATUM	NAZIV DOGODKA	ORGANIZATOR	LOKACIJA
sobota, 23. september	JESENSKA RAZSTAVA	društvo O.Z.O.N	PARK PEČNO
sobota, 23. september	8. POHOD PO POTEH STAROVERCEV	TD Korada	
petek 29. september	RAZSTAVA ROČNIH DEL	DU Kanal	
nedelja, 24. september ali 1. oktober	ČILIFEST	ŠKD Nasmejanih	TRŽNICA KANAL
petek, 8. oktober	SREČANJE PLANINCEV POD JEŽO	PDVS Kanal	
sobota, 14. oktober	5. ŠTOKOLOFEST	TD Korada	DESKLE
sobota, 21. oktober	JESENSKA USTVARJALNA DELAVNICA	Kulturno društvo Valentin Stanič Ročinj	DOM VALENTINA STANIČA
sobota, 21. oktober	POHOD NA VODICE	TD Korada	VODICE
nedelja, 22. oktober	PLANINSKI POHOD - GOMILA	PDVS Kanal	
nedelja, 22. oktober	POHOD NA GLOBOČAK	TR društvo Globočak	
torek, 31. oktober	KOMEMORACIJA OB DNEVU SPOMINA NA MRTVE	KO ZZB NOB Kanal	PRI SPOMENIKU PADLIM IN ŽRT- VAM NOB V KANALU
	10. MTB KANAL	društvo O.Z.O.N	PARK PEČNO
nedelja, 5. november	PLANINSKI POHOD – 14. ETAPA JULIANA TRAIL	PDVS Kanal	
sobota, 18. november	DELAVNICA IZDELOVANJA NOVOLETNIH VIZITK	Kulturno društvo Valentin Stanič Ročinj	DOM VALENTINA STANIČA ROČINJ
sobota, 18. november	PRAZNIČNA DELAVNICA IZDELOVANJA VIZITK ZA OTROKE	ŠKT društvo Levpa	VEČNAMENSKA DVORANA LEVPA
sobota, 25. november	DELAVNICA IZDELOVANJA ADVENTNIH VENČKOV	ŠKT društvo Levpa	VEČNAMENSKA DVORANA LEVPA
sobota, 25. november	SPOMINSKA SLOVESNOST POSVEČENA SPOMINU NA USTANOVNI ZBOR OF SPOMINSKEGA NARODA ZA KANALSKO OBMOČJE	KO ZZB NOB Kanal	DOM MIHAELA GABRIJELČIČA NA SREDNJEM

Koledar dogodkov je informativne narave, možne so spremembe. Aktualne informacije dobite na spletni strani TIC-a Kanal; www.tic-kanal.si / info@ztkms-kanal.si / 05 39 81 213.

Koledar dogodkov za POLETJE 2023

DATUM	NAZIV DOGODKA	ORGANIZATOR	LOKACIJA
sobota, 1. julij	MEDNARODNI EX-TEMPORE: VEDUTE KANALA	Likovna skupina Svetloba Deskle	KAMP KANAL
sobota, 1. julij	OTVORITEV PLAŽE V KANALU	Mladinski klub Kanal	PLAŽA POD GASILSKIM DOMOM
nedelja, 2. julij	RIBIŠKI PRAZNIK	TD Kanal	KANAL
nedelja, 23. julij	PLANINSKI POHOD – ŽRD	PDVS Kanal	
nedelja, 6. avgust	MUŠJE DIRKE	ŠKTD Levpa	LEVPA
sobota, 12. avgust	OPERNE ARIJE NA SOČI	TD Kanal	KANAL
nedelja, 13. avgust	SKOKI Z MOSTA	TD Kanal	KANAL
ponedeljek, 14. avgust	SUMMER PARTY	Mladinski klub Kanal	ANHOVO
petek, 18. avgust	GLEDALIŠČE NA KONTRADI	GD Kontrada	TRG KONTRADA
sobota, 19. avgust	GLEDALIŠČE NA KONTRADI	GD Kontrada	TRG KONTRADA
nedelja, 20. avgust	PLANINSKI POHOD – CLAP SAVON, MONTE BIVERA	PDVS Kanal	PLANINSKI POHOD – VELIKA BABA
petek, 25. avgust	GLEDALIŠČE NA KONTRADI	GD Kontrada	TRG KONTRADA
sobota, 26. avgust	GLEDALIŠČE NA KONTRADI	GD Kontrada	TRG KONTRADA
sobota, 12. avgust	6. PEČNO OPENČ	Društvo O.Z.O.N	PARK PEČNO
sreda, 23. avgust	KINO V GOZDU	Društvo O.Z.O.N	PARK PEČNO
petek, 1. september	OTVORITEV KOGOJEVIH DNEVOV	Prosvetno društvo Soča	TRG KONTRADA
petek, 8. september	KONCERT DALMATINSKE KLAPE	PGD Kanal	TRG KONTRADA
sobota, 9. september	PRAZNOVANJE 160. LET GASILSTVA V KANALU IN 145. OBLETNICA DELOVANJA PGD KANAL S KONCERTOM SKUPINE STIL	PGD Kanal	POD GASILSKIM DOMOM
nedelja, 10. september	PLANINSKI POHOD – VELIKA RADUHA	PDVS Kanal	
četrtek, 14. september	DOGODEK »PODAJMO SI ROKE«	Kulturno društvo Nit Tolmin	TRG KONTRADA
sobota, 16. september	POHOD PO TEMATSKI POTI DESKLE	TD Korada	DESKLE
sobota, 16. september	PLESNA DELAVNICA	ŠKT društvo Levpa	VEČNAMENSKA DVORANA

Koledar dogodkov je informativne narave, možne so spremembe. Aktualne informacije dobite na spletni strani TIC-a Kanal; www.tic-kanal.si / info@ztkms-kanal.si / 05 39 81 213.